Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1580/2007

av den 21 december 2007

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker

(EUT L 350, 31.12.2007, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Kommissionens förordning (EG) nr 292/2008 av den 1 april 2008	L 90	3	2.4.2008
►M2	Kommissionens förordning (EG) nr 352/2008 av den 18 april 2008	L 109	9	19.4.2008
►M3	Kommissionens förordning (EG) nr 498/2008 av den 4 juni 2008	L 146	7	5.6.2008
►M4	Kommissionens förordning (EG) nr 514/2008 av den 9 juni 2008	L 150	7	10.6.2008
►M5	Kommissionens förordning (EG) nr 590/2008 av den 23 juni 2008	L 163	24	24.6.2008
►M6	Kommissionens förordning (EG) nr 853/2008 av den 18 augusti 2008	L 232	3	30.8.2008
►M7	Kommissionens förordning (EG) nr 1050/2008 av den 24 oktober 2008	L 282	10	25.10.2008
►M8	Kommissionens förordning (EG) nr 1221/2008 av den 5 december 2008	L 336	1	13.12.2008
►M9	Kommissionens förordning (EG) nr 1277/2008 av den 17 december 2008	L 339	76	18.12.2008
►M10	Kommissionens förordning (EG) nr 1327/2008 av den 19 december 2008	L 345	24	23.12.2008
►M11	Kommissionens förordning (EG) nr 313/2009 av den 16 april 2009	L 98	24	17.4.2009
►M12	Kommissionens förordning (EG) nr 434/2009 av den 26 maj 2009	L 128	10	27.5.2009
►M13	Kommissionens förordning (EG) nr 441/2009 av den 27 maj 2009	L 129	10	28.5.2009
►M14	Kommissionens förordning (EG) nr 635/2009 av den 14 juli 2009	L 191	3	23.7.2009
►M15	Kommissionens förordning (EG) nr 771/2009 av den 25 augusti 2009	L 223	3	26.8.2009
►M16	Kommissionens förordning (EG) nr 772/2009 av den 25 augusti 2009	L 223	20	26.8.2009
►M17	Kommissionens förordning (EG) nr 1031/2009 av den 29 oktober 2009	L 283	47	30.10.2009
►M18	Kommissionens förordning (EU) nr 1256/2009 av den 15 december 2009	L 338	20	19.12.2009
►M19	Kommissionens förordning (EU) nr 74/2010 av den 26 januari 2010	L 23	28	27.1.2010
►M20	Kommissionens förordning (EU) nr 331/2010 av den 22 april 2010	L 102	8	23.4.2010

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1580/2007

av den 21 december 2007

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ([1]), särskilt artikel 1.3,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ([2]), särskilt artikel 1.3,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1182/2007 av den 26 september 2007 om särskilda bestämmelser för sektorn för frukt och grönsaker och om ändring av direktiven 2001/112/EG och 2001/113/EG och förordningarna (EEG) nr 827/68, (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96, (EG) nr 2826/2000, (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 318/2006 och om upphävande av förordning (EG) nr 2202/96 ([3]), särskilt artikel 42, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 1182/2007 ändrades det tidigare systemet för sektorn för frukt och grönsaker enligt förordning (EG) nr 2200/96, förordning (EG) nr 2201/96 och rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter ([4]).

(2) De befintliga tillämpningsföreskrifterna för sektorn för frukt och grönsaker återfinns i ett stort antal förordningar, varav flera har ändrats många gånger. Det är nödvändigt att ändra dessa tillämpningsföreskrifter till följd av de ändringar som gjorts av systemet för frukt och grönsaker genom förordning (EG) nr 1182/2007 och mot bakgrund av vunna erfarenheter. Med tanke på ändringarnas omfattning är det av tydlighetsskäl nödvändigt att införliva alla dessa tillämpningsbestämmelser i en ny, särskild förordning.

(3) Följande kommissionsförordningar bör därför upphävas:

— Förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter till importsystemet för frukt och grönsaker ([5]).

— Förordning (EG) nr 1555/96 av den 30 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för systemet med tilläggstull vid import inom sektorn för frukt och grönsaker ([6]).

([1]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 6/2005 (EUT L 2, 5.1.2005, s. 3).
([2]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 29. Förordningen senast ändrad genom anslutningsakten 2003.
([3]) EUT L 273, 17.10.2007, s. 1.
([4]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 49. Förordningen senast ändrad genom anslutningsakten 2003.
([5]) EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 756/2007 (EUT L 172, 30.6.2007, s. 41).
([6]) EGT L 193, 3.8.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 977/2007 (EUT L 217, 22.8.2007, s. 9).

▼B

— Förordning (EG) nr 961/1999 av den 6 maj 1999 om tillämpningsföreskrifter avseende vidgad giltighet för regler utfärdade av producentorganisationer inom frukt- och grönsakssektorn ([1]).

— Förordning (EG) nr 544/2001 av den 20 mars 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller tilläggsstöd till driftsfonder ([2]).

— Förordning (EG) nr 1148/2001 av den 12 juni 2001 om kontroll av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker ([3]).

— Förordning (EG) nr 2590/2001 av den 21 december 2001 om godkännande av de kontroller som görs i Schweiz av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till Europeiska gemenskapen ([4]).

— Förordning (EG) nr 1791/2002 av den 9 oktober 2002 om godkännande av de kontroller som görs i Marocko av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till Europeiska gemenskapen ([5]).

— Förordning (EG) nr 2103/2002 av den 28 november 2002 om godkännande av de kontroller som görs i Sydafrika av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen ([6]).

— Förordning (EG) nr 48/2003 av den 10 januari 2003 om fastställande av bestämmelser för blandningar av olika arter av färsk frukt och färska grönsaker i samma förpackning ([7]).

— Förordning (EG) nr 606/2003 av den 2 april 2003 om godkännande av de kontroller som görs i Israel av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen ([8]).

— Förordning (EG) nr 761/2003 av den 30 april 2003 om godkännande av de kontroller som görs i Indien av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen ([9]).

— Kommissionens förordning (EG) nr 1432/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på erkännande av producentorganisationer och förhandserkännande av producentgrupper ([10]).

— Förordning (EG) nr 1433/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på driftsfonder, verksamhetsprogram och ekonomiskt stöd ([11]).

— Förordning (EG) nr 1943/2003 av den 3 november 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller stöd till förhandserkända producentgrupper ([12]).

([1]) EGT L 119, 7.5.1999, s. 23.
([2]) EGT L 81, 21.3.2001, s. 20.
([3]) EGT L 156, 13.6.2001, s. 9. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 408/2003 (EUT L 62, 6.3.2003, s. 8).
([4]) EGT L 345, 29.12.2001, s. 20.
([5]) EGT L 272, 10.10.2002, s. 7.
([6]) EGT L 324, 29.11.2002, s. 11.
([7]) EGT L 7, 11.1.2003, s. 65.
([8]) EUT L 86, 3.4.2003, s. 15.
([9]) EUT L 109, 1.5.2003, s. 7.
([10]) EUT L 203, 12.8.2003, s. 18.
([11]) EUT L 203, 12.8.2003, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 576/2006 (EGT L 100, 8.4.2006, s. 4).
([12]) EUT L 286, 4.11.2003, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 222/2005 (EUT L 39, 11.2.2005, s. 17).

▼B

— Förordning (EG) nr 103/2004 av den 21 januari 2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller ordningen för intervention och återtag från marknaden för frukt och grönsaker ([1]).

— Förordning (EG) nr 1557/2004 av den 1 september 2004 om godkännande av de kontroller som görs i Nya Zeeland av överensstämmelse med handelsnormerna för viss färsk frukt före import till gemenskapen ([2]).

— Förordning (EG) nr 179/2006 av den 1 februari 2006 om införande av ett system med importlicenser för äpplen som importerats från tredjeländer ([3]).

— Förordning (EG) nr 430/2006 av 15 mars 2006 om godkännande av de kontroller som görs i Senegal av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen ([4]).

— Förordning (EG) nr 431/2006 av 15 mars 2006 om godkännande av de kontroller som görs i Kenya av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen ([5]).

— Förordning (EG) nr 1790/2006 av 5 december 2006 om godkännande av de kontroller som görs i Turkiet av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen ([6]).

(4) Närmare bestämmelser bör antas för genomförandet av förordning (EG) nr 1182/2007.

(5) Regleringsåren för frukt- och grönsaksprodukter bör fastställas. Eftersom det inom sektorn inte längre finns några stödsystem som följer skördetiden för de berörda produkterna kan regleringsåren harmoniseras så att de sammanfaller med kalenderåret.

(6) Genom förordning (EG) nr 1182/2007 ges kommissionen befogenhet att besluta om handelsnormer för frukt- och grönsaksprodukter och enligt artikel 2.7 i samma förordning ska normerna i de enskilda gällande förordningarna fortsätta att tillämpas tills nya handelsnormer har antagits.

(7) Undantag och befrielser från handelsnormerna bör medges för viss verksamhet som antingen är mycket marginell och/eller specifik eller som äger rum i början av handelsledet eller för produkter som är avsedda för industriell bearbetning.

(8) De uppgifter som krävs enligt handelsnormerna bör framträda tydligt på förpackningen eller etiketten.

(9) Detaljhandelsförpackningar som innehåller flera olika sorters frukt och grönsaker blir allt vanligare på marknaden, vilket är en följd av att vissa konsumenter efterfrågar den typen av produkter. God affärssed innebär att färsk frukt och färska grönsaker som säljs i samma förpackning ska vara av samma kvalitet. För produkter som inte omfattas av gemenskapsnormer kan denna enhetlighet säkerställas genom hänvisning till allmänna bestämmelser. Märkningskrav bör fastställas för blandningar av olika arter av frukt och grönsaker i samma förpackning. Dessa bör vara mindre strikta än vad som fastställs i handelsnormerna, bland annat med hänsyn till det tillgängliga utrymmet på etiketten

([1]) EUT L 16, 23.1.2004, s. 3.
([2]) EUT L 283, 2.9.2004, s. 3.
([3]) EUT L 29, 2.2.2006, s. 26.
([4]) EUT L 79, 16.3.2006, s. 7.
([5]) EUT L 79, 16.3.2006, s. 9.
([6]) EUT L 339, 6.12.2006, s. 8.

▼B

(10) Varje medlemsstat bör utse kontrollorgan som ska ansvara för att kontroller av överensstämmelsen sker i alla handelsled. Ett av dessa organ bör ansvara för kontakter och samordning mellan alla övriga utsedda organ.

(11) Mot bakgrund av att kännedom om aktörerna och om grundläggande drag i deras verksamhet är nödvändig för medlemsstaternas analyser bör varje medlemsstat upprätta en databas med uppgifter om aktörerna inom sektorn för färsk frukt och färska grönsaker.

(12) Kontrollerna av överensstämmelsen bör ske genom stickprov och koncentreras till de aktörer hos vilka risken att påträffa varor som inte överensstämmer med normerna är som störst. Medlemsstaterna bör med beaktande av den nationella marknadens särdrag fastställa regler som gör det möjligt för dem att prioritera kontroller av vissa kategorier av aktörer. För att säkerställa överblickbarhet bör dessa regler meddelas kommissionen.

(13) Medlemsstaterna bör säkerställa att exporten av frukt och grönsaker till tredjeländer överensstämmer med handelsnormerna och intyga detta i enlighet med bestämmelserna i Genèveprotokollet om fastställande av normer för färska frukter och grönsaker samt torra och torkade produkter, som ingicks inom ramen för Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa, samt OECD-ordningen för tillämpningen av internationella normer för frukt och grönsaker.

(14) Import av färsk frukt och färska grönsaker från tredje land bör överensstämma med handelsnormerna eller med likvärdiga normer. En kontroll av överensstämmelsen bör alltså genomföras innan dessa varor förs in på gemenskapens tullområde, utom när det gäller mindre partier där risken för att de inte överensstämmer med normerna har bedömts som liten av kontrollmyndigheterna eller -organen. När det gäller vissa tredjeländer som kan lämna tillfredsställande garantier för att normerna efterlevs, får kontroll före export utföras av dessa tredjeländers egna kontrollorgan. När denna möjlighet utnyttjas bör medlemsstaterna regelbundet granska effektiviteten och kvaliteten hos de kontroller före export som utförts av tredjeländernas kontrollorgan samt informera kommissionen om resultaten av dessa granskningar.

(15) Det bör säkerställas att produkter som är avsedda för industriell bearbetning och som därför inte behöver överensstämma med handelsnormerna inte saluförs på färskvarumarknaden. Sådana produkter är bör märkas på lämpligt sätt och i vissa fall eller när så är möjligt åtföljas av ett bearbetningsintyg med angivande av den slutgiltiga användningen, vilket bör möjliggöra kontroller.

(16) När överensstämmelsen med handelsnormerna kontrolleras för frukt och grönsaker bör samma slag av kontroll tillämpas i alla handelsled. Därvid bör man tillämpa de riktlinjer som rekommenderas av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa och som överensstämmer med OECD:s rekommendationer i denna fråga. Särskilda ordningar bör dock fastställas för kontrollen i detaljhandelsledet.

(17) Åtgärder bör vidtas för att erkänna producentorganisationer med avseende på produkter för vilka de ansöker om sådant erkännande. Om ansökan avser produkter som endast är avsedda för industriell bearbetning bör det säkerställas att produkterna verkligen levereras för det ändamålet.

(18) För att bidra till att uppnå målen med systemet för frukt och grönsaker och för att säkerställa att producentorganisationerna utför sitt arbete på ett hållbart och effektivt sätt är det nödvändigt att producentorganisationerna präglas av största möjliga stabilitet. Det bör därför föreskrivas en minimitid för medlemskap i en producentorganisation. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fast-

▼B

ställa inom vilka tidsramar ansökan om utträde ska lämnas in och datum för när utträdet ska träda i kraft.

(19) En producentorganisations viktigaste och huvudsakliga verksamhet bör gälla gemensam förvaltning av utbud och marknadsföring. Producentorganisationen bör dock få tillåtelse att ägna sig åt annan verksamhet – kommersiell eller ej. Samarbete mellan producentorganisationer bör främjas genom att låta sådan saluföring av frukt och grönsaker som enbart köpts från en annan erkänd producentorganisation undantas från beräkningen, både avseende den huvudsakliga verksamheten och övrig verksamhet. När det gäller tillhandahållande av tekniska hjälpmedel är det lämpligt att även låta en producentorganisations medlemmar tillhandahålla dessa.

(20) Producentorganisationer får ha ägarintressen i dotterbolag som bidrar till att höja förädlingsvärdet för medlemmarnas produktion. Det bör fastställas regler för beräkningen av värdet av sådan marknadsförd produktionsverksamhet. Dessa dotterbolag bör efter en övergångsperiod för anpassning bedriva samma huvudsakliga verksamhet som producentorganisationen.

(21) Närmare bestämmelser bör fastställas om erkännande och drift av sammanslutningar av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer enligt förordning (EG) nr 1182/2007. I konsekvensens intresse bör de i största möjliga mån återspegla reglerna för producentorganisationer.

(22) För att underlätta en koncentration av utbudet bör samgående av befintliga producentorganisationer för att skapa nya organisationer främjas genom att regler fastställs för kombinationen av sammanslagna organisationers verksamhetsprogram.

(23) Utan att åsidosätta principerna om att en producentorganisation ska inrättas på producenternas eget initiativ och kontrolleras av dessa bör medlemsstaterna ha möjlighet att fastställa villkor som andra fysiska eller juridiska personer ska uppfylla för att bli medlemmar i en producentorganisation och/eller en sammanslutning av producentorganisationer.

(24) För att säkerställa att producentorganisationerna faktiskt representerar ett lägsta antal producenter bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att undvika att en minoritet av medlemmarna, som eventuellt svarar för den största delen av en organisations produktion, på ett otillbörligt sätt dominerar förvaltningen och driften av organisationen.

(25) För att ta hänsyn till de olika produktions- och saluföringsförhållandena inom gemenskapen bör medlemsstaterna fastställa villkor för beviljande av förhandserkännande av producentgrupper som lämnar in en erkännandeplan.

(26) För att gynna skapandet av stabila producentorganisationer som kan bidra till att målen för frukt- och grönsaksordningen förverkligas på ett hållbart sätt, är det lämpligt att förhandserkännande endast beviljas producentgrupper som kan bevisa att de kan uppfylla samtliga villkor inom en bestämd tidsperiod.

(27) Det bör fastställas vilka uppgifter som producentgrupperna måste lämna i erkännandeplanen. För att göra det möjligt för producentgrupperna att bättre uppfylla villkoren för erkännande är det nödvändigt att tillåta ändringar i erkännandeplanerna. Av samma orsak är det lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna ska ges befogenhet att begära korrigerande åtgärder av producentgrupperna för att säkerställa att deras planer genomförs.

(28) Producentgrupper kan uppfylla villkoren för erkännande innan planen för erkännande avslutas. Det bör föreskrivas att sådana grupper ska ha möjlighet att inlämna en ansökan om erkännande

▼B

tillsammans med förslaget till verksamhetsprogram. I konsekvensens namn bör beviljandet av ett sådant erkännande av producentgruppen innebära att både dess erkännandeplan och stödet upphör. Eftersom finansieringen av investeringarna löper över flera år bör dock de investeringar som berättigar till investeringsstöd kunna föras över till verksamhetsprogrammen.

(29) För att underlätta en riktig tillämpning av stödsystemet för att täcka kostnaderna för bildande och administration av producentgrupper är det lämpligt att bevilja detta stöd i form av ett schablonbelopp. För att budgetramarna ska respekteras bör det införas ett tak för detta schablonmässigt beräknade stöd. Av hänsyn till de skiftande ekonomiska behoven hos producentgrupper av olika storlek bör detta tak anpassas i relation till värdet av producentgruppens avsättningsbara produktion.

(30) I konsekvensens namn och för att få en smidig övergång till ställningen som erkänd producentgrupp bör samma regler gälla för producentgrupper när det gäller producentgruppernas huvudsakliga verksamhet och värdet av deras avsättningsbara produktion.

(31) Vid ett samgående bör det finnas möjlighet att fortsätta att bevilja stöd till de producentgrupper som har uppstått genom samgåendet för att ta hänsyn till de nya producentgruppernas ekonomiska behov samt för att garantera en korrekt tillämpning av stödsystemet.

(32) För att systemet med stöd till verksamhetsprogrammen ska bli lättare att använda bör den produktion som saluförs av producentorganisationer vara tydligt definierad, vilket också omfattar en specifikation av vilka produkter som kan komma i fråga samt av det saluföringsled i vilket produktionens värde beräknas. Det bör också finnas kompletterande metoder för beräkning av den avsättningsbara produktionen i händelse av årliga fluktuationer eller otillräckliga uppgifter. För att förhindra att systemet missbrukas bör producentorganisationerna i regel inte tillåtas ändra referensperioderna under pågående program.

(33) För att garantera att stödet används på rätt sätt bör det fastställas bestämmelser för förvaltningen av driftsfonderna samt för medlemmarnas ekonomiska bidrag som möjliggör största möjliga flexibilitet, på villkor att samtliga producenter får utnyttja driftsfonden och demokratiskt delta i beslut som rör användningen av denna.

(34) Bestämmelser bör fastställas för att ange tillämpningsområde och struktur för den nationella strategin för hållbara verksamhetsprogram och de nationella villkoren för miljöinsatser. Syftet ska vara att optimera användningen av de ekonomiska resurserna och förbättra strategins kvalitet.

(35) För att främja en sund förvaltning bör det fastställas förfaranden för presentation och godkännande av verksamhetsprogram (däribland tidsfrister) så att de behöriga myndigheterna kan utvärdera informationen korrekt och åtgärder och verksamheter kan införas i eller uteslutas från programmen. Eftersom programmen förvaltas på årsbasis bör det anges att program som inte godkänts före ett visst datum ska skjutas upp ett år.

(36) Det bör finnas ett förfarande för att varje år ändra programmen inför det påföljande året, så att de kan justeras med hänsyn till nya villkor som inte kunde förutses vid den tidpunkt då de först lades fram. Dessutom bör det vara möjligt att ändra åtgärder och storlek på driftsfonden varje år under genomförandet av programmen. Alla sådana ändringar bör omfattas av vissa begränsningar och villkor som ska fastställas av medlemsstaterna och i vilka det föreskrivs obligatorisk anmälan av ändringar till de behöriga

▼B

myndigheterna för att säkerställa att de mål som fastställts för godkända program upprätthålls.

(37) För att trygga ekonomin och skapa rättslig förutsebarhet bör det upprättas en förteckning över insatser och utgifter, som inte får omfattas av verksamhetsprogrammen.

(38) I fråga om investeringar i enskilda företag bör det, för att förhindra att en enskild part som har lämnat organisationen under investeringens livslängd gör otillbörliga vinster, fastställas bestämmelser som möjliggör för organisationen att återvinna det resterande värdet av investeringen, oavsett om investeringen tillhör medlemmen eller organisationen.

(39) För att garantera att systemet tillämpas på ett korrekt sätt bör den information som ska ingå i stödansökningarna specificeras och förfaranden för betalningen av stödet fastställas. För att förhindra likviditetssvårigheter bör ett system med förskottsbetalningar tillsammans med lämpliga säkerheter stå till producentorganisationernas förfogande. Av liknande skäl bör det finnas tillgång till ett alternativt system för ersättning för redan betalda utgifter.

(40) Närmare bestämmelser bör fastställas om omfattningen och tillämpningen av åtgärder som avser krishantering och krisförebyggande. Dessa bestämmelser bör i största möjliga mån ge utrymme för flexibilitet och kunna tillämpas snabbt i händelse av kris, och medlemsstaterna och producentorganisationerna själva bör därför ges beslutsbefogenheter. Det bör dock finnas bestämmelser för att förhindra missbruk, och det bör anges begränsningar, även i ekonomiskt avseende, för tillämpningen av vissa åtgärder. Bestämmelserna bör även säkerställa att fytosanitära krav och miljökrav vederbörligen iakttas.

(41) När det gäller återtag från marknaden bör närmare bestämmelser antas med beaktande av den omfattning som sådana åtgärder kan få. Bestämmelser bör särskilt fastställas för systemet för utökat stöd för frukt och grönsaker som återtagits från marknaden och som delas ut gratis som humanitärt bistånd genom välgörenhetsorganisationer och vissa andra institutioner. Maximinivåer bör dessutom fastställas för återtag från marknaden för att säkerställa att sådana åtgärder inte används som ett permanent alternativ till utsläppande på marknaden för att få avsättning av produkterna. Beträffande de produkter för vilka sådana maximinivåer för gemenskapens ersättning vid återtag har fastställts genom bilaga V till förordning (EG) nr 2200/96 är det därvid lämpligt att fortsätta att tillämpa dessa maximinivåer, dock med förbehåll för en viss grad av ökning för att ta hänsyn till att sådana återtag numera samfinansieras. När det gäller andra produkter, för vilka erfarenheterna hittills inte har givit anledning att befara alltför stora återtag, är det lämpligt att överlåta åt medlemsstaterna att fastställa maximinivåer för ersättningen. I samtliga fall är det dock av liknande skäl lämpligt att ange kvantitativa begränsningar för återtagen per produkt och producentorganisation.

(42) Närmare bestämmelser bör antas beträffande det nationella ekonomiska stöd som medlemsstaterna får bevilja i regioner i gemenskapen där producenternas organisationsgrad är särskilt låg, och begreppet låg organisationsgrad bör definieras. Förfaranden bör fastställas för godkännande av sådant nationellt stöd och av gemenskapsersättningen (inbegripet dess belopp) för stödet samt för ersättningarnas andel som bör återspegla de nivåer som gäller för närvarande.

(43) Närmare bestämmelser, särskilt förfaranderegler, bör antas när det gäller villkoren för att utvidga tillämpningsområdet för regler som producentorganisationer eller sammanslutningar av sådana inom frukt- och grönsakssektorn har utfärdat till att omfatta samtliga producenter i ett visst ekonomiskt område. När det gäller försäljningen av oskördade produkter bör det även klargöras vilka regler

▼B

som ska utvidgas till att även omfatta producenterna respektive köparna.

(44) Äppelproducenterna i gemenskapen befinner sig sedan en tid tillbaka i en svår situation, bland annat till följd av en tydlig ökning av importen av äpplen från vissa tredjeländer på södra halvklotet. Övervakningen av äppelimporten bör därför förbättras. Det sker lämpligast med hjälp av en mekanism för utfärdande av importlicenser mot tillhandahållande av säkerheter för att de transaktioner som licensansökan gäller verkligen genomförs. Kommissionens förordningar (EG) nr 1291/2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter ([1]) och (EEG) nr 2220/85 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter ([2]) bör tillämpas.

(45) Närmare bestämmelser bör antas för systemet med ingångspriser för frukt och grönsaker. De flesta av de berörda ömtåliga fruktern och grönsakerna levereras i konsignation, vilket skapar särskilda problem i samband med fastställandet av värdet. Det bör fastställas alternativa beräkningsmetoder för det ingångspris som utgör grunden för importerade produkters klassificering i Gemensamma tulltaxan. Särskilt bör schablonimportvärden fastställas på grundval av det viktade genomsnittet av genomsnittspriserna på produkterna, och det är nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser avseende fall där inga prisuppgifter finns för produkter med ett visst ursprung. I vissa fall är det lämpligt att föreskriva att en säkerhet ska ställas för att säkerställa en riktig tillämpning av systemet.

(46) Närmare bestämmelser bör antas för de importtullar som får införas för vissa produkter, utöver den importtull som anges i Gemensamma tulltaxan. Tilläggstull får debiteras om de berörda produkternas importkvantitet överskrider en viss fastställd tröskelvolym per produkt och tillämpningsperiod. Varor under transport till gemenskapen är befriade från tilläggstull, och särskilda bestämmelser bör därför antas för sådana varor.

(47) Det bör antas bestämmelser om lämplig övervakning och utvärdering av pågående program och system för att såväl producentorganisationerna som medlemsstaterna ska kunna bedöma deras måluppfyllelse och effektivitet.

(48) Åtgärder och bestämmelser bör fastställas beträffande typ, format och medium för de meddelanden som, är nödvändiga för att genomföra denna förordning. Dessa bör även omfatta meddelanden från producenter och producentorganisationer till medlemsstaterna och från medlemsstaterna till kommissionen samt åtgärder som ska vidtas om meddelanden inkommer för sent eller är felaktiga.

(49) Det bör fastställas bestämmelser för de kontroller som är nödvändiga för att säkerställa en riktig tillämpning av den här förordningen och av förordning (EG) nr 1182/2007 samt avseende lämpliga påföljder för konstaterade oegentligheter. Dessa bestämmelser bör omfatta såväl särskilda kontroller och påföljder som fastställs på EU-nivå som ytterligare kontroller och påföljder som tillämpas på nationell nivå. Åtgärderna och påföljderna bör vara avskräckande, effektiva och proportionerliga. Bestämmelser bör finnas avseende behandlingen i händelse av uppenbara fel, ”force majeure” och andra exceptionella omständigheter för att säkerställa att producenterna behandlas rättvist. Bestämmelser om konstruerade situationer bör föreskrivas för att förhindra att sådana kan utnyttjas för att skapa fördelar.

([1]) EGT L 152, 24.6.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2006 (EUT L 365, 21.12.2006, s. 52).

([2]) EGT L 205, 3.8.1985, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2006 (EUT L 365, 21.12.2006, s. 52).

▼B

(50) Bestämmelser bör föreskrivas i syfte att skapa en smidig övergång från det föregående systemet till det nya system som fastställs genom denna förordning och för genomförandet av övergångsbestämmelserna i artikel 55 i förordning (EG) nr 1182/2007.

(51) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde och termanvändning

1. Genom denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för förordningarna (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007.

2. De termer som används i de förordningar som avses i punkt 1 ska ha samma betydelse när de används i denna förordning, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Artikel 2

Regleringsår

Regleringsåren för de produkter som anges i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2200/96 och i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2201/96 ska löpa från den 1 januari till den 31 december.

AVDELNING II

KLASSIFICERING AV PRODUKTER

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

▼M8

Artikel 2a

Handelsnormer – innehavare

1. De krav som anges i artikel 113a.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska vara kända som den allmänna handelsnormen. Detaljerna i den allmänna handelsnormen anges i del A i bilaga I till denna förordning.

Frukt och grönsaker som inte omfattas av en särskild handelsnorm ska överensstämma med den allmänna handelsnormen. Om innehavaren kan visa att produkterna överensstämmer med en tillämplig norm antagen av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (UNECE), ska dock produkten anses överensstämma med den allmänna handelsnormen.

2. De särskilda handelsnormer som avses i artikel 113.1 b och c i förordning (EG) nr 1234/2007 anges i del B i bilaga I till denna förordning med avseende på följande produkter:

a) Äpplen.

▼M8

b) Citrusfrukt.

c) Kiwifrukt.

d) Huvudsallat, frisésallat och escarolesallat.

e) Persikor och nektariner.

f) Päron.

g) Jordgubbar.

h) Paprika.

i) Bordsdruvor.

j) Tomater.

3. I artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska med innehavare avses en fysisk eller juridisk person som fysiskt innehar produkterna i fråga.

▼B

Artikel 3

Undantag och befrielse från tillämpningen av handelsnormerna

1. ►M8 Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla handelsnormerna:

a) förutsatt att de är tydligt märkta med uppgiften ”avsedda för bearbetning” eller ”avsedda att användas som foder” eller likvärdig uppgift, produkter som är

   i) avsedda för industriell bearbetning, eller

   ii) avsedda att användas som foder eller någon annan form av icke-livsmedel. ◄

b) Produkter som överlåts till konsumenter för personligt bruk av producenter på deras egna anläggningar.

c) Produkter från en viss region som säljs i detaljhandeln i denna region för väl etablerad, traditionell lokal konsumtion efter ett av kommissionen fattat beslut på begäran av en medlemsstat enligt förfarandet i artikel 46 i förordning (EG) nr 2200/96.

▼M8

d) produkter som har genomgått ansning eller klippning för att bli ”konsumtionsfärdiga” eller ”köksfärdiga”.

▼B

2. ►M8 Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla handelsnormerna inom produktionsområdet: ◄

a) Produkter som säljs eller levereras av odlaren till beredningss- eller förpackningscentraler eller lagercentraler eller som transporteras från odlarens företag till sådana centraler.

b) Produkter som transporteras från lagercentraler till beredningss- eller förpackningscentraler.

▼M8

3. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 får medlemsstaterna befria produkter som presenteras för detaljhandelsförsäljning till konsumenter för personligt bruk och som är märkta med uppgiften ”produkt avsedd för bearbetning” eller likvärdig uppgift samt är avsedda för annan bearbetning än de som avses i punkt 1 a i från de särskilda handelsnormerna.

3a. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller särskilda handelsnormer, får färsk frukt och

▼M8

färska grönsaker som inte tillhör klass ”Extra”, efter avsändandet, uppvisa en viss bristande färskhet och saftspändhet samt en viss kvalitetsförsämring på grund av deras utveckling och tendens att fördärvas.

3b. Genom undantag från artikel 113a.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 behöver följande produkter inte uppfylla den allmänna handelsnormen:

▼M15

a) Andra än odlade svampar med KN-nummer 0709 59.

▼M8

b) Kapris med KN-nummer 0709 90 40.

c) Bittermandel med KN-nummer 0802 11 10.

d) Mandel med skal med KN-nummer 0802 12.

e) Hasselnötter med skal med KN-nummer 0802 22.

f) Valnötter med skal med KN-nummer 0802 32.

g) Pinjenötter med KN-nummer 0802 90 50, och

h) Saffran med KN-nummer 0910 20.

▼B

4. Det ska styrkas för den behöriga myndigheten i medlemsstaten att de produkter som avses i punkterna 1 a och 2 uppfyller de fastställda villkoren, särskilt vad gäller avsedda användning.

Artikel 4

Uppgifter som ska ingå i märkningen

▼M8

1. De uppgifter i märkningen som krävs enligt detta kapitel ska anges tydligt på framträdande plats på någon av förpackningens sidor, tryckta antingen direkt på förpackningen med outplånlig skrift eller på en etikett som utgör en integrerad del av förpackningen eller är fäst vid den.

▼B

2. I fråga om bulktransporter av varor, som lastas direkt ombord på ett transportmedel, ska de uppgifter som avses i punkt 1 anges i ett dokument som åtföljer varorna eller på ett anslag som placeras på framträdande plats inuti transportmedlet.

▼M8

3. När det gäller distansavtal i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ([1]), ska de uppgifter som ska ingå i märkningen vara tillgängliga innan avtalet ingås för att avtalet ska anses överensstämma med handelsnormerna.

4. I fakturor och andra handlingar som åtföljer produkter, med undantag för kvitton avsedda för konsumenten, ska produkternas namn och ursprungsland anges samt, i tillämpliga fall, klass, sort eller handelstyp om detta krävs enligt en särskild handelsnorm, eller om det förhåller sig så att produkterna är avsedda för bearbetning.

Artikel 5

Uppgifter som ska ingå i märkningen i detaljhandelsledet

I detaljhandelsledet ska de uppgifter som föreskrivs i detta kapitel anges tydligt och framträdande. Produkterna får presenteras för försäljning under förutsättning att detaljhandlaren genom framträdande, närliggande och tydlig skyltning anger uppgifter avseende ursprungsland och, i

([1]) EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

▼M8

tillämpliga fall, klass och sort eller handelstyp på ett sådant sätt att konsumenten inte vilseleds.

När det gäller de färdigförpackade produkter som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG ([1]) ska, utöver samtliga uppgifter som föreskrivs i handelsnormerna, även nettovikten anges. För produkter som säljs styckevis ska skyldigheten att ange nettovikten dock inte tillämpas om man tydligt kan se hur många produkterna är och räkna dem utan att öppna förpackningen eller om antalet anges på etiketten.

Artikel 6

Blandningar

1. Förpackningar med en nettovikt på högst 5 kg som innehåller blandningar av olika typer av frukt och grönsaker får saluföras, under följande förutsättningar:

a) Produkterna ska vara av enhetlig kvalitet och varje produkt som ingår ska uppfylla relevanta särskilda handelsnormer eller, om ingen särskild handelsnorm finns för en enskild produkt, den allmänna handelsnormen.

b) Förpackningen ska vara korrekt märkt i enlighet med detta kapitel.

c) Blandningen får inte vara utformad så att konsumenten vilseleds.

2. Kraven i punkt 1 a ska inte gälla sådana produkter i en blandning som inte är produkter inom sektorn för frukt och grönsaker enligt definitionen i artikel 1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Om frukten och grönsakerna i en blandning har sitt ursprung i mer än en medlemsstat eller ett tredjeland, får ursprungsländernas fullständiga namn ersättas med någon av följande beteckningar:

a) ”Blandning av EG-frukt och EG-grönsaker.”

b) ”Blandning av icke-EG-frukt och icke-EG-grönsaker.”

c) ”Blandning av EG-frukt och EG-grönsaker samt icke-EG-frukt och icke-EG-grönsaker.”

▼B

KAPITEL II

Kontroll av överensstämmelsen med handelsnormerna

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

▼M8

Artikel 7

Tillämpningsområde

I detta kapitel fastställs regler om överensstämmelsekontroller, vilket ska avse de kontroller av frukt och grönsaker som genomförs i alla saluföringsled i enlighet med detta kapitel, för att kontrollera att produkterna överensstämmer med handelsnormerna och övriga bestämmelser i denna avdelning samt med artiklarna 113 och 113a i förordning (EG) nr 1234/2007.

([1]) EUT L 109, 6.5.2000, s. 29.

▼B

Artikel 8

Behöriga organ

1. Varje medlemsstat ska utse

a) en enda behörig myndighet (nedan kallad *den samordnande myndigheten*) som ska ansvara för samordning och kontakt på de områden som omfattas av detta kapitel, och

▼M8

b) Ett eller flera kontrollorgan (nedan kallade kontrollorganen) som ska ansvara för tillämpningen av artikel 113a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007.

De samordnande myndigheterna och kontrollorganen som avses i första stycket får vara offentliga eller privata. Medlemsstaterna ska dock i endera fallet vara ansvariga för dessa.

▼B

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen

a) namn, postadress och e-postadress för den samordnande myndighet som de har utsett enligt punkt 1,

b) namn, postadress och e-postadress för de kontrollorgan som de har utsett enligt punkt 1, och

c) en fullständig beskrivning av de utsedda kontrollorganens verksamhetsområden.

3. Den samordnande myndigheten kan vara kontrollorganet (eller ett av kontrollorganen) eller ett annat organ som utsetts i enlighet med punkt 1.

4. Kommissionen ska, på det sätt som den finner lämpligt, offentliggöra en förteckning över de samordnande myndigheter som utsetts av medlemsstaterna.

Artikel 9

Databas över aktörer

1. Medlemsstaterna ska inrätta en databas över aktörer inom sektorn för frukt och grönsaker som, på de villkor som anges i den här artikeln, omfattar uppgifter om de aktörer som handlar med färsk frukt och färska grönsaker för vilka normer har fastställts enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 1182/2007.

▼M8

Medlemsstaterna får för detta ändamål använda varje annan databas eller andra databaser som redan inrättats för andra ändamål.

Med aktör avses alla fysiska eller juridiska personer som

a) innehar frukt och grönsaker som omfattas av handelsnormer i syfte att

   i) exponera dem i försäljningssyfte eller bjuda ut dem till försäljning,

   ii) sälja dem, eller

   iii) saluföra dem på annat sätt, eller

b) faktiskt genomför någon av de verksamheter som avses i a i, ii och iii med avseende på frukt och grönsaker som omfattas av handelsnormer.

De verksamheter som avses i a i, ii och iii i tredje stycket ska omfatta följande verksamheter:

a) Distansförsäljning via Internet eller på annat sätt.

▼M8

b) Verksamhet som genomförs av den fysiska eller juridiska personen för egen eller en tredje parts del.

c) Verksamhet som bedrivs i gemenskapen och/eller genom export till tredjeländer och/eller import från tredjeländer.

▼B

2. Medlemsstaterna ska avgöra enligt vilka villkor följande aktörer ska föras in respektive inte föras in i databasen:

a) Aktörer vars verksamhet är av ett sådant slag att de, i enlighet med artikel 3, inte behöver uppfylla kraven på överensstämmelse med handelsnormerna.

▼M8

b) Fysiska eller juridiska personer vars verksamhet inom frukt- och grönsakssektorn begränsar sig till varutransport eller detaljhandelsförsäljning.

3. Om databasen består av flera olika delar ska den samordnande myndigheten se till att databasen och dess olika delar är enhetligt uppbyggda och att de uppdateras. Denna uppdatering ska främst genomföras på grundval av de uppgifter som samlas in vid överensstämmelsekontrollerna.

4. Databasen ska för varje aktör innehålla registreringsnummer, namn, adress, de uppgifter som krävs för klassificering av aktören i en av de riskkategorier som anges i artikel 10.2, särskilt aktörens placering i saluföringskedjan, information om omfattningen av företagets verksamhet, information om resultat av tidigare kontroller hos aktören samt all övrig information som bedöms vara nödvändig för kontrollerna, som t.ex. information om förekomsten av ett kvalitetssäkringssystem eller system för egenkontroll som hänför sig till överensstämmelsen med handelsnormerna. Denna uppdatering ska främst genomföras på grundval av de uppgifter som samlas in vid överensstämmelsekontrollerna.

▼B

5. Aktörerna ska lämna den information som medlemsstaterna anser vara nödvändig för inrättande och uppdatering av databasen. Medlemsstaterna ska själva avgöra under vilka förutsättningar aktörer som inte är etablerade inom deras territorier men som bedriver verksamhet där ska tas med i databasen.

▼M8

Avsnitt 2

Överensstämmelsekontroller som ska utföras av medlemsstaterna

Artikel 10

Överensstämmelsekontroller

1. Medlemsstaterna ska se till att överensstämmelsekontroller genomförs selektivt, med utgångspunkt i en riskanalys och med tillräcklig frekvens för att garantera efterlevnad av handelsnormerna samt övriga bestämmelser i denna avdelning och i artiklarna 113 och 113a i förordning (EG) nr 1234/2007.

Kriterierna för riskanalys ska omfatta förekomsten av det intyg om överensstämmelse som avses i artikel 12a, vilket ska vara utfärdat av en behörig myndighet i ett tredjeland vars överensstämmelsekontroller har godkänts enligt artikel 13. Förekomsten av ett sådant intyg ska betraktas som en faktor som minskar risken för icke-överensstämmelse.

Riskanalysen får även omfatta följande kriterier:

▼M8

a) Produktens natur, produktionsperioden, produktens pris, vädret, emballering och hantering, lagringsförhållanden, ursprungsland, transportmedel eller partiets volym.

b) Aktörernas storlek, deras placering i saluföringskedjan, deras saluförda volym eller värde, deras sortiment, leveransområde eller typ av affärsverksamhet, såsom lagring, sortering, förpackning eller försäljning.

c) Resultaten av tidigare kontroller, inklusive antal och typ av konstaterade fel, gängse kvalitet på de saluförda produkterna eller nivå på den tekniska utrustning som används.

d) Tillförlitligheten hos aktörernas kvalitetssäkringssystem eller system för egenkontroll med avseende på överensstämmelsen med handelsnormerna.

e) Den plats där kontrollen utförs, särskilt om det är det ställe där produkterna först förs in i gemenskapen, eller den plats där produkterna förpackas eller lastas.

f) Varje annan uppgift som kan utgöra tecken på att det finns en risk för icke-överensstämmelse.

2. Riskanalysen ska baseras på de uppgifter som finns i den databas över aktörer som avses i artikel 9 och klassificera aktörer i riskkategorier.

Medlemsstaterna ska i förväg fastställa

a) kriterier för en bedömning av risken för att partier inte överensstämmer med normerna,

b) på grundval av en riskanalys för varje kategori, den minsta andelen aktörer eller partier och/eller kvantiteter som ska omfattas av en överensstämmelsekontroll.

Medlemsstaterna ska, på grundval av en riskanalys, kunna välja att inte genomföra selektiva kontroller av produkter som inte omfattas av särskilda handelsnormer.

3. Om det vid kontrollerna upptäcks betydande oegentligheter ska medlemsstaterna öka antalet kontroller avseende aktörer, produkter, ursprung eller övriga parametrar.

4. Aktörerna ska till kontrollorganen meddela alla uppgifter som dessa anser sig ha behov av för att organisera och genomföra överensstämmelsekontrollerna.

Artikel 11

Godkända aktörer

1. Medlemsstaterna får ge aktörer, som är klassificerade i den lägsta riskkategorin och kan lämna särskilda garantier för överensstämmelse med handelsnormerna, tillstånd att märka varje förpackning med en etikett enligt förlagan i bilaga II vid avsändandet och/eller underteckna det intyg om överensstämmelse som avses i artikel 12a.

2. Tillståndet ska beviljas för en tid av minst ett år.

3. Aktörer som använder denna möjlighet ska

a) ha egen kontrollpersonal som genomgått utbildning godkänd av medlemsstaterna,

b) ha lämplig utrustning för att bereda och förpacka produkterna,

c) förbinda sig att kontrollera att de varor som de sänder iväg är i överensstämmelse med handelsnormerna och föra register över alla kontroller som de har genomfört.

▼M8

4. Om en aktör som beviljats tillstånd inte längre uppfyller kraven för detta ska medlemsstaten återkalla tillståndet.

5. Trots punkt 1 får godkända aktörer fortsätta att använda förlagor som överensstämde med denna förordning den 30 juni 2009 till dess att lagren är förbrukade.

Tillstånd som beviljats aktörer före den 1 juli 2009 ska fortsätta gälla under den tid för vilken de beviljades.

Artikel 12

Tullmyndigheters godkännande av deklarationer

1. Tullen får bara godkänna tulldeklarationer för export och/eller tulldeklarationer för övergång till fri omsättning för produkter som omfattas av särskilda handelsnormer

a) om varorna åtföljs av ett intyg om överensstämmelse, eller

b) om det behöriga kontrollorganet har underrättat tullmyndigheten om att ett intyg om överensstämmelse har utfärdats för de berörda partierna, eller

c) om det behöriga kontrollorganet har underrättat tullmyndigheten om att det inte har utfärdat ett intyg om överensstämmelse för de berörda partierna därför att dessa, med hänsyn till den riskanalys som avses i artikel 10.1, inte behöver kontrolleras.

Detta ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av andra överensstämmelsekontroller som en medlemsstat kan genomföra enligt artikel 10.

2. Punkt 1 ska även gälla produkter som omfattas av den allmänna handelsnorm som fastställs i bilaga I och produkter som avses i artikel 3.1 a, om medlemsstaten anser att det är nödvändigt med hänsyn till den riskanalys som avses i artikel 10.1.

Artikel 12a

Intyg om överensstämmelse

1. Behöriga myndigheter får utfärda intyg för att bekräfta att produkterna i fråga överensstämmer med den relevanta handelsnormen. Det intyg som ska användas av behöriga myndigheter i gemenskapen återfinns i bilaga III.

De tredjeländer som avses i artikel 13.4 ska istället kunna använda ett eget intyg, under förutsättning att kommissionen anser att detta innehåller uppgifter som är minst likvärdiga med gemenskapens intyg. Kommissionen ska på det sätt som den finner lämpligt göra prov på sådana intyg från tredjeländer tillgängliga.

2. Dessa intyg får utfärdas antingen i pappersformat med underskrift i original eller i verifierat elektroniskt format med elektronisk signatur.

3. Varje intyg ska vara stämplat av den behöriga myndigheten och undertecknat av en eller flera behöriga personer.

4. Intyget ska utfärdas på minst ett av gemenskapens officiella språk.

5. Varje intyg ska ha ett löpnummer genom vilket det kan identifieras, och en kopia av varje utfärdat intyg ska bevaras av den behöriga myndigheten.

6. Trots punkt 1 andra stycket får medlemsstaterna fortsätta att använda intyg om överensstämmelse som överensstämde med denna förordning den 30 juni 2009 till dess att lagren är förbrukade.

▼B

Avsnitt 3

Kontroller utförda av tredjeländer

Artikel 13

Godkännande av kontroller som utförts av tredjeländerföre importen till gemenskapen

▼M8

1. På begäran av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, godkänna kontroller av överensstämmelse med särskilda handelsnormer som genomförts av detta tredjeland före importen till gemenskapen.

▼B

2. Det godkännande som avses i punkt 1 får beviljas för de tredjeländer som ansöker därom på villkor att gemenskapens handelsnormer eller minst likvärdiga normer tillämpas inom dessa länders territorier på produkter som exporteras till gemenskapen.

I godkännandet ska det anges vilken offentlig myndighet i tredjelandet som ska vara ansvarigt för de kontroller som avses i punkt 1. Denna myndighet ska ansvara för kontakterna med gemenskapen. Genom godkännandet ska det också fastställas vilka organ, nedan kallade *kontrollorgan i tredjeländer*, som ska ha till uppgift att utföra själva kontrollerna.

Godkännandet får endast gälla produkter med ursprung i det berörda tredjelandet och får begränsas till vissa produkter.

3. Kontrollorgan i tredjeländer ska vara officiella organ eller organ som är officiellt erkända av den myndighet som avses i punkt 2, och de ska kunna ge tillräckliga garantier och förfoga över den personal, den utrustning och de anordningar som krävs för att genomföra kontroller enligt de metoder som anges i artikel 20.1 eller likvärdiga metoder.

▼M8

4. Förteckningen över länder vilkas överensstämmelsekontroller har godkänts i enlighet med denna artikel och de produkter godkännandena avser återfinns i bilaga IV.

Kommissionen ska på det sätt som den finner lämpligt göra de berörda officiella myndigheternas och kontrollorganens kontaktuppgifter tillgängliga.

———————

Artikel 15

Upphävande av godkännanden

Kommissionen får tillfälligt dra in sitt godkännande om det för ett stort antal partier och/eller kvantiteter konstateras att varorna inte överensstämmer med de uppgifter som anges i de intyg om överensstämmelse som utfärdats av kontrollorgan i tredjeländer.

▼M8

_____

_____

▼B

Avsnitt 5

Kontrollmetoder

Artikel 20

Kontrollmetoder

1. Med undantag för de kontroller som utförs i samband med detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenter, ska de överensstämmelsekontroller som föreskrivs i detta kapitel, ske enligt de metoder som anges i bilaga VI, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Medlemsstaterna ska fastställa särskilda bestämmelser för kontroll av överensstämmelse i samband med detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenter.

▼M8

2. Om det efter kontroll konstateras att varorna överensstämmer med handelsnormerna får kontrollorganet utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt bilaga III.

▼B

3. Om bristande överensstämmelse konstateras ska kontrollorganet utfärda en förklaring om bristande överensstämmelse som är ställd till aktören eller till dennes representant. De varor för vilka en förklaring om bristande överensstämmelse utfärdats får inte förflyttas utan medgivande av det kontrollorgan som utfärdat förklaringen. Detta medgivande får underställas kravet att de villkor som fastställts av kontrollorganet ska vara uppfyllda.

Aktörerna får besluta att vidta åtgärder för att anpassa alla eller en del av varorna så att de överensstämmer med normerna. Varor som anpassats så att de överensstämmer med normerna får inte saluföras förrän det behöriga kontrollorganet på lämpligt sätt har försäkrat sig om att produkterna faktiskt överensstämmer med normerna. I tillämpliga fall ska kontrollorganet utfärda ett intyg om överensstämmelse enligt bilaga III för partiet eller för en del av det, men först efter det att varorna har anpassats så att de överensstämmer med normerna.

▼M8

Om ett kontrollorgan beviljar en aktörs begäran att anpassa sina varor så att de överensstämmer med handelsnormerna i en annan medlemsstat än den där kontrollen visat att de inte överensstämmer med normerna, ska aktören underrätta det behöriga kontrollorganet i mottagarmedlemsstaten om det parti som inte var överensstämmande. Den medlemsstat som utfärdar konstaterandet av icke-överensstämmelse ska sända en kopia av detta till övriga berörda medlemsstater, inklusive den medlemsstat som är mottagare av det icke överensstämmande partiet.

▼B

Om varorna varken kan anpassas så att de överensstämmer med handelsnormerna, användas som foder eller användas inom bearbetningsindustrin eller som någon annan form av icke-livsmedel får kontrollorganet, om så visar sig vara nödvändigt, kräva att aktörerna vidtar lämpliga åtgärder för att se till att de berörda varorna inte saluförs.

Aktörerna ska tillhandahålla alla uppgifter som medlemsstaterna anser vara nödvändiga för tillämpningen av denna punkt.

▼M8

_____

▼M8

Avsnitt 6

Meddelanden

Artikel 20a

Meddelanden

1. En medlemsstat på vars territorium det konstateras att en försändelse från en annan medlemsstat inte överensstämmer med handelsnormerna på grund av fel eller kvalitetsförsämring som skulle ha kunnat upptäckas när varorna packades, ska genast underrätta kommissionen och de medlemsstater som kan komma att beröras.

2. En medlemsstat på vars territorium övergång till fri omsättning har avslagits för ett parti varor från ett tredje land på grund av icke-överensstämmelse med handelsnormerna ska genast underrätta kommissionen, de medlemsstater som kan komma att beröras och det berörda tredjelandet enligt förteckningen i bilaga IV.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen meddela bestämmelserna om deras inspektions- och riskanalyssystem. De ska underrätta kommissionen om varje efterföljande ändring av dessa system.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen och medlemsstaterna meddela en sammanfattning av kontrollresultaten i alla saluföringsled under ett visst år senast den 30 juni påföljande år.

5. Meddelanden ska överlämnas på det sätt som anges av kommissionen.

▼B

AVDELNING III

PRODUCENTORGANISATIONER

KAPITEL I

Krav och erkännande

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 21

Definitioner

1. I denna avdelning gäller följande definitioner:

a) *producent:* en jordbrukare enligt artikel 3.1 a i förordning (EG) nr 1182/2007.

b) *dotterbolag:* ett företag i vilket en eller flera producentorganisationer eller sammanslutningar av sådana har ägarintressen, och som bidrar till uppnåendet av producentorganisationens eller sammanslutningens mål.

c) *gränsöverskridande producentorganisation:* en producentorganisation med minst en produktionsanläggning i en annan medlemsstat än den medlemsstat där producentorganisationen har sitt säte.

d) *gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer:* en sammanslutning av producentorganisationer där minst en ansluten organisation har sitt säte i en annan medlemsstat än den medlemsstat där sammanslutningen har sitt säte.

▼B

e) *konvergensmål:* målet för verksamheten till förmån för de minst utvecklade medlemsstaterna och regionerna enligt den gemenskapslagstiftning som reglerar Europeiska regionala utvecklingsfonden (”ERUF”), Europeiska socialfonden (”ESF”) och Sammanhållningsfonden under perioden 1 januari 2007–31 december 2013.

f) *åtgärd:* ett av följande alternativ:

i) Insatser för produktionsplanering, inklusive förvärv av anläggningstillgångar.

ii) Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten, inklusive förvärv av anläggningstillgångar.

iii) Säljfrämjande insatser, inklusive förvärv av anläggningstillgångar, samt andra marknadsförings- och kommunikationsinsatser än de som omfattas av led vi.

iv) Forskning och experimentell produktion, inklusive förvärv av anläggningstillgångar.

v) Andra utbildningsinsatser än de som omfattas av led vi, samt insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster.

vi) Någon av de sex åtgärder inom krisförebyggande och krishantering som anges i artikel 9.2 första stycket a–f i förordning (EG) nr 1182/2007.

vii) Miljöinsatser enligt artikel 9.3 i förordning (EG) nr 1182/2007, inklusive förvärv av anläggningstillgångar.

viii) Övriga insatser, inklusive förvärv av andra anläggningstillgångar än de som omfattas av leden i, ii och iii, som har ett eller flera av de syften som avses i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1182/2007.

g) *insats:* en särskild verksamhet eller åtgärd för att uppnå ett särskilt verksamhetsmål som bidrar till ett eller flera av de syften som avses i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1182/2007.

h) *biprodukt:* en produkt som uppstår till följd av beredning och/eller industriell bearbetning av en frukt- eller grönsaksprodukt och som har ett positivt ekonomiskt värde men som inte är den avsedda huvudprodukten.

i) *första bearbetningsledet:* industriell bearbetning av en frukt- eller grönsaksprodukt till en annan produkt som anges i bilaga I till EG-fördraget. Rengöring, skärning, rensning, torkning och förpackning av färskvaror som därefter ska saluföras ska inte betraktas som verksamheter i första bearbetningsledet.

j) *verksamhet över branschgränserna:* enligt artikel 10.3 b i förordning (EG) nr 1182/2007 en eller flera av de aktiviteter som anges i artikel 20 c i förordning (EG) nr 1182/2007 och som godkänts av medlemsstaten och förvaltas gemensamt av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer samt minst en annan aktör i bearbetnings- eller distributionskedjan för livsmedel.

k) *utgångsindikator:* en indikator som visar på ett tillstånd eller en trend vid programperiodens början som kan ge värdefull information

i) i analysen av utgångsläget för att utarbeta en nationell strategi för hållbara verksamhetsprogram eller ett verksamhetsprogram,

ii) som referens mot vilken resultaten och effekterna av en nationell strategi eller ett verksamhetsprogram kan mätas, och/eller

iii) för tolkningen av resultaten och effekterna av en nationell strategi eller ett verksamhetsprogram.

2. Vid tillämpning av artiklarna 3.1 och 7.1 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska medlemsstaterna mot bakgrund av sina nationella juridiska och administrativa system definiera de juridiska personer som berörs inom deras territorier. Om så är lämpligt ska de även fastställa

▼B

bestämmelser om en klar definition av delar av juridiska personer för tillämpningen av dessa artiklar.

Avsnitt 2

Krav på producentorganisationer

Artikel 22

Produkttäckning

1. Medlemsstaterna ska erkänna producentorganisationer enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1182/2007 när det gäller den produkt eller grupp av produkter som angetts i ansökan om erkännande, med förbehåll för avgöranden som fattas enligt artikel 4.1 c i den förordningen.

2. Medlemsstaterna ska endast erkänna producentorganisationer för produkter som uteslutande är avsedda för industriell bearbetning om dessa organisationer kan garantera att produkterna levereras för detta ändamål, antingen genom ett system med leveransavtal eller på annat sätt.

Artikel 23

Lägsta antal medlemmar

Vid fastställandet av det lägsta antalet medlemmar i en producentorganisation enligt artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1182/2007 får medlemsstaterna föreskriva att, om en producentorganisation som ansöker om erkännande helt eller delvis utgörs av medlemmar som i sin tur är juridiska personer eller klart definierade delar av juridiska personer som uteslutande består av producenter, får det lägsta antalet producenter beräknas på grundval av det antal producenter som är anslutna till var och en av de juridiska personerna eller de klart definierade delarna av de juridiska personerna.

Artikel 24

Minsta tid för medlemskap

1. Varje enskild producent ska vara ansluten till organisationen under minst ett år.

2. Uppsägning av medlemskapet ska meddelas skriftligen till producentorganisationen. Medlemsstaterna ska fastställa uppsägningstidernas längd, som dock inte får överstiga sex månader, och datum för ikraftträdandet av uppsägningarna.

Artikel 25

Producentorganisationernas struktur och verksamhet

Medlemsstaterna ska säkerställa att producentorganisationerna förfogar över den personal, infrastruktur och utrustning som krävs för att uppfylla kraven i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1182/2007 och att de har förutsättningar att fullgöra sina väsentliga funktioner, särskilt med avseende på följande:

a) Kännedom om medlemmarnas produktion.

b) Insamling, sortering, lagring och förpackning av medlemmarnas produktion.

c) Kommersiell och budgetmässig förvaltning.

d) Centraliserad bokföring och faktureringssystem.

▼B

Artikel 26

Den avsättningsbara produktionens värde eller volym

Vid tillämpning av artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1182/2007 ska den avsättningsbara produktionens värde eller volym beräknas på samma grundval som värdet av den saluförda produktionen enligt artiklarna 52 och 53 i denna förordning.

Artikel 27

Tillhandahållande av tekniska hjälpmedel

Vid tillämpning av artikel 4.1 e i förordning (EG) nr 1182/2007 ska en producentorganisation som är erkänd för en produkt för vilken det krävs tekniska hjälpmedel anses uppfylla sina skyldigheter om den själv, via sina medlemmar, genom dotterbolag eller genom utläggande på entreprenad tillhandahåller tillräckligt med tekniska hjälpmedel.

Artikel 28

Producentorganisationernas huvudsakliga verksamhet

1. En producentorganisations huvudsakliga verksamhet ska bestå i att koncentrera utbudet och saluföringen av de av medlemmarnas produkter som den är erkänd för.

2. Värdet av den saluförda produktion som kommer från producentorganisationens egna medlemmar och från medlemmar av andra producentorganisationer, för vilkas räkning de sköter saluföringen, ska överstiga värdet av hela den övriga saluförda produktionen.

Beräkningen ska endast baseras på produkter som producentorganisationen är erkänd för.

3. Om artikel 52.7 är tillämplig ska punkt 2 i denna artikel gälla i tillämpliga delar för de berörda dotterbolagen från och med den 1 januari 2012.

Artikel 29

Utläggande på entreprenad

Med utläggande av en producentorganisations verksamhet på entreprenad avses att producentorganisationen ingår ett handelsavtal med en annan juridisk person, som även kan vara en av dess medlemmar eller ett dotterbolag, om utförande av den berörda verksamheten. Producentorganisationen ska dock behålla ansvaret för att verksamheten utförs och för övergripande ekonomistyrning och tillsyn när det gäller genomförandet av entreprenadavtalet.

Första stycket ska även gälla i tillämpliga delar när en sammanslutning av producentorganisationer lägger ut en verksamhet på entreprenad.

Artikel 30

Gränsöverskridande producentorganisationer

1. En gränsöverskridande producentorganisations säte ska ligga i en medlemsstat där denna organisation förfogar över betydande anläggningar, har ett betydande antal medlemmar och/eller omsätter en betydande del av värdet av den saluförda produktionen.

2. Den medlemsstat där den gränsöverskridande producentorganisationen har sitt säte ska ansvara för följande:

▼B

a) Erkännande av den gränsöverskridande producentorganisationen.

b) Godkännande av den gränsöverskridande producentorganisationens verksamhetsprogram.

c) Upprättande av nödvändigt administrativt samarbete med de andra medlemsstater där medlemmarna är verksamma med avseende på iakttagande av villkoren för erkännande och systemet för kontroll och påföljder. Dessa andra medlemsstater är skyldiga att ge medlemsstaten där producentorganisationen har sitt säte allt nödvändigt bistånd.

d) Tillhandahållande på andra medlemsstaters begäran av all tillgänglig relevant dokumentation, däribland tillämplig lagstiftning, till andra medlemsstater där organisationen har medlemmar, översatt till ett officiellt språk i respektive medlemsstat.

Artikel 31

Sammanslagningar av producentorganisationer

1. Om de producentorganisationer som ingår i en sammanslagen producentorganisation före sammanslagningen hade egna verksamhetsprogram får de genomföra sina program parallellt och separat fram till den 1 januari året efter sammanslagningen. I sådana fall ska de berörda producentorganisationerna begära en sammanslagning av verksamhetsprogrammen i form av en ändring i enlighet med artikel 66. I annat fall ska de berörda producentorganisationerna utan dröjsmål begära en sammanslagning av verksamhetsprogrammen i form av en ändring i enlighet med artikel 67.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna emellertid ha rätt att på begäran av producentorganisationerna i vederbörligen motiverade fall tillåta att de separata verksamhetsprogrammen genomförs parallellt fram tills att deras giltighetstid löper ut.

Artikel 32

Icke-producerande medlemmar

1. Medlemsstaterna kan besluta om och på vilka villkor en fysisk eller juridisk person, som inte är producent, kan godtas som medlem i en producentorganisation.

2. Vid fastställandet av villkoren enligt punkt 1 ska medlemsstaterna särskilt se till att det sker i överensstämmelse med artiklarna 3.1 a och 3.4 c i förordning (EG) nr 1182/2007.

3. De fysiska och juridiska personer som avses i punkt 1 får inte

a) beaktas när det gäller kriterierna för erkännande, eller

b) gynnas direkt av åtgärder som finansieras av gemenskapen.

Medlemsstaterna får inskränka deras rösträtt i beslut om driftsfonden helt eller delvis på de villkor som anges i punkt 2.

Artikel 33

Producentorganisationernas demokratiska ansvar

Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder, bland annat med avseende på rösträtten, som de finner nödvändiga för att motverka alla former av missbruk av makt och inflytande från en eller flera medlemmar när det gäller förvaltning och drift av producentorganisationen.

▼M10

Medlemsstaterna får anta åtgärder i syfte att helt eller delvis inskränka en juridisk persons befogenheter att ändra, godkänna eller avslå beslut som fattats av en producentorganisation, när denna utgör en tydligt definierad del av samma juridiska person.

▼B

Avsnitt 3

Sammanslutningar av producentorganisationer

Artikel 34

Erkännande av sammanslutningar av producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får endast erkänna sammanslutningar av producentorganisationer enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1182/2007 för verksamheter som rör den eller de produkter som anges i ansökan om erkännande.

2. En sammanslutning av producentorganisationer får erkännas enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1182/2007 och bedriva varje form av producentorganisationsverksamhet, även när de berörda produkterna fortsätter att saluföras av dess medlemmar.

Artikel 35

Sammanslutningar av producentorganisationers huvudsakliga verksamheter

Artikel 28.2–3 ska i tillämpliga delar gälla för sammanslutningar av producentorganisationer.

Artikel 36

Medlemmar av sammanslutningar av producentorganisationer som inte är producentorganisationer

1. Medlemsstaterna kan besluta om och på vilka villkor en fysisk eller juridisk person, som inte är en erkänd producentorganisation, kan godtas som medlem i en sammanslutning av producentorganisationer.

2. Medlemmar av en erkänd sammanslutning av producentorganisationer som inte är erkända producentorganisationer får inte

a) beaktas när det gäller kriterierna för erkännande,

▼M10

———————

▼B

c) gynnas direkt av åtgärder som finansieras av gemenskapen.

▼M10

Medlemsstaterna kan godkänna eller helt eller delvis inskränka deras rösträtt avseende beslut som rör verksamhetsprogrammen.

▼B

Artikel 37

Gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer

1. Den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer ska ha sitt säte i en medlemsstat där sammanslutningen har ett betydande antal anslutna organisationer och/eller där de anslutna produ-

▼B

centorganisationerna omsätter en betydande del av värdet av den saluförda produktionen.

2. Den medlemsstat där den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer har sitt säte ska ansvara för följande:

a) Erkännande av sammanslutningen.

b) I förekommande fall, godkännande av sammanslutningens verksamhetsprogram.

c) Upprättande av nödvändigt administrativt samarbete med de andra medlemsstater där de anslutna producentorganisationerna är verksamma med avseende på iakttagandet av villkoren för erkännande och ordningen för kontroll och påföljder. Dessa andra medlemsstater är skyldiga att ge medlemsstaten där producentorganisationen har sitt säte allt nödvändigt bistånd.

d) Tillhandahållande på andra medlemsstaters begäran av all tillgänglig relevant dokumentation, däribland tillämplig lagstiftning, till andra medlemsstater där organisationen har medlemmar, översatt till ett officiellt språk i respektive medlemsstat.

Avsnitt 4

Producentgrupper

Artikel 38

Inlämnande av erkännandeplaner

1. En juridisk person eller en klart definierad del av en juridisk person ska lämna in en sådan plan för erkännande som avses i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 1182/2007 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den juridiska personen har sitt säte.

2. Medlemsstaterna ska fastställa följande:

a) Minimikriterier som den juridiska personen eller en klart definierad del av en juridisk person ska uppfylla för att kunna lämna in en erkännandeplan.

b) Regler för utarbetande, innehåll och genomförande av erkännandeplanerna.

c) Den period efter det att en medlem av en producentorganisation lämnat producentorganisationen då det ska vara förbjudet för den tidigare medlemmen att ansluta sig till en producentgrupp när det gäller de produkter som producentorganisationen erkänts för.

d) Administrativa förfaranden för godkännande, övervakning och genomförande av erkännandeplanerna.

Artikel 39

Erkännandeplanernas innehåll

Förslag till erkännandeplaner ska minst innehålla följande:

a) En beskrivning av utgångsläget, särskilt i fråga om antalet producerande medlemmar, med fullständig information om medlemmarna, produktionen, däribland värdet av den saluförda produktionen, saluföring och infrastruktur, däribland infrastruktur som ägs av enskilda medlemmar i producentgruppen om den ska användas av producentgruppen.

b) Förslag till första dag för genomförandet av planen och planens varaktighet, som inte får överstiga fem år.

c) De åtgärder som ska vidtas för att tilldelas erkännande.

▼B

Artikel 40

Godkännande av erkännandeplanerna

1. De behöriga nationella myndigheterna ska fatta beslut om förslag till erkännandeplan inom tre månader efter det att förslaget och samtliga styrkande handlingar mottagits.

2. Efter de kontroller som avses i artikel 113 ska den behöriga nationella myndigheten antingen

a) godkänna planen och bevilja förhandserkännande,

b) begära ändringar av planen, eller

c) avslå planen.

Om ändringar begärts enligt b får godkännande ges först när dessa ändringar har införlivats med planen.

Den nationella myndigheten ska underrätta den juridiska personen eller en klart definierad del av en juridisk person om sitt beslut.

Artikel 41

Genomförande av erkännandeplanerna

1. Erkännandeplaner ska genomföras under perioder på ett år från och med den 1 januari. Medlemsstaterna får tillåta producentgrupper att dela upp dessa perioder i halvårsperioder.

Erkännandeplanen ska börja genomföras i enlighet med det datum som föreslagits enligt artikel 39 b

a) den 1 januari som infaller efter det att den behöriga nationella myndigheten godkänt den, eller

b) omedelbart efter det att den godkänts.

2. Medlemsstaterna ska fastställa på vilka villkor producentgrupperna får begära ändringar av planerna under genomförandet. En sådan begäran ska åtföljas av samtliga nödvändiga styrkande handlingar.

3. Den behöriga nationella myndigheten ska fatta beslut om varje ändring av planen inom tre månader efter det att en begäran om ändring tagits emot och efter att ha granskat de handlingar som lämnats in. Varje begäran om ändring för vilken beslut inte fattats inom denna tidsfrist ska anses som avslagen.

Artikel 42

Ansökningar om erkännande som producentorganisation

Producentgrupper som genomför en erkännandeplan får när som helst lämna in en ansökan om erkännande enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1182/2007. Dessa ansökningar ska under alla omständigheter lämnas in innan den övergångsperiod som avses i artikel 7 i förordning (EG) nr 1182/2007 löper ut.

Från och med dagen för inlämnandet av ansökan får den berörda gruppen överlämna ett förslag till verksamhetsprogram enligt artikel 64.

Artikel 43

Producentgruppernas huvudsakliga verksamheter

Artikel 28 ska i tillämpliga delar gälla för producentgrupper.

▼B

Artikel 44

Värdet av saluförd produktion

1. Artikel 52 ska i tillämpliga delar gälla för producentgrupper.

2. Om värdet av den saluförda produktionen har sjunkit på grund av faktorer som vederbörligen redovisats för medlemsstaten sätt och som ligger utanför producentgruppens kontroll och ansvarsområde, ska värdet av den saluförda produktion anses vara minst 65 % av det värde som angavs i den eller de tidigare ansökningar om stöd för den senaste årsperioden som kontrollerats av medlemsstaten och, i avsaknad av detta, av det värde som ursprungligen angavs i den godkända erkännandeplanen.

▼M15

3. Värdet av den saluförda produktionen ska vara lika med det värde som beräknats enligt den lagstiftning som gällde under den period för vilken stöd begärs.

▼B

Artikel 45

Finansiering av erkännandeplaner

1. Det stöd som avses i artikel 7.5 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska minskas med hälften när det gäller saluförd produktion som överstiger 1 000 000 euro.

2. Det stöd som avses i artikel 7.3 a i förordning (EG) nr 1182/2007 får per producentgrupp högst uppgå till 100 000 euro per årsperiod.

3. Om en genomförandeperiod inte varar ett helt kalenderår ska det högsta stöd som avses i punkt 2 minskas i proportion därtill.

4. Det stöd som avses i artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska betalas ut

a) i årliga eller halvårsvisa delbetalningar i slutet av varje års- eller halvårsperiod för genomförande av erkännandeplanen, eller

b) i delbetalningar som täcker en del av en årsperiod om planen påbörjas under en årsperiod eller om erkännande sker enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1182/2007 innan en årsperiod har löpt ut.

Som grundval för beräkning av delbetalningarna får medlemsstaterna använda den saluförda produktionen för en annan period än den för vilken delbetalningen betalas, om så krävs i kontrollsyfte. Skillnaden mellan perioderna ska vara mindre än den faktiska perioden för delbetalningen.

5. Den växelkurs som ska tillämpas för de belopp som avses i punkterna 1 och 2 ska vara den senaste växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken före den första dagen under den period för vilken stödet i fråga beviljas.

Artikel 46

Stöd för nödvändiga investeringar i samband med erkännandet

När det gäller investeringar i samband med genomförandet av den erkännandeplan som avses i artikel 39 c i denna förordning för vilka stöd kan beviljas enligt artikel 7.3 b i förordning (EG) nr 1182/2007

a) ska investeringar som kan snedvrida konkurrensen inom annan ekonomisk verksamhet som organisationen bedriver undantas, och

▼B

b) investeringar som direkt eller indirekt gagnar sådan verksamhet finansieras i förhållande till hur mycket de används för sektorer eller produkter som omfattas av producentgruppens förhandserkännande.

Artikel 47

Ansökan om stöd

1. Varje producentgrupp ska lämna in en enda ansökan om sådant stöd som avses i artikel 7.3 a och b i förordning (EG) nr 1182/2007, inom tre månader efter utgången av varje årsperiod eller halvårsperiod enligt artikel 45.4 i den här förordningen. Värdet av den saluförda produktionen för den period för vilken stöd begärs ska deklareras i ansökan.

2. Ansökningar om stöd för halvårsperioder får endast lämnas in om erkännandeplanen är indelad i halvårsperioder enligt artikel 41.1. Alla stödansökningar ska åtföljas av en skriftlig förklaring från producentgruppen om att

a) den iakttar och kommer att iaktta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1182/2007 och denna förordning, och

b) inte direkt eller indirekt mottar, har mottagit eller kommer att motta dubbelt gemenskapsstöd eller nationellt stöd för insatser som genomförs enligt dess erkännandeplan som beviljas finansiering från gemenskapen enligt denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska fastställa en sista dag för utbetalning av stödet som inte i något fall får infalla senare än sex månader efter mottagandet av ansökan.

Artikel 48

Rätt till stöd

Medlemsstaterna ska utvärdera producentgruppernas rätt till stöd enligt denna förordning i syfte att fastställa att stödet är vederbörligen berättigat, med hänsyn till villkor och datum för eventuellt tidigare beviljande av offentliga stöd till de producentorganisationer eller -grupper som medlemmarna i producentgruppen i fråga kommer från, samt med hänsyn till eventuella förflyttningar av medlemmar mellan producentorganisationer och -grupper.

Artikel 49

Gemenskapens bidrag

1. Gemenskapens finansiering av stöd enligt artikel 7.3 a i förordning (EG) nr 1182/2007 ska uppgå till

▼M10

a) 75 % i de områden som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet, och

b) 50 % i övriga områden.

Den resterande delen av stödet ska medlemsstaten betala ut i form av ett schablonbelopp. Inga styrkande handlingar när det gäller hur stödet kommer att utnyttjas behöver bifogas stödansökan.

▼B

2. Gemenskapens finansiering av det stöd som avses i artikel 7.3 b i förordning (EG) nr 1182/2007, uttryckt som kapitalbidrag eller som kapitalbidragsekvivalent, får i förhållande till de stödberättigande investeringsutgifterna uppgå till högst

▼B

a) 50 % i de områden som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet, och

b) 30 % i övriga områden.

Berörda medlemsstater ska förbinda sig att bidra med minst 5 % av de stödberättigande investeringsutgifterna.

Mottagare av stöd till stödberättigande investeringskostnader ska betala minst

a) 25 % i de områden som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet, och

b) 45 % i övriga områden.

Artikel 50

Samgåenden

1. Stöd enligt artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1182/2007 får ges, eller fortsätta att ges, till producentgrupper som beviljats förhandserkännande och som bildats genom samgående mellan två eller flera producentgrupper som beviljats förhandserkännande.

2. Vid beräkningen av stödbelopp som ska betalas ut enligt punkt 1 ska den producentgrupp som uppstått genom samgåendet ersätta de samgående grupperna.

3. Om två eller flera producentgrupper går samman ska den nya juridiska personen överta de rättigheter och skyldigheter som innehades av den producentgrupp som först beviljades förhandserkännande.

4. Om en producentgrupp som har beviljats förhandserkännande går samman med en erkänd producentorganisation ska den bildade juridiska personen inte längre kunna komma i fråga för förhandserkännande som producentgrupp eller ha rätt till det stöd som avses i artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1182/2007. Den bildade juridiska personen ska fortsätta att behandlas som en erkänd producentorganisation om den respekterar gällande villkor. Om så krävs ska producentorganisationen begära en ändring av sitt verksamhetsprogram, varvid artikel 31 ska gälla i tillämpliga delar.

Insatser som producentgrupper genomför före ett sådant samgående ska dock fortsätta att vara stödberättigande enligt villkoren i erkännandeplanen.

Artikel 51

Konsekvenser av erkännande

1. Ett beviljande av erkännande medför att beviljandet av sådant stöd som avses i artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1182/2007 upphör.

2. Om ett verksamhetsprogram lämnas in enligt denna förordning ska den berörda medlemsstaten försäkra sig om att det inte föreligger någon dubbel finansiering av de åtgärder som anges i erkännandeplanen.

3. Investeringar som berättigar till stöd för de kostnader som avses i artikel 7.3 b i förordning (EG) nr 1182/2007 får föras över till verksamhetsprogrammen om de uppfyller villkoren i den här förordningen.

4. Medlemsstaterna ska fastställa den period räknat från genomförandet av erkännandeplanen, inom vilken producentgruppen måste erkännas som producentorganisation. Denna period får uppgå till högst fyra månader.

▼B

KAPITEL II

Driftsfonder och verksamhetsprogram

Avsnitt 1

Värdet av saluförd produktion

Artikel 52

Beräkningsgrund

1. Vid tillämpningen av detta kapitel ska värdet av en producentorganisations salufördа produktion beräknas på grundval av vad som producerats av de medlemmar i producentorganisationer för vilka producentorganisationen i fråga är erkänd.

2. Värdet av den salufördа produktionen ska omfatta de produkter som produceras av medlemmar som utträder ur eller ansluter sig till producentorganisationen. Medlemsstaterna ska fastställa villkor för att undvika dubbelräkning.

3. Medlemsstaterna får tillåta producentorganisationerna att ta med värdet av biprodukterna i värdet av den salufördа produktionen.

4. Värdet av återtag från marknaden som avyttras enligt artikel 10.4 a och b i förordning (EG) nr 1182/2007, beräknat med det genomsnittliga pris för vilket dessa produkter salufördes av producentorganisationen det föregående året, ska ingå i värdet av den salufördа produktionen.

▼M10

5. Endast den del av medlemmarnas produktion som saluförs av producentorganisationen själv ska räknas med i värdet av den salufördа produktionen. Det som producerats av medlemmar i producentorganisationen och som saluförts av en annan producentorganisation som utsetts av nämnda medlemmars egen organisation i enlighet med artikel 125a.2 b och c i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ([1]) ska räknas med i värdet av den andra producentorganisationens salufördа produktion.

▼B

6. Den salufördа produktionen ska faktureras ”fritt producentorganisation”

a) i tillämpliga fall som produkter som är förpackade, beredda eller har genomgått första bearbetningsledet,

b) exklusive mervärdesskatt, och

c) exklusive interna transportkostnader när avståndet är stort mellan producentorganisationens centraliserade insamlings- eller förpackningsställen och dess distributionsställe. Medlemsstaterna ska fastställa avdrag som ska göras från det fakturerade värdet för produkter som fakturerats under olika stadier av bearbetning, leverans eller transport.

7. Värdet av den salufördа produktionen får även beräknas ”fritt dotterbolag” på de villkor som anges i punkt 6, förutsatt att minst 90 % av kapitalet i dotterbolaget innehas

a) av producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer i fråga, eller,

b) med förbehåll för medlemsstatens godkännande, av medlemmar som är kooperativ i producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer i fråga, om detta bidrar till att nå de mål som anges i artikel 3.1 b och c i förordning (EG) nr 1182/2007.

([1]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

▼B

8. Om produktionen minskar på grund av väderförhållanden, växt- eller djursjukdomar eller skadedjursangrepp får värdet av den saluförda produktionen även omfatta ersättning som, till följd av dessa händelser, erhållits från en skördeförsäkring som omfattas av kapitel III avsnitt 6 eller genom någon likvärdig ordning som förvaltas av producentorganisationen.

Artikel 53

Referensperiod

1. Det årliga stödtak som avses i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska varje år beräknas utifrån värdet av den saluförda produktionen under en referensperiod på tolv månader som ska fastställas av medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna ska fastställa referensperioder för varje producentorganisation i form av

a) tolvmånadersperioder, som börjar tidigast den 1 januari tre år före det år då verksamhetsprogrammet genomförs och senast avslutas den 1 augusti samma år, eller

b) det genomsnittliga värdet av tre på varandra följande tolvmånadersperioder som tidigast börjar den 1 januari fem år före det år då verksamhetsprogrammet genomförs och senast avslutas den 1 augusti samma år.

3. Denna tolvmånadersperiod ska vara den berörda producentorganisationens räkenskapsår.

Referensperiodens längd ska inte variera under ett verksamhetsprogram, utom i fall då detta kan motiveras.

4. Om en produkt har sjunkit i värde på grund av vederbörligen redovisade faktorer utanför producentorganisationens kontroll och ansvarsområde, ska värdet av den saluförda produktion som avses i punkt 1 anses vara minst 65 % av värdet av den berörda produkten under den föregående referensperioden.

De faktorer som avses i första stycket ska vederbörligen motiveras.

▼M13

5. När nyligen erkända producentorganisationer har otillräckliga historiska uppgifter om den saluförda produktionen för att punkt 2 ska kunna tillämpas får värdet av den saluförda produktionen betraktas som värdet av den produktion som kan saluföras och som producentorganisationen tillhandahåller för att bli erkänd. Detta ska beräknas som det genomsnittliga värdet av den saluförda produktionen under den del av de tre åren då de producenter som var medlemmar av producentorganisationen vid tiden för inlämnandet av ansökan om erkännande faktiskt bedrev produktion.

▼B

6. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att samla in uppgifter om värdet av den saluförda produktionen från de producentorganisationer som inte har lagt fram något verksamhetsprogram.

7. Med avvikelse från punkterna 1–6 ska värdet av den saluförda produktionen under referensperioden vara lika med det värde som beräknats enligt den lagstiftning som gällde under samma referensperiod.

▼B

Avsnitt 2

Driftsfonder

Artikel 54

Förvaltning

Medlemsstaterna ska säkerställa att driftsfonder förvaltas på ett sådant sätt att det är möjligt för externa revisorer att årligen identifiera, kontrollera och certifiera fondernas kostnader och intäkter.

Artikel 55

Finansiering av driftsfonder

De ekonomiska bidragen till den driftsfond som avses i artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska fastställas av producentorganisationen.

Samtliga producenter ska ha möjlighet att utnyttja driftsfonden och samtliga producenter ska ha möjlighet att demokratiskt delta i beslut som rör användningen av producentorganisationens medel och de ekonomiska bidragen till driftsfonderna.

Artikel 56

Meddelande om preliminärt belopp

Producentorganisationerna ska senast den 15 september meddela de preliminära beloppen för gemenskapens, producentorganisationens och dess medlemmars bidrag till driftsfonden för det påföljande året tillsammans med verksamhetsprogrammen eller begäran om godkännande av deras ändringar.

Medlemsstaterna får fastställa ett senare datum än den 15 september.

Beräkningen av storleken på driftsfonden ska baseras på verksamhetsprogrammen och värdet av den saluförda produktionen. Beräkningen ska delas upp i kostnader för åtgärder inom krisförebyggande och krishantering samt för övriga åtgärder.

Avsnitt 3

Verksamhetsprogram

Artikel 57

Nationell strategi

1. Den nationella strategins övergripande struktur och innehåll, som avses i artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1182/2007, ska från och med den 1 januari 2009 upprättas i enlighet med riktlinjerna i bilaga VII. Före den dagen ska medlemsstaterna fastställa dess övergripande struktur och innehåll. Den kan bestå av regionala delar.

Alla beslut som fattats och bestämmelser som antagits av medlemsstaterna i enlighet med avdelning III i förordning (EG) nr 1182/2007 och denna avdelning ska införlivas med den nationella strategin.

2. Den nationella strategin, inklusive införlivandet av de nationella villkor som avses i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1182/2007, ska fastställas innan förslagen till verksamhetsprogram lämnas in ett visst år. De nationella villkoren ska införlivas efter att ha förelagts kommissionen och, i tillämpliga fall, ändrats i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1182/2007.

▼B

3. En analys av utgångsläget ska ingå i förfarandet för att upprätta den nationella strategin och utföras på medlemsstatens ansvar. Denna analys ska kartlägga och bedöma de behov som ska tillgodoses, rangordna prioriterade behov, definiera de mål som ska uppnås genom verksamhetsprogrammen för att tillgodose dessa prioriterade behov, uppnå förväntade resultat och kvantifierade mål i förhållande till utgångsläget samt fastställa de mest lämpade instrumenten för att uppnå dessa mål.

4. Medlemsstaterna ska genom verksamhetsprogrammen även övervaka och utvärdera den nationella strategin och dess genomförande.

Den nationella strategin får ändras, särskilt med hänsyn till vad som framkommit under övervakningen och utvärderingen. Sådana ändringar ska göras innan förslagen till verksamhetsprogram lämnas in ett visst år.

5. Medlemsstaterna ska i den nationella strategin fastställa en övre gräns för hur stor procentuell andel av fonden som får spenderas på en enskild åtgärd och/eller insats och/eller kostnad för att garantera att det råder lämplig balans mellan olika åtgärder.

Artikel 58

Nationella villkor för miljöinsatser

1. Utöver det förslag som ska lämnas in enligt artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska medlemsstaterna även underrätta kommissionen om eventuella ändringar av de nationella villkoren som ska omfattas av förfarandet i artikel 12.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1182/2007. Kommissionen ska på det sätt som den finner lämpligt göra villkoren tillgängliga för andra medlemsstater.

2. Vid tillämpning av artikel 9.3 i rådets förordning (EG) nr 1182/2007 ska villkoren omfatta en icke uttömmande förteckning över tillämpliga miljöinsatser och villkoren för dem i medlemsstaterna, och medlemsstaterna ska för varje utvald miljöinsats

a) ange det eller de specifika åtaganden som insatsen innebär, och

b) motivera insatsen på grundval av förväntad miljöpåverkan i förhållande till miljöbetingade behov och prioriteringar.

Artikel 59

Kompletterande regler i medlemsstaterna

Medlemsstaterna får anta kompletterande regler till förordning (EG) nr 1182/2007 och den här förordningen när det gäller stödberättigande åtgärder, insatser eller utgifter inom verksamhetsprogrammen.

Artikel 60

Förhållande till program för landsbygdsutveckling

1. Stöd inom medlemsstaternas program för landsbygdsutveckling eller program som godkänts enligt förordning (EG) nr 1698/2005 får inte beviljas för insatser som omfattas av åtgärderna i denna förordning, med förbehåll för punkt 2.

2. Om stöd enligt förordning (EG) nr 1698/2005 undantagsvis har beviljats enligt artikel 5.6 i den förordningen för åtgärder som skulle kunna vara stödberättigande enligt den här förordningen ska medlemsstaterna se till att en stödmottagare endast får stöd för en viss insats från ett system.

Medlemsstaterna ska därför, när de tar med åtgärder som innehåller sådana undantag i sina landsbygdsutvecklingsprogram, se till att det i den nationella strategi som avses i artikel 57 i den här förordningen

▼B

fastställs kriterier och administrativa regler som de kommer att tillämpa i programmen för landsbygdsutveckling.

▼M10

I tillämpliga fall ska, utan att det påverkar bestämmelserna i artiklarna 103a.3, 103d.1 och 103d.3 samt artikel 103e i förordning (EG) nr 1234/2007 och artikel 49 i den här förordningen, nivån på stöden för åtgärder som omfattas av den här förordningen inte överstiga den nivå som är tillämplig på åtgärder inom landsbygdsutvecklingsprogrammet.

▼B

Stöd till miljöinsatser som inte avser förvärv av anläggningstillgångar ska begränsas till de maximibelopp som fastställs för betalningar för miljöåtgärder inom jordbruket. I undantagsfall får dessa belopp ökas med hänsyn till särskilda omständigheter, vilket ska motiveras i den nationella strategi som avses i artikel 57 i den här förordningen.

▼M10

Det fjärde stycket ska inte vara tillämpligt på miljöinsatser som inte är direkt eller indirekt knutna till ett särskilt jordbruksskifte.

▼B

Artikel 61

Verksamhetsprogrammens innehåll och stödberättigande utgifter

1. I ett verksamhetsprogram ska följande ingå:

a) En beskrivning av utgångsläget, i tillämpliga fall baserad på de utgångsindikatorer som anges i bilaga XIV.

b) Programmets mål med beaktande av möjligheterna att utveckla produktion och avsättning, en förklaring av hur programmet bidrar till den nationella strategin och en försäkran om att programmet överensstämmer med den nationella strategin, bland annat när det gäller balansen mellan olika insatser. Målbeskrivningen ska omfatta de mål som anges i den nationella strategin och målsättningar för att underlätta övervakningen av hur genomförandet av programmet fortlöper.

c) En detaljerad beskrivning av de åtgärder, inbegripet åtgärder inom krisförebyggande och krishantering samt enskilda insatser, som ska vidtas och de medel som ska användas för att uppnå dessa mål under varje år som programmet genomförs. I beskrivningen ska det anges i vilken utsträckning de olika föreslagna åtgärderna

   i) kompletterar och är förenliga med andra åtgärder, inklusive åtgärder som finansieras eller berättigar till stöd ur andra gemenskapsfonder, särskilt stöd för landsbygdens utveckling (i tillämpliga fall ska även åtgärder som genomförts inom tidigare verksamhetsprogram särskilt anges),

   ii) inte medför någon risk för dubbel finansiering från gemenskapsfonder.

d) Programmets varaktighet.

e) Finansiella aspekter, däribland

   i) beräkningssätt och nivå på ekonomiska bidrag,

   ii) finansieringsförfarandet för driftsfonden,

   iii) nödvändig information för att motivera olika avgiftsnivåer, och

   iv) budget och tidsplan för åtgärderna under varje år som programmet genomförs.

2. Olika miljöinsatser får kombineras, under förutsättning att de är inbördes förenliga och kompletterar varandra.

När åtaganden kombineras ska stödet beräknas med hänsyn till inkomstbortfall och särskilda merkostnader till följd av kombinationen.

▼B

3. Investeringar, även sådana som görs med leasingavtal, som inte ger någon avkastning förrän efter det att verksamhetsprogrammet har avslutats, särskilt i fall där avskrivningsperioden är längre än fem år, kan föras över till ett efterföljande verksamhetsprogram om detta skäligen kan motiveras ur ekonomisk synvinkel.

Om investeringarna har ersatts ska det resterande värdet av den ersatta investeringen

a) läggas till producentorganisationens driftsfond, eller

b) dras av från kostnaden för ersättningen.

Investeringar eller insatser kan genomföras på enskilda anläggningar som tillhör producentorganisationens medlemmar, förutsatt att de bidrar till verksamhetsprogrammets målsättningar. Om någon av dessa medlemmar lämnar producentorganisationen, ska medlemsstaterna säkerställa att investeringen eller dess restvärde återvinns, såvida inte medlemsstaten fattar avvikande beslut.

4 Verksamhetsprogrammen får inte omfatta insatser eller kostnader som avses i förteckningen i bilaga VIII.

5. De stödberättigande utgifterna inom verksamhetsprogrammet får inte överstiga de faktiska kostnaderna. Medlemsstaterna får dock i förväg fastställa vederbörligen motiverade schablonbelopp i följande fall:

a) Om det hänvisas till sådana schablonbelopp i bilaga VIII.

b) För ökade externa transportkostnader per kilometer, jämfört med kostnaderna för lastbilstransport då man använder sig av järnvägs- eller fartygstransport, för att skydda miljön.

c) För tillkommande utgifter och inkomstbortfall till följd av miljöinsatser, beräknat enligt artikel 53.2 i förordning (EG) nr 1974/2006.

Medlemsstaterna ska se över dessa belopp minst en gång vart femte år.

6. För att en insats ska vara stödberättigande, ska över 50 % av värdet av de produkter den avser avse produkter för vilka producentorganisationen är erkänd. För att få medräknas i dessa 50 % ska produkterna komma från producentorganisationens medlemmar eller från medlemmar i en annan producentorganisation. De relevanta bestämmelserna i artikel 52 ska tillämpas vid beräkningen av värdet.

Artikel 62

Dokument som ska bifogas

Verksamhetsprogram ska särskilt åtföljas av följande:

a) Handlingar som styrker att en driftsfond har inrättats.

b) Ett skriftligt åtagande från producentorganisationen att iaktta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1182/2007 och i den här förordningen.

c) En skriftlig försäkran från producentorganisationen att den inte, vare sig direkt eller indirekt, har mottagit eller kommer att motta annat stöd från gemenskapen eller nationellt stöd för de insatser som berättigar till stöd enligt denna förordning.

Artikel 63

Partiella verksamhetsprogram

1. Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1182/2007 får en medlemsstat tillåta att en sammanslutning av producentorganisationer lämnar in ett eget partiellt verksamhetsprogram med åtgärder som minst två av de egna medlemmarna har fastställt men inte genomfört inom sina verksamhetsprogram.

▼B

2. Samma regler ska gälla för partiella verksamhetsprogram som för andra verksamhetsprogram och de ska granskas tillsammans med de anslutna producentorganisationernas verksamhetsprogram.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att

▼M10

a) insatserna helt och hållet finansieras med bidrag från medlemmar i sammanslutningar av producentorganisationer som själva är producentorganisationer, och att bidragen kommer från dessa producentorganisationers driftsfonder. Insatserna kan dock, till ett belopp som är proportionellt i förhållande till bidraget från de anslutna producentorganisationerna, finansieras av sådana medlemmar i sammanslutningar av producentorganisationer som inte är erkända producentorganisationer enligt artikel 36, förutsatt att dessa medlemmar själva är producenter eller producentkooperativ,

▼B

b) åtgärderna och motsvarande finansiella bidrag förtecknas i varje ansluten producentorganisations verksamhetsprogram,

c) det inte föreligger någon risk för dubbla stöd och att artikel 60 gäller i tillämpliga delar.

Artikel 64

Tidsfrist för inlämnande

Producentorganisationen skall lämna in verksamhetsprogram för godkännande till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där producentorganisationen har sitt säte senast den 15 september året före det år då programmen skall genomföras. Medlemsstaterna får emellertid senarelägga detta datum.

När en juridisk person eller en klart definierad del av en juridisk person, däribland en producentgrupp, lämnar in en ansökan om att bli erkänd som producentorganisation får den samtidigt lämna in sitt verksamhetsprogram enligt första stycket för godkännande. Programmen får bara godkännas om gruppen har erkänts senast den dag som anges i artikel 65.2.

Artikel 65

Beslut

1. Den behöriga nationella myndigheten ska antingen

a) godkänna belopp för fonder och program som uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1182/2007 och kraven i detta kapitel,

b) godkänna programmen på villkor att producentorganisationen godtar vissa ändringar, eller

c) avslå programmen eller delar av programmen.

2. Den behöriga nationella myndigheten ska fatta beslut om program och fonder senast den 15 december det år de lämnats in.

Medlemsstaterna ska senast den 15 december informera producentorganisationerna om besluten.

I väl motiverade fall får den behöriga nationella myndigheten emellertid besluta om verksamhetsprogram och fonder senast den 20 januari det år som följer på ansökan. I beslutet om godkännande får det föreskrivas att utgifterna ska vara bidragsberättigande från och med den 1 januari det år som följer på ansökan.

▼B

Artikel 66

Ändringar av verksamhetsprogram för påföljande år

1. Producentorganisationer får ansöka om ändringar av verksamhetsprogrammen, även, om så krävs, avseende en förlängning av deras varaktighet upp till en total varaktighet på fem år, vilket ska ske senast den 15 september för att ändringarna ska kunna tillämpas från och med den 1 januari påföljande år.

Medlemsstaterna får emellertid senarelägga datumet för inlämnande av ansökningar.

2. Ansökan om ändringar ska åtföljas av handlingar i vilka det anges skäl för ändringarna, vilken typ av ändringar det rör sig om och vad de har för effekter.

3. Den behöriga myndigheten ska fatta beslut om ansökningar om ändring av verksamhetsprogram senast den 15 december.

I väl motiverade fall får medlemsstaterna emellertid fatta beslut om ändringar av verksamhetsprogram senast den 20 januari det år som följer på ansökan. I beslutet om godkännande får det föreskrivas att utgifterna ska vara bidragsberättigande från och med den 1 januari det år som följer på ansökan.

Artikel 67

Ändringar av verksamhetsprogram under innevarande år

1. Medlemsstaterna får, på villkor som de själva ska fastställa, tillåta ändringar av verksamhetsprogram under innevarande år.

2. Den behöriga nationella myndigheten får tillåta att producentorganisationerna under innevarande år

a) enbart genomför verksamhetsprogrammet till viss del,

b) ändrar innehållet i verksamhetsprogrammet, och i tillämpliga fall även förlänger programmets varaktighet, dock till totalt högst fem år, eller

▼M5

c) ökar beloppet för driftsfonden med högst 25 % eller minskar det med en procentsats som medlemsstaterna själva ska fastställa av det belopp som ursprungligen godkändes, under förutsättning att de allmänna mål som fastställts för verksamhetsprogrammet upprätthålls. Medlemsstaterna får höja denna procentsats vid sammanslagningar av producentorganisationer enligt artikel 31.1 samt vid tillämpning av artikel 94a.

▼B

3. Medlemsstaterna ska fastställa villkoren för att verksamhetsprogrammen ska få ändras under innevarande år utan förhandsgodkännande från den behöriga nationella myndigheten. Sådana ändringar kan bara komma i fråga för stöd om producentorganisationerna utan dröjsmål meddelar de behöriga myndigheterna därom.

Artikel 68

Verksamhetsprogrammens varaktighet

1. Verksamhetsprogrammen ska genomföras under ettårsperioder som löper från den 1 januari till den 31 december.

2. Ett verksamhetsprogram som godkänns senast den 15 december ska genomföras med början den 1 januari det påföljande året.

▼B

Genomförandet av program som godkänns efter den 15 december ska skjutas upp ett år.

Genom undantag från första och andra stycket i denna punkt ska ett verksamhetsprogram som godkänns i enlighet med artikel 65.2 tredje stycket eller artikel 66.3 andra stycket genomföras med början senast den 31 januari det år som följer på godkännandet.

Avsnitt 4

Stöd

Artikel 69

Godkänt stödbelopp

Medlemsstaterna ska senast den 15 december informera producentorganisationerna och sammanslutningarna av producentorganisationer om det godkända stödbeloppet enligt artikel 13.3 i förordning (EG) nr 1182/2007.

Vid tillämpning av artikel 65.2 tredje stycket eller artikel 66.3 andra stycket ska medlemsstaterna meddela det godkända stödbeloppet senast den 20 januari.

Artikel 70

Ansökningar

1. Senast den 15 februari året efter det år för vilket stöd begärts ska producentorganisationerna lämna in en ansökan om stöd eller om utbetalning av restbeloppet till den behöriga myndigheten för varje verksamhetsprogram för vilket stöd begärts.

2. Ansökan ska åtföljas av styrkande handlingar som visar följande:

a) Det begärda stödet.

b) Värdet av den salufördа produktionen.

c) De ekonomiska bidrag som erlagts av medlemmarna och de som erlagts av producentorganisationen.

d) De utgifter som har uppkommit med anledning av verksamhetsprogrammet.

e) Utgifter för krisförebyggande och krishantering, uppdelade på insatser.

f) Den andel av driftsfonden som använts för krisförebyggande och krishantering, uppdelad på insatser.

g) Överensstämmelsen med artikel 9.2 och 9.3 a eller 9.3 b samt artikel 10 i förordning (EG) nr 1182/2007.

h) En skriftlig försäkran från producentorganisationen att den inte har mottagit annat stöd från gemenskapen eller nationellt stöd för de åtgärder och/eller den verksamhet som berättigar till stöd enligt denna förordning.

i) Bevis på genomförandet av den berörda insatsen vid ansökningar om utbetalning av ett schablonbelopp enligt artikel 61.4.

3. Ansökningarna får omfatta utgifter som planerats men inte uppstått om det kan bevisas

a) att åtgärderna, av skäl utanför den berörda producentorganisationens kontroll, inte kunnat genomföras senast den 31 december under det år då verksamhetsprogrammet genomfördes,

▼B

b) att åtgärderna kan genomföras senast den 30 april det påföljande året, och

c) att motsvarande belopp i form av bidrag från producentorganisationen fortfarande finns att tillgå i driftsfonden.

Stödet ska betalas ut och den säkerhet som ställts i enlighet med artikel 72.3 frisläppas endast under förutsättning att det, senast den 30 april året efter det år för vilket utgifterna hade planerats, kan bevisas att de planerade utgifter som avses i led b i första stycket har uppstått och att stödberättigandet kan styrkas.

4. Om ansökningar lämnas in efter det datum som anges i punkt 1 ska stödet sättas ned med 1 % för varje dags försening.

I vederbörligen motiverade undantagsfall får den behöriga myndigheten godkänna ansökningar efter det datum som anges i punkt 1, om de erforderliga kontrollerna har genomförts och tidsfristen för betalning enligt artikel 71 beaktats.

Artikel 71

Utbetalning av stödet

Medlemsstaterna ska betala ut stödet senast den 15 oktober året efter det att programmet har genomförts.

Artikel 72

Förskottsbetalning

1. Medlemsstaterna får tillåta producentorganisationer att ansöka om förskottsbetalning för den del av stödet som motsvarar de förutsedda utgifterna för verksamhetsprogrammet under den tre- eller fyramånadersperiod som börjar den månad då ansökan lämnas in.

2. Ansökningar om förskott ska inlämnas på det sätt som medlemsstaterna beslutar, antingen var tredje månad i januari, april, juli och oktober eller var fjärde månad i januari, maj och september.

De samlade förskottsbetalningarna för ett visst år får inte överstiga 80 % av det stödbelopp som ursprungligen godkändes för verksamhetsprogrammet.

3. Förskott skall betalas under förutsättning att det ställs en säkerhet motsvarande 110 % av förskottet i enlighet med förordning (EG) nr 2220/85.

Medlemsstaterna ska fastställa villkor för att säkerställa att ekonomiska bidrag till driftsfonderna har tagits ut i form av avgifter i enlighet med artiklarna 54 och 55 i den här förordningen och att tidigare förskottsbetalningar verkligen har använts.

4. Ansökningar om frisläppande av säkerheter kan göras under det innevarande programåret och ska styrkas med relevanta handlingar.

Säkerheterna får frisläppas med upp till 80 % av förskottsbeloppet.

5. Det primära kravet enligt artikel 20 i förordning (EG) nr 2220/85 är att de åtgärder som anges i verksamhetsprogrammet genomförs, med iakttagande av de åtaganden som anges i artikel 62 b och c i den här förordningen.

Om det primära kravet inte iakttas eller vid allvarlig underlåtelse att uppfylla åtagandena enligt artikel 62 b och c ska säkerheten vara förverkad utan att det påverkar andra påföljder som ska fastställas enligt kapitel V avsnitt 3.

Om andra krav inte iakttas ska säkerheten förverkas i förhållande till hur allvarlig den konstaterade oegentligheten är.

▼B

6. Medlemsstaterna får fastställa minimibelopp och tidsfrister för förskottsbetalningar.

Artikel 73

Delbetalningar

Medlemsstaterna får tillåta producentorganisationerna att ansöka om utbetalning av den del av stödet som motsvarar utgifterna för verksamhetsprogrammet.

Ansökningar får lämnas in vid valfri tidpunkt men inte mer än tre gånger under ett och samma år. De ska åtföljas av lämpliga styrkande handlingar.

De samlade utbetalningarna till följd av ansökningar om en del av stödet får inte överstiga 80 % av det stödbelopp som ursprungligen godkändes för verksamhetsprogrammet eller av de egentliga utgifterna, beroende på vilket belopp som är lägst.

Medlemsstaterna får fastställa minimibelopp och tidsfrister för delbetalningar.

KAPITEL III

Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 74

Urval av åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

Medlemsstaterna får föreskriva att en eller flera av de åtgärder som anges i artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1182/2007 inte ska gälla på deras territorium.

Artikel 75

Lån för att finansiera åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

Lån som tas för att finansiera åtgärder inom krisförebyggande och krishantering enligt artikel 9.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1182/2007 som inte ger någon avkastning förrän efter det att verksamhetsprogrammet har avslutats kan föras över till ett efterföljande verksamhetsprogram om detta skäligen kan motiveras ur ekonomisk synvinkel.

Avsnitt 2

Återtag från marknaden

Artikel 76

Definition

I detta avsnitt fastställs regler om återtag från marknaden enligt artikel 9.2 a i förordning (EG) nr 1182/2007. I detta kapitel avses med ”produkter som återtagits från marknaden”, ”återtagna produkter” och ”produkter som inte saluförts” produkter som på detta sätt har återtagits från marknaden.

▼B

Artikel 77

Handelsnormer

1. Om handelsnormer enligt artiklarna 2.2 och 2.7 i förordning (EG) nr 1182/2007 föreligger för en viss produkt ska denna produkt när den återtas från marknaden uppfylla dessa normer, med undantag för bestämmelser som gäller presentation och märkning av produkten. Produkterna får återtas från marknaden i bulk utan sortering efter storlek, på villkor att kraven för klass II är uppfyllda, särskilt när det gäller kvalitet och storlek eller vikt.

Miniprodukter som definieras i de berörda normerna ska dock överensstämma med gällande handelsnormer, däribland bestämmelserna om presentation och märkning av produkten.

2. Om det inte finns några sådana handelsnormer för en viss produkt ska produkter som återtas från marknaden uppfylla minimikraven i bilaga IX. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare bestämmelser som kompletterar dessa minimikrav.

Artikel 78

Treårigt medelvärde för återtag från marknaden avsedda för gratisutdelning

Den gräns på 5 % av volymen saluförd produktion som avses i artikel 10.4 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska beräknas på grundval av det aritmetiska medelvärdet av den sammanlagda volymen produkter som producentorganisationen erkänts för och salufört under de tre föregående åren.

För nyligen erkända producentorganisationer ska uppgifterna för regleringsåren före erkännandet

a) om organisationen var en producentgrupp, i tillämpliga fall vara motsvarande uppgifter för den producentgruppen, eller

b) den volym som anges i ansökan om erkännande.

Artikel 79

Förhandsmeddelande om återtag från marknaden

1. Producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer ska, via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande, i förväg underrätta de behöriga nationella myndigheterna om alla återtag från marknaden som de avser att genomföra. Sådana underrättelser ska bl.a. innehålla en förteckning över de produkter som omfattas av interventionen och deras främsta kännetecken enligt gällande handelsnormer, en skattning av kvantiteten för varje berörd produkt, produkternas planerade användning samt den plats där de återtagna produkterna kan kontrolleras i enlighet med artikel 110. Underrättelserna ska innehålla en förklaring om att de produkter som återtas från marknaden uppfyller gällande handelsnormer eller de minimikrav som avses i artikel 77.

2. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser för producentorganisationerna i fråga om de underrättelser som avses i punkt 1, särskilt i fråga om tidsfrister.

3. Inom de tidsfrister som avses i punkt 2 ska medlemsstaterna

a) antingen företa den kontroll som avses i artikel 110.1, och därefter, om de inte har konstaterat några oegentligheter, godkänna det kontrollerade återtaget, eller

b) i de fall som avses i artikel 110.3, besluta att inte företa den kontroll som avses i artikel 110.1, och i så fall underrätta producentorgani-

▼B

sationen om detta via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande och tillåta det anmälda återtaget.

Artikel 80

Stöd

1. Stöd till återtag från marknaden, bestående av både gemenskapens och producentorganisationens bidrag, får uppgå till högst de belopp som anges i bilaga X för de produkter som avses i den bilagan. För övriga produkter ska medlemsstaterna fastställa maximibelopp för stödet.

▼M1

2. Återtag från marknaden får omfatta högst 5 % av volymen av den salufördа produktionen av en viss produkt inom en viss producentorganisation. Kvantiteter som avyttras på något av de sätt som anges i artikel 10.4 a–b i förordning (EG) nr 1182/2007, eller på något annat sätt som godkänts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 81.2, ska emellertid inte medräknas vid beräkningen av denna andel.

▼B

Volymen av den salufördа produktionen ska beräknas som ett medelvärde av volymerna av den salufördа produktionen under de tre föregående åren. Om uppgifter om dessa inte finns tillgängliga ska man använda den volym på den salufördа produktionen för vilken producentorganisationen erkändes.

▼M1

De procentsatser som avses i första stycket ska vara årsgenomsnitt under en treårsperiod med en marginal för överskridande på 3 %.

▼B

Artikel 81

De återtagna produkternas användning

1. Medlemsstaterna ska fastställa vad produkter som återtas från marknaden får användas till. De ska anta bestämmelser för att se till att återtaget eller användningen av de produkter som återtas inte får någon negativ miljöpåverkan eller några negativa fytosanitära konsekvenser. Kostnader som producentorganisationerna ställs inför för att följa dessa bestämmelser ska berättiga till stöd inom ramen för stöd för återtag från marknaden enligt verksamhetsprogrammet.

2. De användningsområden som avses i punkt 1 i denna artikel ska omfatta gratis utdelning, vilket ska avse de områden som anges i artikel 10.4 a och b i förordning (EG) nr 1182/2007 och annan likvärdig användning som godkänts av medlemsstaterna.

Medlemsstaterna ska vidta alla de åtgärder som krävs för att underlätta kontakter och samarbete mellan producentorganisationerna och de mottagare som de efter begäran har godkänt för gratis utdelning.

3. Det ska endast vara möjligt att avyttra produkter till bearbetningsindustrin om det inte leder till en snedvridning av konkurrensen för de berörda industrierna inom gemenskapen eller för importerade produkter.

Artikel 82

Transportkostnader

1. Transportkostnader knutna till insatser för gratis utdelning av alla produkter som återtagits från marknaden ska vara stödberättigande inom verksamhetsprogrammet på grundval av schablonbelopp som fastställs utifrån avståndet mellan den plats där återtaget sker och leveransplatsen enligt bilaga XI.

▼B

Vid sjötransport ska kommissionen vid fastställandet av vilka transportkostnader som kan bekostas utgå från faktiska transportkostnader och avstånd. Den ersättning som fastställts på detta sätt får inte överstiga kostnaderna för den kortaste landtransporten mellan lastningsorten och den hypotetiska utförselpunkten. En korrektionsfaktor på 0,6 ska tillämpas på de belopp som anges i bilaga XI.

2. Transportkostnaderna ska betalas till den part som faktiskt har burit transportkostnaderna i fråga.

Ersättningen ska endast betalas ut mot uppvisande av styrkande handlingar innehållande

a) namnet på de mottagande organisationerna,

b) kvantiteter för produkterna i fråga,

c) bevis för att de mottagande organisationerna har övertagit produkterna och uppgift om vilka transportmedel som använts, och

▼M5

d) avståndet mellan platsen för återtaget och leveransplatsen.

▼B

Artikel 83

Kostnader för förpackning och sortering

1. Kostnaderna för sortering och förpackning av färsk frukt och färska grönsaker som återtagits från marknaden och som är avsedda att delas ut gratis ska vara stödberättigande inom verksamhetsprogrammet i form av ett schablonbelopp på 132 euro per nettoton för förpackningar som väger mindre än 25 kg netto.

2. Förpackningar med produkter avsedda att delas ut gratis ska vara försedda med en symbol för Europeiska unionen och den text som anges i bilaga XII på ett eller flera språk.

3. Ersättningen för sortering och förpackning ska betalas ut till den producentorganisation som ansvarat för detta.

Ersättningen ska endast betalas ut mot uppvisande av styrkande handlingar innehållande

a) namnen på de mottagande organisationerna,

b) kvantiteter för produkterna i fråga, och

c) bevis för att de mottagande organisationerna har övertagit produkterna och uppgift om produkternas presentation.

Artikel 84

Villkor för mottagarna av återtagna produkter

1. Mottagare av återtagna produkter enligt artikel 10.4 a och b i förordning (EG) nr 1108/2007 ska förbinda sig att

a) följa bestämmelserna i denna förordning,

b) föra separat lagerredovisning och affärsredovisning för transaktionerna i fråga,

c) underkasta sig de kontroller som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, och

d) tillhandahålla styrkande underlag om det slutliga användningsområdet för var och en av de berörda produkterna, i form av ett övertagandeintyg (eller motsvarande dokument) som bekräftar att de återtagna produkterna övertagits av en tredje part för att användas till gratis utdelning.

▼B

Medlemsstaterna får besluta att mottagarna inte behöver föra sådan redovisning som avses i led b i första stycket om de endast mottar mindre kvantiteter och om de anser att risken är låg. Sådana beslut och deras motivering ska dokumenteras.

2. Mottagare av återtagna produkter avsedda för andra användningsområden ska förbinda sig att

a) följa bestämmelserna i denna förordning,

b) föra separat lagerredovisning och affärsredovisning för transaktionerna i fråga, om medlemsstaterna anser att det är lämpligt trots att produkten har denaturerats före leverans,

c) underkasta sig de kontroller som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, och

d) inte begära ytterligare stöd för den alkohol som framställs av produkterna i fråga när det gäller produkter som återtagits från marknaden för att destilleras.

Avsnitt 3

Grön skörd och situationer där skörden inte bärgas

Artikel 85

Definitioner av grön skörd och situationer där skörden inte bärgas

1. Med ”grön skörd” avses den sammanlagda skörden av produkter som inte är avsättningsbara i ett visst område och som genomförs innan den ordinarie skörden påbörjas. De berörda produkterna får inte ha skadats redan innan den gröna skörden ägde rum, vare sig på grund av väderförhållanden, sjukdom eller på annat sätt.

2. Med ”situationer där skörden inte bärgas” avses situationer där det inte tas ut någon kommersiell produktion från det berörda området under den ordinarie produktionscykeln. Att produkter förstörs på grund av väderförhållanden eller sjukdom ska dock inte betraktas som en situation där skörden inte bärgas.

3. Grön skörd och situationer där skörden inte bärgas ska vara ett komplement till och skilja sig från ordinarie odlingssätt.

Artikel 86

Villkor för tillämpningen av grön skörd och situationer där skörden inte bärgas

1. När det gäller åtgärder för grön skörd och situationer där skörden inte bärgas ska medlemsstaterna

a) anta närmare bestämmelser om genomförandet av åtgärderna, bland annat om förhandsmeddelanden om situationer där skörden inte bärgas och grön skörd, inbegripet innehållet i sådana meddelanden och tidsfristerna för dem, om nivån på de ersättningar som ska betalas ut och om tillämpningen av åtgärderna, samt en förteckning över vilka produkter som är stödberättigande inom ramen för åtgärderna,

b) anta bestämmelser för att se till att tillämpningen av åtgärderna inte får någon negativ miljöpåverkan eller några negativa fytosanitära konsekvenser,

c) se till att det går att kontrollera att åtgärderna genomförs på rätt sätt och inte godkänna åtgärderna om så inte är fallet, och

▼B

d) genomföra sådana kontroller för att kontrollera att åtgärderna genomförs på rätt sätt, bland annat i förhållande till de bestämmelser som nämns i a och b.

2. Producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer ska, via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande, i förväg underrätta de behöriga nationella myndigheterna om varje grön skörd eller situation där skörden inte bärgas som de förutser.

De ska i sin första anmälan för ett visst år och en viss produkt redovisa en analys av den förväntade marknadssituation som motiverar att grön skörd tillämpas som krisförebyggande åtgärd.

3. Det är inte tillåtet att både tillämpa grön skörd och inte bärga skörden för en och samma produkt inom ett och samma område under ett och samma år, eller under två på varandra följande år.

4. Ersättningsbeloppen, inbegripet såväl gemenskapens som producentorganisationens bidrag, för grön skörd och icke bärgad skörd ska beräknas per hektar och fastställas av respektive medlemsstat enligt punkt 1 a

a) på en nivå som endast täcker de ytterligare kostnader som åtgärden medfört, med beaktande av de miljömässiga och fytosanitära insatser som krävs för att följa de bestämmelser som antagits enligt punkt 1 b, eller

b) på en nivå som täcker högst 90 % av maximinivån på stöd för återtag från marknaden enligt artikel 80.

Avsnitt 4

Marknadsföring och kommunikation

Artikel 87

Genomförande av marknadsförings- och kommunikationsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska anta närmare bestämmelser om genomförande av marknadsförings- och kommunikationsåtgärder. Dessa bestämmelser ska göra det möjligt att snabbt tillämpa åtgärderna vid behov.

2. Insatser inom ramen för marknadsförings- och kommunikationsåtgärder ska vara komplement till de pågående marknadsförings- och kommunikationsinsatser som den berörda producentorganisationen genomför.

Avsnitt 5

Utbildning

Artikel 88

Genomförande av utbildningsåtgärder

Medlemsstaterna ska anta närmare bestämmelser om genomförande av utbildningsåtgärder.

▼B

Avsnitt 6

Skördeförsäkring

Artikel 89

Målet med åtgärder för skördeförsäkring

Producentorganisation ska hantera insatser som rör skördeförsäkringar som ska bidra till att trygga producenternas intäkter och täcka förluster på marknaden för producentorganisationer och/eller deras medlemmar när de påverkas av naturkatastrofer, väderförhållanden och, i tillämpliga fall, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

Artikel 90

Genomförande av åtgärder för skördeförsäkring

1. Medlemsstaterna ska anta närmare bestämmelser om genomförande av åtgärder som rör skördeförsäkring, bland annat för att se till att åtgärderna inte snedvrider konkurrensen på försäkringsmarknaden.

2. Medlemsstaterna får bidra med ytterligare nationell finansiering av åtgärder avseende skördeförsäkring som finansieras genom driftsfonden. Det sammanlagda offentliga stödet till skördeförsäkring får dock högst uppgå till

a) 80 % av de kostnader för försäkringspremier som producenten har betalat för att försäkra sig mot förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer,

b) 50 % av de kostnader för försäkringspremier som producenten har betalat för att försäkra sig mot

   i) förluster enligt a och övriga förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderförhållanden, och

   ii) förluster som uppstått till följd av djur- eller växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.

Den gräns som anges i led b i första stycket ska även gälla i fall där driftsfonden är berättigad till ett ekonomiskt gemenskapsstöd på 60 % enligt artikel 10.3 i förordning (EG) nr 1182/2007.

3. Åtgärder som rör skördeförsäkring får inte omfatta försäkringsbetalningar som kompenserar producenterna för mer än 100 % av deras intäktsförluster, medräknat eventuell ersättning som producenterna får från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken.

4. I denna artikel ska ”ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer” ha den betydelse som avses i artikel 2.8 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 ([1]).

([1]) EUT L 358, 16.12.2006, s. 3.

▼B

Avsnitt 7

Stöd för administrativa utgifter för bildande av aktiefonder

Artikel 91

Villkor för stöd för administrativa utgifter för bildande av aktiefonder

1. När det gäller stöd för administrativa utgifter för bildande av aktiefonder ska medlemsstaterna anta närmare bestämmelser om genomförandet av sådana åtgärder.

2. Stödet för administrativa utgifter för bildande av aktiefonder ska under aktiefondens första, andra respektive tredje verksamhetsår motsvara en andel av producentorganisationens bidrag till aktiefonden under dess första, andra och tredje verksamhetsår, det vill säga

a) 10 %, 8 % och 4 % i medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare,

b) 5 %, 4 % och 2 % i övriga medlemsstater.

3. Medlemsstaterna får fastställa tak för de stödbelopp som en producentorganisation kan få för administrativa utgifter för bildande av aktiefonder.

Avsnitt 8

Statligt stöd för åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

Artikel 92

Närmare bestämmelser i nationella strategier

De medlemsstater som betalar ut statligt stöd i enlighet med led c i artikel 43 andra stycket i förordning (EG) nr 1182/2007 ska fastställa närmare bestämmelser om genomförandet av detta led i sina nationella strategier.

KAPITEL IV

Nationellt ekonomiskt stöd

▼M13

Artikel 93

Producenternas organisationsgrad

Vid tillämpningen av artikel 103e.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska organisationsgraden hos producenterna i en region av en medlemsstat betraktas som särskilt låg om producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper har salufört mindre än 20 % av det genomsnittliga värdet av frukt- och grönsaksproduktionen i den regionen under de senaste tre år som det finns uppgifter för.

Endast frukt- och grönsaksproduktion som genomförts i den region som avses i första stycket får tilldelas nationellt ekonomiskt stöd.

▼B

Artikel 94

Tillstånd att betala ut nationellt ekonomiskt stöd

1. ►M5 Medlemsstaterna ska senast den 31 januari det berörda året ansöka om tillstånd hos kommissionen för att betala ut nationellt ekonomiskt stöd till verksamhetsprogram som ska genomföras under ett visst kalenderår enligt artikel 11.1 första stycket i förordning (EG) nr 1182/2007. ◄

▼M13

En sådan begäran ska åtföljas av styrkande handlingar som visar att organisationsgraden hos producenterna i den berörda regionen är särskilt låg, enligt definitionen i artikel 93 i denna förordning och att endast produkter från frukt- och grönsakssektorn i den regionen kan komma i fråga för stöd samt uppgifter om de berörda producentorganisationerna, det aktuella stödbeloppet och andelen av de ekonomiska bidrag som lämnas enligt artikel 103b i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

2. Kommissionen ska godkänna eller avslå begäran inom tre månader från inlämnandet. Om kommissionen inte svarar inom denna period ska begäran anses ha godkänts.

▼M5

Artikel 94a

Ändringar av verksamhetsprogrammet

Producentorganisationer som vill ansöka om nationellt ekonomiskt stöd ska vid behov anpassa sina verksamhetsprogram enligt artikel 67.

▼B

Artikel 95

Ansökan om och utbetalning av nationellt ekonomiskt stöd

Producentorganisationerna ska ansöka om nationellt ekonomiskt stöd och medlemsstaterna ska betala ut sådant stöd i enlighet med artiklarna 70–73.

Artikel 96

Gemenskapens maximala andel av ersättningen för nationellt ekonomiskt stöd

Gemenskapens andel av ersättningen för nationellt ekonomiskt stöd ska vara 60 % av det nationella ekonomiska stöd som producentorganisationen beviljas.

Artikel 97

Gemenskapens ersättning för det nationella ekonomiska stödet

▼M5

1. Medlemsstaterna ska begära gemenskapsersättning för nationellt ekonomiskt stöd som godkänts och betalats ut till producentorganisationer före den 1 januari det andra året efter det år då verksamhetsprogrammen genomförs.

Begäran ska åtföljas av styrkande handlingar som visar att villkoren i artikel 11.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1182/2007 har varit uppfyllda under tre av de senaste fyra åren och som innehåller uppgifter om de berörda producentorganisationerna, det faktiskt utbetalda stödbeloppet och en redogörelse för driftsfonden uppdelad i sammanlagt be-

▼M5

lopp, gemenskapsbidrag, medlemsstatens bidrag (nationellt ekonomiskt stöd) och bidrag från producentorganisationer och medlemmar.

▼B

2. Kommissionen ska fatta ett beslut om att godkänna eller avslå begäran.

3. Om gemenskapsersättningen för stödet har godkänts ska de stödberättigande utgifterna anmälas till kommissionen enligt förfarandet i artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 883/2006 ([1]).

KAPITEL V

Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1

Meddelanden

Artikel 98

Rapporter från producentorganisationerna

1. Producentorganisationerna ska tillsammans med ansökningarna om stöd lämna in årsrapporter om genomförandet av verksamhetsprogrammen.

Rapporterna ska behandla följande:

a) Verksamhetsprogrammens genomförande under det föregående året.

b) Större ändringar av verksamhetsprogram.

c) Skillnader mellan beräknat stöd och det stöd som det ansökts om.

2. Årsrapporten ska omfatta följande information om varje verksamhetsprogram som genomförs:

a) Förverkligandet och resultatet av verksamhetsprogrammet, i tillämpliga fall baserat på de gemensamma utfalls- och resultatindikatorer som anges i bilaga XIV och, i förekommande fall, ytterligare sådana indikatorer i den nationella strategin.

b) En sammanfattning av större problem som uppstått vid förvaltningen av programmet, samt åtgärder som vidtagits för att garantera kvaliteten och effektiviteten i genomförandet av programmet.

I tillämpliga fall ska det i årsrapporten anges vilka effektiva åtgärder som har vidtagits enligt den nationella strategin och med tillämpning av artikel 9.5 i förordning (EG) nr 1182/2007 för att skydda miljön mot möjlig ökad belastning till följd av investeringar som fått stöd enligt verksamhetsprogrammet.

3. Det sista året för verksamhetsprogrammets genomförande ska en slutrapport ersätta den årsrapport som avses i punkt 1.

Slutrapporten ska visa i vilken utsträckning programmets målsättningar har förverkligats. Den ska lyfta fram faktorer som bidragit till att genomförandet av programmet blivit en framgång eller ett misslyckande och redogöra för ändringar av insatser och/eller metoder som har beaktats eller kommer att beaktas vid utarbetandet av framtida verksamhetsprogram, eller vid ändringar av pågående verksamhetsprogram.

4. Om en producentorganisation underlåter att meddela medlemsstaten enligt kraven i denna förordning eller i förordning (EG) nr 1182/2007 eller om meddelandet verkar felaktigt med hänsyn till de objektiva fakta som medlemsstaterna förfogar över ska medlemsstaterna, utan att det påverkar särskilda bestämmelser i denna förordning, till-

([1]) EUT L 171, 23.6.2006, s. 1.

▼B

fälligt dra in godkännandet av det berörda verksamhetsprogrammet för påföljande år tills producentorganisationen lämnar ett korrekt meddelande.

Medlemsstaterna ska ange uppgifter om sådana fall i den årsrapport som avses i artikel 99.3 i denna förordning.

Artikel 99

Meddelanden som ska lämnas av medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska utse en enda behörig myndighet som ska ansvara för meddelanden mellan kommissionen och medlemsstaten som rör producentorganisationer, producentgrupper och sammanslutningar av producentorganisationer. De ska meddela kommissionen vilken myndighet de utsett och kontaktuppgifter för den.

2. Medlemsstaterna ska senast den 31 januari underrätta kommissionen om det totala beloppet för den driftsfond som godkänts under året för samtliga verksamhetsprogram. Både det totala belopp som driftsfonden uppgår till och det totala beloppet för gemenskapens finansiering av driftsfonden ska anges i meddelandet. Dessa belopp ska sedan delas upp ytterligare på åtgärder inom krisförebyggande och krishantering samt övriga åtgärder.

3. Medlemsstaterna ska senast den 15 november varje år överlämna en årsrapport till kommissionen om producentorganisationer och producentgrupper samt de driftsfonder, verksamhetsprogram och erkännandeplaner som löpte under det föregående året. Årsrapporten ska särskilt innehålla den information som anges i bilaga XIII.

Avsnitt 2

Kontroller

Artikel 100

Unikt identifieringssystem

Medlemsstaterna ska se till att ett unikt identifieringssystem tillämpas när det gäller alla stödansökningar som lämnas in av samma producentorganisation eller producentgrupp. Denna identifiering ska vara förenlig med det system för identitetsregistrering som avses i artikel 18.1 f i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 ([1]).

Artikel 101

Stödansökningar

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i denna förordning ska medlemsstaterna fastställa lämpliga förfaranden för inlämnande av stödansökningar, ansökningar om erkännande eller godkännande av verksamhetsprogram samt betalningsansökningar.

Artikel 102

Stickprovskontroller

När det är lämpligt att utföra stickprovskontroller ska medlemsstaterna genom kontrollernas art och frekvens samt på grundval av en riskanalys säkerställa att dessa är avpassade för den kontrollerade åtgärden.

([1]) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

▼B

Artikel 103

Administrativa kontroller

Administrativa kontroller ska göras av samtliga ansökningar om stöd och om utbetalningar, och de ska omfatta alla uppgifter som det är möjligt och lämpligt att kontrollera på administrativ väg. Enligt förfarandena ska det krävas en registrering av vilka kontroller som genomförts, vilka resultat de gett och vilka åtgärder som vidtagits i de fall diskrepanser uppdagats.

Artikel 104

Kontroller på plats

1. För varje kontroll på plats ska en kontrollrapport upprättas för att göra det möjligt att närmare granska de uppgifter som framkommit. Rapporten ska särskilt innehålla följande:

a) Det stödsystem och den ansökning som kontrollerades.

b) Närvarande personer.

c) De insatser, åtgärder och dokument som kontrollerades.

d) Resultatet av kontrollen.

2. Stödmottagaren får ges möjlighet att underteckna rapporten, för att bekräfta sin närvaro vid kontrollen och för att lämna synpunkter på innehållet. Om oegentligheter konstateras får stödmottagaren ges en kopia av kontrollrapporten.

3. Kontroller på plats får aviseras i förhand, förutsatt att detta inte äventyrar syftet med kontrollen. Förhandsanmälan bör göras inom den minsta tid som krävs.

4. Om möjligt ska kontroller på plats, i enlighet med denna förordning, göras på samma gång som övriga kontroller i enlighet med gemenskapens regler om bidrag inom jordbruket. Under år 2008 får dock kontroller på plats genomföras av olika organ vid olika tidpunkter.

Artikel 105

Godkännande av ansökningar om erkännande och godkännande av verksamhetsprogram

1. Innan medlemsstaterna erkänner en producentorganisation enligt artikel 4.2 a i förordning (EG) nr 1182/2007 ska de göra en kontroll på plats för att kontrollera att producentorganisationen uppfyller villkoren för erkännande.

2. Innan de behöriga nationella myndigheterna godkänner ett verksamhetsprogram enligt artikel 65 ska de med alla nödvändiga medel, bl.a. kontroller på plats, granska det verksamhetsprogram som lämnats in för godkännande och, i tillämpliga fall, begärda ändringar. Följande ska särskilt kontrolleras:

a) Att de uppgifter som lämnats enligt artikel 61.1 a, b och e är korrekta.

b) Att programmen överensstämmer med bestämmelserna i artikel 9 i förordning (EG) nr 1182/2007 samt med den nationella lagstiftningen och strategin.

c) Att insatserna och de preliminära kostnaderna är stödberättigande.

d) Att programmen är konsekventa och av tekniskt tillfredsställande kvalitet, att beräkningarna och stödplanen är välgrundade, liksom planen för programmets genomförande. Vid kontrollerna ska det beaktas om det har satts mätbara mål så att det går att kontrollera

▼B

i vilken grad de har uppnåtts och om dessa mål är möjliga att uppnå genom att genomföra de föreslagna åtgärderna.

e) Att den verksamhet som stödansökan avser är förenlig med nationella regler och EU-regler, särskilt, i de fall detta är relevant, om offentlig upphandling, statligt stöd och andra tillämpliga obligatoriska normer som följer av nationell lagstiftning, nationella rambestämmelser eller nationell strategi.

Artikel 106

Kontroller av ansökningar om stöd till verksamhetsprogram

Innan medlemsstaterna beviljar stöd ska de göra administrativa kontroller av samtliga ansökningar om stöd och kontroller på plats i form av stickprovskontroller.

Artikel 107

Administrativa kontroller av ansökningar om stöd till verksamhetsprogram

1. Syftet med de administrativa kontrollerna av ansökningar om stöd ska, i den mån så är tillämpligt på ansökan i fråga, särskilt vara att granska

a) årsrapporten eller, i tillämpliga fall, slutrapporten som översänts tillsammans med ansökan om genomförande av verksamhetsprogrammet,

b) värdet av den saluförda produktionen, bidragen till driftsfonden och uppkomna utgifter,

c) huruvida produkterna eller tjänsterna levererats och huruvida de redovisade utgifterna är riktiga,

d) huruvida de insatser som genomförts överensstämmer med de insatser som godkänts inom verksamhetsprogrammet, och

e) att de ålagda ekonomiska och andra begränsningarna och stödtaken iakttagits.

2. Utgifter som finansieras genom verksamhetsprogrammet ska styrkas med fakturor och dokument som visar att betalningarna gjorts. Om detta inte kan göras ska betalningarna styrkas med dokumentation av lika bevisvärde. Fakturorna ska ha upprättats under namn av producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, producentgruppen, dotterbolaget (i enlighet med artikel 52.7) eller, med förbehåll för medlemsstatens godkännande, en eller flera av medlemmarna i sådana organ.

Artikel 108

Kontroller på plats av ansökningar om stöd inom verksamhetsprogrammen

1. Inom ramen för granskningen av den ansökan om stöd som avses i artikel 70.1 ska medlemsstaterna genomföra kontroller på plats av producentorganisationerna för att säkerställa att villkoren för beviljande av stöd eller utbetalning av restbelopp följs för året i fråga.

Kontrollerna ska särskilt avse

a) huruvida kriterierna för erkännande iakttas för året i fråga,

b) hur driftsfonden används under året i fråga, inklusive de utgifter som anmälts i begäran om förhandsbetalning eller delbetalning, och

▼B

c) kontroller på sekundär nivå av kostnaderna för återtag från marknaden samt grön skörd och situationer där skörden inte bärgas.

2. De kontroller som avses i punkt 1 ska varje år omfatta ett betydande urval av ansökningarna. Urvalet ska omfatta minst 30 % av det totala stödbeloppet i medlemsstater som har fler än tio erkända producentorganisationer. I övriga fall ska varje producentorganisation besökas minst en gång vart tredje år.

Åtminstone en kontroll av varje producentorganisation ska göras innan stödet eller restbeloppet av detta betalas ut för verksamhetsprogrammets sista år.

3. Resultatet av kontrollerna på plats ska utvärderas för att bedöma huruvida eventuella problem som påträffats är av systemkaraktär och därmed kan innebära en risk för andra liknande insatser, stödmottagare eller organ. Utvärderingen ska också syfta till att identifiera orsakerna till att sådana situationer uppstått, samt vilka ytterligare undersökningar och korrigerande eller förebyggande åtgärder som krävs.

Om kontrollerna visar att det förekommer betydande oegentligheter i en region, en del av en region eller en särskild producentorganisation ska medlemsstaten genomföra ytterligare kontroller under det innevarande året och öka den andel motsvarande ansökningar som ska kontrolleras under påföljande år.

4. Medlemsstaten ska fastställa vilka producentorganisationer som ska kontrolleras på grundval av en riskanalys.

Vid denna ska särskild hänsyn tas till

a) stödbeloppens storlek,

b) resultaten av de kontroller som genomförts under de föregående åren,

c) en slumpmässig faktor, och

d) andra faktorer som medlemsstaterna ska fastställa, särskilt huruvida producentorganisationerna deltar i ett kvalitetssäkringsprogram som är officiellt erkänt av medlemsstaterna eller av oberoende certifieringsorgan.

Artikel 109

Kontroller på plats av åtgärder inom verksamhetsprogrammen

1. Medlemsstaterna ska genom kontroller på plats av åtgärderna inom verksamhetsprogrammen särskilt granska följande:

a) Genomförandet av insatserna inom verksamhetsprogrammet.

b) Att det faktiska eller planerade genomförandet av insatsen överensstämmer med beskrivningen i det godkända verksamhetsprogrammet.

c) Att typen av utgifter för ett tillräckligt antal utgiftsposter, och den period till vilken de hänför sig, uppfyller kraven i gemenskapens bestämmelser, samt att de motsvarar de godkända specifikationerna.

d) Att de utgifter som uppkommit kan styrkas med bokföringsdokument eller andra dokument.

e) Värdet av den salufördа produktionen.

2. Värdet av den salufördа produktionen ska granskas på grundval av uppgifter i det bokföringssystem som krävs enligt nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna får besluta att anmälan av värdet av den salufördа produktionen ska certifieras på samma sätt som de redovisningsuppgifter som krävs enligt nationell lagstiftning.

Kontrollen av anmälan av värdet av den salufördа produktionen får göras innan den berörda ansökan om stöd lämnas in.

▼B

3. Utom i exceptionella fall ska vid kontrollerna på plats ska platsen där insatsen äger rum eller, om detta inte är möjligt, initiativtagaren till insatsen besökas. Det ska i synnerhet göras minst ett besök på enskilda anläggningar som ingår i det stickprov som avses i artikel 108.2 för att kontrollera genomförandet av de insatser som äger rum där.

Medlemsstaterna får dock besluta att inte genomföra sådana besök vid mindre insatser eller om de anser att risken är liten för att villkoren för att få stöd inte är uppfyllda eller för att insatsen inte har genomförts på det sätt som avsågs. Sådana beslut och deras motivering ska dokumenteras.

4. Kontrollerna på plats ska avse producentorganisationens eller dess medlemmars alla åtaganden och skyldigheter som är möjliga att kontrollera under besöket.

5. Endast sådana kontroller som uppfyller samtliga krav i denna artikel får tillgodoräknas i den kontrollfrekvens som anges i artikel 108.2.

Artikel 110

Kontroller på primär nivå av återtag från marknaden

1. Medlemsstaterna ska företa kontroller på primär nivå av varje producentorganisations återtag från marknaden och dessa skall bestå av en kontroll av dokument och identitet, samt en fysisk kontroll, eventuellt genom stickprov, av de återtagna produkternas vikt och vidare en kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i artikel 77, i enlighet med förfarandet i kapitel II av avdelning II. Kontrollen ska äga rum efter mottagandet av en underrättelse enligt artikel 79.1 inom de tidsfrister som anges i artikel 79.2.

2. Kontroller på primär nivå enligt punkt 1 ska för varje produkt omfatta 100 % av den mängd produkter som återtagits från marknaden. Efter denna kontroll ska de återtagna produkterna, med undantag av sådana som är avsedda för gratis utdelning, denatureras eller avyttras till bearbetningsindustrin, vilket ska ske i närvaro av de behöriga myndigheterna och på de villkor som medlemsstaten fastställt enligt artikel 81.

Om produkterna är avsedda för gratis utdelning får dock medlemsstaterna granska en mindre procentandel än den som anges i punkt 2 i denna artikel, förutsatt att den inte är mindre än 10 % av de berörda kvantiteterna under regleringsåret. Kontrollen får ske hos producentorganisationen och/eller mottagarna av produkterna. Om det vid kontrollerna upptäcks betydande oegentligheter ska de behöriga myndigheterna utföra ytterligare kontroller.

Artikel 111

Kontroller på sekundär nivå av återtag från marknaden

1. Under de kontroller som avses i artikel 108 ska medlemsstaterna även göra kontroller på sekundär nivå.

De ska fastställa kriterier för analys och utvärdering av riskerna för att en viss producentorganisation gjort sig skyldig till återtag från marknaden som strider mot reglerna. Dessa kriterier ska fastställas bl.a. med utgångspunkt i resultaten av de tidigare kontrollerna på primär och sekundär nivå, samt med beaktande av huruvida producentorganisationen tillämpar ett förfarande för kvalitetssäkring. På grundval av dessa kriterier ska medlemsstaten för varje producentorganisation fastställa den lägsta kontrollfrekvensen på sekundär nivå.

2. Kontrollerna på sekundär nivå ska bestå av kontroller på plats hos producentorganisationerna och mottagarna av återtagna produkter, för att

▼B

säkerställa att villkoren för utbetalning av gemenskapsstöd för återtag är uppfyllda. Dessa kontroller ska bland annat omfatta följande:

a) Den specifika lager- och affärsredovisning som alla producentorganisationer skall föra som gör ett eller flera återtag från marknaden under det aktuella regleringsåret.

b) De salufördа kvantiteter som deklarerats i stödansökningarna, särskilt genom kontroll av lager- och affärsredovisning, fakturor och, vid behov, riktigheten av dessa, samt huruvida dessa upplysningar stämmer överens med de berörda producentorganisationernas redovisningsuppgifter och/eller skatteuppgifter.

c) Redovisningens korrekthet, särskilt genom kontroll av riktigheten av de nettoinkomster som producentorganisationerna deklarerat i betalningsansökningarna, av andelen eventuella omkostnader i samband med återtagen, och av de bokförda belopp som rör producentorganisationernas uppbärande av gemenskapsstöd och eventuell överföring av detta till medlemmarna, samt överensstämmelsen mellan dessa belopp.

d) De återtagna produkternas användning enligt betalningsansökan och kontroll av att denatureringen görs på rätt sätt för att se till att producentorganisationerna och mottagarna iakttar bestämmelserna i den här förordningen.

3. De kontroller som avses i punkt 2 ska omfatta de berörda producentorganisationerna och de mottagare som dessa organisationer har samarbetat med. Varje kontroll ska bl.a. omfatta ett stickprov som motsvarar minst 5 % av de kvantiteter som återtagits av producentorganisationen under regleringsåret.

4. I den lager- och affärsredovisning som avses i punkt 2 a ska det för varje produkt som omfattas av återtag från marknaden anges vilken omsättning man haft, uttryckt i kvantiteter, när det gäller följande:

a) Den produktion som levererats av producentorganisationens medlemmar och av medlemmar i andra producentorganisationer i enlighet med artikel 3.3 b och c i förordning (EG) nr 1182/2007.

b) Producentorganisationens försäljning, uppdelad på produkter för färskvarumarknaden och andra typer av produkter, inbegripet råvaror avsedda för industriell bearbetning.

c) Produkter som återtagits från marknaden.

5. De kontroller av de återtagna produkternas användning som avses i punkt 4 c ska särskilt omfatta

a) en stickprovskontroll av den särskilda bokföring som mottagarna ska föra och, i förekommande fall, kontroll av att den överensstämmer med den bokföring som föreskrivs enligt nationell lagstiftning, och

b) kontroll av att gällande miljöbestämmelser följs.

6. Om det vid kontroller på sekundär nivå upptäcks betydande oegentligheter ska de behöriga myndigheterna göra grundligare kontroller på sekundär nivå för det aktuella regleringsåret och öka kontrollfrekvensen på sekundär nivå under påföljande regleringsår för berörda producentorganisationer eller sammanslutningar av sådana.

Artikel 112

Grön skörd och situationer där skörden inte bärgas

1. Innan en grön skörd äger rum ska medlemsstaterna genom en kontroll på plats kontrollera att de berörda produkterna inte är skadade och att åkermarken är väl underhållen. Efter en grön skörd ska medlemsstaten kontrollera att hela det berörda området har skördats och att skörden har denaturerats.

▼B

Efter slutet av skördeperioden ska medlemsstaterna kontrollera tillförlitligheten hos den analys av den förväntade marknadssituationen som avses i artikel 86.2. De ska också analysera eventuella skillnader mellan den förväntade och den faktiska marknadssituationen.

2. Innan en åtgärd vidtas som rör situationer där skörden inte bärgas ska medlemsstaterna genom en kontroll på plats kontrollera att det berörda området är väl underhållet, att delar av skörden inte redan har bärgats och att produkten är välutvecklad och till större delen skulle ha blivit sund, korrekt och av marknadsmässig kvalitet.

Medlemsstaterna ska se till att produktionen denatureras. Om detta inte är möjligt ska de genom ett eller flera besök på plats under skördesäsongen försäkra sig om att skörden inte bärgas.

3. Punkterna 1, 2, 3 och 6 i artikel 111 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 113

Kontroller före godkännande av producentgruppers erkännandeplaner

1. Innan medlemsstaterna godkänner en producentgrupps erkännandeplan enligt artikel 7.1 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska de företa en kontroll på plats av den juridiska personen eller en klart definierad del av en juridisk person.

2. Medlemsstaterna ska med alla nödvändiga medel, bl.a. kontroller på plats, försäkra sig om

a) att de uppgifter som lämnats i erkännandeplanen är korrekta,

b) att planen ur ekonomisk synvinkel är konsekvent och av tekniskt tillfredsställande kvalitet, att beräkningarna i investeringsplanen är välgrundade, liksom tidsplanen för dess genomförande,

c) att insatserna är stödberättigande och att de preliminära utgifterna är stödberättigande och skäliga, och

d) att insatsen i fråga är förenlig med tillämpliga nationella regler och EU-regler, särskilt om offentlig upphandling, statligt stöd och andra relevanta obligatoriska normer som följer av nationell lagstiftning, nationella rambestämmelser eller nationell strategi.

Artikel 114

Kontroller av producentgruppers ansökningar om stöd

1. Innan medlemsstaterna beviljar stöd ska de göra administrativa kontroller av samtliga ansökningar om stöd från producentgrupper samt kontroller på plats i form av stickprovskontroller.

2. När producentgrupperna har lämnat in den ansökan om stöd som avses i artikel 47 ska medlemsstaterna genomföra kontroller på plats av producentgrupperna för att säkerställa att villkoren för beviljande av stöd följs för året i fråga.

Kontrollerna ska särskilt avse

a) huruvida kriterierna för erkännande iakttas för året i fråga, och

b) värdet av den saluförda produktionen samt genomförandet av de åtgärder som ingår i erkännandeplanen och uppkomna utgifter.

3. De kontroller som avses i punkt 2 ska varje år omfatta ett betydande stickprov av ansökningarna. Stickprovet ska omfatta minst 30 % av det totala stödbeloppet.

Alla producentgrupper ska kontrolleras minst en gång vart femte år.

4. Artiklarna 107 och 109 ska gälla i tillämpliga delar.

▼B

Artikel 115

Gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande sammanslutningarav producentorganisationer

1. Den medlemsstat där en gränsöverskridande producentorganisation eller en gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer har sitt säte har det övergripande ansvaret för att organisera kontrollerna av organisationen eller sammanslutningen och ska i förekommande fall tillämpa påföljder.

2. De andra medlemsstater som är skyldiga att tillhandahålla det administrativa samarbete som avses i artiklarna 30.2 c och 37.2 c ska göra sådana administrativa kontroller och kontroller på plats som den medlemsstat som avses i punkt 1 i denna artikel kräver och rapportera resultaten till den. De ska iaktta alla tidsfrister som fastställs av den medlemsstat som avses i punkt 1.

3. De regler som gäller i den medlemsstat som avses i punkt 1 ska gälla för producentorganisationen, verksamhetsprogrammet och driftsfonden. När det gäller miljöfrågor och fytosanitära frågor samt avyttring av återtagna produkter, ska dock reglerna i den medlemsstat där produktionen äger rum gälla.

Avsnitt 3

Påföljder

Artikel 116

Bristande iakttagande av erkännandekriterierna

1. Medlemsstaterna ska återkalla erkännandet för en producentorganisation som uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet väsentligen underlåter att iaktta erkännandekriterierna.

Medlemsstaterna ska särskilt återkalla erkännandet för en producentorganisation om underlåtenheten att iaktta kriterierna för erkännande avser

a) brister i uppfyllandet av kraven i artiklarna 23, 25, 28.1–2 eller 33, eller

b) en situation där värdet av den salufördа produktionen två år i rad sjunker under den gräns som medlemsstaten fastställt enligt artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1182/2007.

Återkallande av erkännande enligt denna punkt ska få verkan från och med den dag då villkoren för erkännandet inte längre uppfylldes med förbehåll för eventuell tillämplig horisontell nationell lagstiftning om preskriptionstider.

2. Om punkt 1 inte är tillämplig ska medlemsstaterna tillfälligt dra in erkännandet för en producentorganisation som väsentligen men endast tillfälligt underlåtit att iaktta kriterierna för erkännande.

Inget stöd ska betalas ut medan erkännandet är indraget. Erkännandet ska dras in med verkan från och med den dag då kontrollen äger rum och vara indraget till och med den dag då en kontroll visar att de berörda kriterierna iakttas.

Erkännandet får dras in tillfälligt i högst tolv månader. Om de berörda kriterierna inte iakttas efter tolv månader ska erkännandet återkallas.

▼M5

Medlemsstaterna får göra utbetalningar efter den tidsfrist som anges i artikel 71, om så är nödvändigt för tillämpningen av denna punkt. Sådana sena utbetalningar får emellertid under inga omständigheter göras efter den 15 oktober det andra året efter året för programmets genomförande.

▼B

3. I andra fall av underlåtenhet att iaktta kriterierna för erkännande än de som avses i punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna skicka en varning med uppgift om de korrigerande åtgärder som ska vidtas. Medlemsstaterna får skjuta upp utbetalningar av stödet tills de korrigerande åtgärderna har vidtagits.

▼M5

Medlemsstaterna får göra utbetalningar efter den tidsfrist som anges i artikel 71, om så är nödvändigt för tillämpningen av denna punkt. Sådana sena utbetalningar får emellertid under inga omständigheter göras efter den 15 oktober det andra året efter året för programmets genomförande.

▼B

Underlåtenhet att vidta de korrigerande åtgärderna inom tolv månader ska betraktas som en väsentlig underlåtenhet att iaktta kriterierna varpå punkt 2 ska tillämpas.

Artikel 117

Bedrägeri

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra påföljder enligt gemenskapslagstiftningen och den nationella lagstiftningen ska medlemsstaterna återkalla erkännandet för en producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp om det konstateras att den har gjort sig skyldig till bedrägeri i fråga om det stöd som omfattas av förordning (EG) nr 1182/2007.

2. Medlemsstaterna får tillfälligt dra in erkännandet för en producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp, eller tillfälligt ställa in utbetalningarna till ett sådant organ om det misstänks ha gjort sig skyldigt till bedrägeri i fråga om det stöd som omfattas av förordning (EG) nr 1182/2007.

Artikel 118

Producentgrupper

1. Medlemsstaterna ska med nödvändig anpassning tillämpa de påföljder som anges i artiklarna 116 och/eller 119 på erkännandeplanerna.

2. Utöver det som fastställs i punkt 1 ska medlemsstaten, om producentgruppen efter den period som medlemsstaten fastställt enligt artikel 51 inte erkänns som producentorganisation, återkräva

a) 100 % av det stöd som betalats ut till producentgruppen om den inte erkänts på grund av uppsåtligt agerande eller grov vårdslöshet, eller

b) 50 % av det stöd som betalats ut till producentgruppen i alla andra fall.

Artikel 119

Verksamhetsprogram

1. Utbetalningarna ska beräknas på grundval av vad som konstaterats vara stödberättigande.

2. Medlemsstaten ska granska den ansökan om stöd som inkommer från stödmottagaren och fastställa vilka belopp som berättigar till stöd. Den ska fastställa

a) vilket belopp som ska betalas ut till stödmottagaren i enlighet med ansökan,

b) vilket belopp som skall betalas ut till stödmottagaren efter en undersökning av om ansökan om utbetalning är berättigad.

▼B

3. Om beloppet i punkt a överskrider beloppet i punkt b med mer än 3 % skall ett avdrag göras från det belopp som faktiskt ska betalas till stödmottagaren. Avdragsbeloppet ska vara lika med skillnaden mellan de belopp som beräknats enligt leden a och b i punkt 2.

Dock ska inget avdrag göras om producentorganisationen eller producentgruppen kan visa att den inte är ansvarig för att det icke-stödberättigande beloppet tagits med.

4. Punkterna 2 och 3 ska med nödvändiga anpassningar tillämpas på icke-stödberättigande kostnader som påvisats under kontroller på plats.

5. Om värdet av den salufördа produktionen deklareras och kontrolleras före stödansökan ska ett avdrag göras på det värde för den salufördа produktionen som använts vid beräkningen av beloppen enligt punkterna 2 och 3.

6. Om det konstateras att en stödmottagare medvetet lämnat in en felaktig deklaration ska insatsen i fråga uteslutas från stöd för verksamhetsprogrammet eller erkännandeplanen, och eventuella belopp som redan betalats ut för insatsen ska krävas tillbaka. Stödmottagaren ska dessutom under det påföljande året uteslutas från stöd för denna åtgärd inom det berörda verksamhetsprogrammet.

Artikel 120

Påföljder efter kontroller på primär nivå av återtag från marknaden

Om det vid den kontroll som avses i artikel 110 konstateras oegentligheter när det gäller de handelsnormer eller de minimikrav som avses i artikel 77 ska mottagaren som påföljd

a) återbetala ett belopp som motsvarar ►**M10** gemenskapens bidrag ◄, beräknat på grundval av de kvantiteter återtagna produkter som inte överensstämmer med handelsnormerna eller minimikraven, om dessa kvantiteter är mindre än 10 % av de kvantiteter som återtagits från marknaden och som det lämnats underrättelse om enligt artikel 79,

b) återbetala ett belopp som är dubbelt så stort som denna ►**M10** gemenskapens bidrag ◄, om dessa kvantiteter uppgår till mellan 10 och 25 % av de kvantiteter som det lämnats underrättelse om, eller

c) återbetala ett belopp som motsvarar ►**M10** gemenskapens bidrag ◄ för alla de kvantiteter som det lämnats underrättelse om enligt artikel 79 om dessa kvantiteter överstiger 25 % av de kvantiteter som det lämnats underrättelse om.

Artikel 121

Övriga påföljder för producentorganisationer avseende återtag från marknaden

1. De påföljder som avses i artikel 119 ska omfatta stöd som sökts för återtag från marknaden som integrerade delar av kostnaderna för verksamhetsprogrammet.

2. Utgifter för återtag från marknaden ska inte betraktas som stödberättigande om de produkter som inte har salufördes inte har avyttrats enligt de bestämmelser som medlemsstaterna fastställt enligt artikel 81 eller om återtaget eller användningen av produkterna har medfört negativ miljöpåverkan eller negativa fytosanitära konsekvenser som strider mot de bestämmelser som antagits enligt artikel 81.

▼B

Artikel 122

Påföljder för mottagare av återtagna produkter

Om det vid de kontroller som avses i artiklarna 110 och 111 konstateras oegentligheter som kan tillskrivas mottagarna, ska följande påföljder gälla:

a) Mottagarna ska inte längre vara berättigade att ta emot återtagna produkter.

b) De som tagit emot produkter som, återtagits från marknaden ska vara skyldiga att återbetala värdet av de produkter som de tagit emot plus tillkommande sorterings-, förpacknings- och transportkostnader i enlighet med de bestämmelser som införts av respektive medlemsstat. ►M5 ——————— ◄

Den sanktion som föreskrivs i punkt a ska få omedelbar verkan, fortsätta att gälla under minst ett regleringsår och kunna förlängas beroende på hur allvarlig oegentligheten är.

Artikel 123

Grön skörd och situationer där skörden inte bärgas

1. Om det, när det gäller grön skörd, konstateras att producentorganisationen inte har uppfyllt sina skyldigheter ska producentorganisationen som påföljd återbetala ett belopp som motsvarar det belopp av ersättningen som avser de områden där skyldigheten inte iakttagits. I följande fall ska skyldigheterna inte anses vara uppfyllda:

a) Medlemsstaten finner under den kontroll som avses i artikel 112.1 andra stycket att grön skörd inte var motiverad med hänsyn till den dåvarande analysen av den förväntade situationen på marknaden.

b) Det område som anmälts för grön skörd är inte berättigat till stöd för detta.

c) Hela området har inte skördats, eller produktionen har inte denaturerats.

2. Om det, när det gäller situationer då skörden inte bärgas, konstateras att producentorganisationen inte har uppfyllt sina skyldigheter ska producentorganisationen som påföljd återbetala ett belopp som motsvarar det belopp av ersättningen som avser de områden där skyldigheten inte iakttagits. I följande fall ska skyldigheterna inte anses vara uppfyllda:

a) Det område som anmälts som ett område där skörden inte ska bärgas är inte är stödberättigat i detta avseende.

b) Skörden har ändå bärgats, helt eller delvis.

c) Det har uppstått en negativ miljöpåverkan eller negativa fytosanitära konsekvenser som kan tillskrivas producentorganisationen.

3. Sanktionerna i punkterna 1 och 2 ska tillämpas utöver eventuella avdrag från betalningar som gjorts enligt artikel 119.

Artikel 124

Hindrande av en kontroll på plats

Om en producentorganisation, medlem eller berörd representant hindrar att en kontroll på plats genomförs ska stödansökan avslås när det gäller den berörda delen av utgifterna.

▼B

Artikel 125

Återvinning av stöd

Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller andra berörda aktörer ska betala tillbaka felaktigt utbetalt stöd med ränta. Reglerna i artikel 73 i förordning (EG) nr 796/2004 ([1]) ska gälla i tillämpliga delar.

Genomförande av administrativa påföljder och återvinning av felaktigt utbetalda belopp enligt detta avsnitt ska inte påverka anmälningar om oegentligheter till kommissionen enligt kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 ([2]).

Avsnitt 4

övervakning och utvärdering av verksamhetsprogrammen och de nationella strategierna

Artikel 126

Gemensamma resultatindikatorer

1. Både de nationella strategierna och verksamhetsprogrammen ska övervakas och utvärderas för att bedöma vilka framsteg som gjorts för att uppnå målen med verksamhetsprogrammen och effektiviteten och måluppfyllelsen i förhållande till dessa mål.

2. Framsteg, effektivitet och måluppfyllelse ska mätas med hjälp av ett antal gemensamma resultatindikatorer kopplade till utgångsläget, det finansiella genomförandet, utfallen, resultaten och måluppfyllelsen för de genomförda verksamhetsprogrammen.

3. De gemensamma resultatindikatorerna anges i bilaga XIV till denna förordning.

4. Om en medlemsstat finner det lämpligt ska det även i den nationella strategin anges ett begränsat antal indikatorer som är specifika för just den strategin och som återspeglar nationella och/eller regionala behov, villkor och mål som är specifika för de verksamhetsprogram som genomförs av nationella producentorganisationer. Om det finns tillgängliga ytterligare indikatorer avseende miljömål som inte täcks av de gemensamma resultatindikatorerna ska dessa tas med.

Artikel 127

Övervaknings- och utvärderingsförfaranden för verksamhetsprogram

1. Producentorganisationerna ska se till att deras verksamhetsprogram övervakas och utvärderas med hjälp av några av de gemensamma indikatorer som avses i artikel 126 och, i förekommande fall, de ytterligare indikatorer som anges i den nationella strategin.

Därför ska de inrätta ett system för att samla in, registrera och bevara information som är användbar för sammanställningen av dessa indikatorer.

2. Syftet med övervakningen är att bedöma vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå verksamhetsprogrammets specifika mål. Den ska utföras med hjälp av indikatorer för det finansiella genomförandet, produktionen och resultatet. Resultatet av denna övervakning ska bidra till att

([1]) EUT L 141, 30.4.2004, s. 18.
([2]) EUT L 355, 15.12.2006, s. 56.

▼B

a) kontrollera kvaliteten i genomförandet av programmet,

b) påvisa behov av justeringar eller översyn av verksamhetsprogrammet för att uppnå programmets mål eller förbättra förvaltningen av programmet, inklusive den ekonomiska förvaltningen, och

c) bidra till att uppfylla rapporteringskraven när det gäller genomförandet av verksamhetsprogrammet.

Varje sådan årsrapport som avses i artikel 98 och som producentorganisationen är skyldig att överlämna till den nationella myndighet som ansvarar för förvaltningen av den nationella strategin ska innehålla information om resultatet av övervakningsverksamheten.

3. Utvärderingen ska göras i form av en separat utvärderingsrapport efter halva tiden.

Syftet med halvtidsutvärderingarna, som får utföras med hjälp av en specialiserad konsultbyrå, är att granska i vilken utsträckning de ekonomiska resurserna har använts, bedöma måluppfyllelsen och effektiviteten i verksamhetsprogrammet samt att de framsteg som gjorts i fråga om att uppnå de övergripande målen med programmet. För detta ändamål ska gemensamma indikatorer användas, kopplade till utgångsläge, resultat och, när så är lämpligt, konsekvenser.

När så är relevant ska det vid halvtidsutvärderingen även göras en kvalitativ bedömning av resultat och effekter av miljöåtgärder som syftat till att

a) förhindra jorderosion,

b) minska användningen och/eller förbättra hanteringen av växtskyddsprodukter,

c) skydda livsmiljöer och biologisk mångfald, eller

d) vårda naturen.

Resultatet av denna övervakning ska användas

a) för att höja kvaliteten i de verksamhetsprogram som förvaltas av producentorganisationen,

b) för att påvisa behov av mer omfattande ändringar av verksamhetsprogrammet,

c) bidra till att uppfylla rapporteringskraven när det gäller genomförandet av verksamhetsprogrammen, och

d) för att dra lärdomar som kan användas för att förbättra kvaliteten, måluppfyllelsen och effektiviteten i framtida verksamhetsprogram som förvaltas av producentorganisationen.

Halvtidsutvärderingen ska utföras under genomförandet av verksamhetsprogrammet, i tillräckligt god tid för att resultatet av utvärderingen ska kunna beaktas vid utarbetandet av nästa verksamhetsprogram.

Utvärderingsrapporten efter halva tiden ska bifogas motsvarande årsrapport enligt artikel 98.1.

Artikel 128

Övervaknings- och utvärderingsförfaranden för den nationella strategin

1. Övervakning och utvärdering av den nationella strategin ska genomföras med hjälp av några av de gemensamma indikatorer som avses i artikel 126 och, i förekommande fall, ytterligare indikatorer som anges i den nationella strategin.

2. Medlemsstaterna ska inrätta ett datasystem för att samla in, registrera och bevara den information som krävs för sammanställningen av de indikatorer som avses i artikel 126. För detta ändamål ska de utgå

▼B

från den information som producentorganisationen överlämnat när det gäller övervakningen och utvärderingen av verksamhetsprogrammen.

3. Övervakningen ska ske fortlöpande och syfta till att bedöma vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå verksamhetsprogrammens specifika syften och mål. Den ska utföras med hjälp av indikatorer för det finansiella genomförandet, produktionen och resultatet. För detta ändamål ska informationen i den årsrapport som producentorganisationen överlämnar och som handlar om övervakningen av verksamhetsprogrammen användas. Resultatet av denna övervakning ska användas

a) för att kontrollera kvaliteten i genomförandet av verksamhetsprogrammen,

b) för att påvisa behov av justeringar eller översyn av den nationella strategin för att uppnå strategins mål eller förbättra genomförandet av strategin, inklusive den ekonomiska förvaltningen av verksamhetsprogrammen, och

c) för att bidra till att uppfylla rapporteringskraven när det gäller genomförandet av den nationella strategin.

4. Syftet med utvärderingen ska vara att bedöma vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå de övergripande målen med strategin. Den ska utföras med hjälp av indikatorer kopplade till utgångsläge, resultat och, i förekommande fall, effekter. För detta ändamål ska de resultat från övervakningen och utvärderingen efter halva tiden av verksamhetsprogrammen användas som anges i de årsrapporter och slutrapporter som producentorganisationen överlämnar. Resultaten av utvärderingen ska användas

a) för att höja kvaliteten i strategin,

b) för att påvisa behov av mer omfattande ändringar av strategin, och

c) bidra till att uppfylla rapporteringskravet när det gäller genomförandet av den nationella strategin.

Utvärderingen ska även omfatta en särskild utvärdering som ska göras år 2012, men i så god tid att dess resultat kan ingå i en separat utvärderingsrapport som samma år ska bifogas den nationella årsrapport som avses i artikel 99.3. Rapporten ska innehålla en undersökning av i vilken utsträckning de ekonomiska resurserna har använts och av måluppfyllelsen och effektiviteten i de genomförda verksamhetsprogrammen samt en bedömning av vilka effekter och konsekvenser som programmen har medfört i förhållande till strategins syften och mål, och, när så är lämpligt, andra syften som anges i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1182/2007. Den ska syfta till att dra lärdomar i syfte att förbättra kvaliteten i framtida nationella strategier och särskilt att upptäcka eventuella brister i definitionen av syften, mål eller stödberättigande åtgärder eller behov av att definiera nya instrument.

KAPITEL VI

Utvidgad tillämpning av reglerna till att omfatta producenter i ett ekonomiskt område

Artikel 129

Anmälan av förteckningen över ekonomiska områden

Den anmälan av förteckningen över ekonomiska områden som ska göras enligt artikel 14.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1182/2007 ska omfatta all den information som behövs för att bedöma om de villkor som fastställs i artikel 14.2 första stycket i den förordningen har följts.

▼B

Artikel 130

Anmälan av bindande regler – representativitet

1. När en medlemsstat anmäler de regler som den har gjort bindande för en viss produkt i ett visst ekonomiskt område enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska den samtidigt informera kommissionen om följande:

a) Den producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer som begärde att tillämpningen av reglerna skulle utvidgas.

b) Det antal producenter som är anslutna till denna organisation eller sammanslutning samt det totala antalet producenter i det ekonomiska området i fråga. Dessa uppgifter ska återge den gällande situationen när begäran om den utvidgade tillämpningen gjordes.

c) Det ekonomiska områdets totala produktionsvolym samt den produktionsvolym som salufördes av den berörda producentorganisationen eller sammanslutningen under det senaste regleringsår som det finns uppgifter för.

d) Det datum från och med vilket den utvidgade tillämpningen av reglerna har gällt för producentorganisationen eller sammanslutningen i fråga.

e) Det datum då den utvidgade tillämpningen ska få verkan samt den tidsperiod under vilken den ska gälla.

2. Vid fastställandet av representativitet enligt artikel 14.3 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska medlemsstaterna fastställa regler för uteslutning av

a) producenter vars produktion huvudsakligen är avsedd för direkt försäljning till konsumenten, på anläggningen eller inom produktionsområdet,

b) direkt försäljning enligt a,

c) sådana för bearbetning levererade produkter som avses i artikel 14.4 b i förordning (EG) nr 1182/2007, utom om de berörda reglerna helt eller delvis gäller för dessa produkter.

Artikel 131

Ekonomiska bidrag

När en medlemsstat i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1182/2007 beslutar att icke anslutna producenter ska ge ett ekonomiskt bidrag, ska den till kommissionen översända de underlag som krävs för en bedömning av att villkoren i nämnda artikel iakttas. Dessa underlag ska särskilt omfatta beräkningsgrunden, enhetsbeloppet, en eller flera stödmottagare samt arten av de olika kostnader som avses i artikel 21 a och b.

Artikel 132

Utvidgning av en period utöver ett regleringsår

När beslut fattas om utvidgande beslutas för en period som överstiger ett regleringsår ska medlemsstaterna för varje regleringsår kontrollera att de villkor rörande representativitet som fastställs genom artikel 14.3 i förordning (EG) nr 1182/2007 fortsätter att iakttas under hela tiden för tillämpningen av tvidgningen. Om de finner att villkoren inte längre är uppfyllda ska de omedelbart upphäva utvidgningen med verkan från och med början av påföljande regleringsår. De ska omedelbart underrätta kommissionen om upphävandet, och kommissionen ska offentliggöra det på det sätt den finner lämpligt.

▼B

Artikel 133

Försäljning av oskördade produkter – köpare

1. När en producent som inte är ansluten till en producentorganisation säljer oskördade produkter ska, när det gäller överensstämmelsen med bestämmelserna i punkterna 1 e, 1 f och 3 i bilaga I till förordning (EG) nr 1182/2007, köparen anses ha producerat dessa produkter.

2. Den berörda medlemsstaten får besluta att andra bestämmelser som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 1182/2007 än de som avses i punkt 1 får göras bindande för köpare när dessa är ansvariga för produktionen i fråga.

AVDELNING IV

HANDEL MED TREDJELÄNDER

KAPITEL I

Importlicenser

Artikel 134

Importlicenser för äpplen

▼M4

1. Import av äpplen enligt KN-nr 0808 10 80 vid vilken en importlicens ska uppvisas fastställs i artikel 1.2 a i kommissionens förordning (EG) nr 376/2008 ([1]).

▼M19

2. Förordning (EG) nr 376/2008 ska tillämpas på importlicenser som utfärdats enligt den här artikeln.

▼B

3. Importörer får lämna in ansökningar om importlicenser till de behöriga myndigheterna i vilken medlemsstat som helst.

De ska ange ursprungsland i fält 8 i licensansökningarna och markera ordet ”ja” med ett kryss.

▼M4

4. Importörerna ska tillsammans med sin ansökan ställa en säkerhet i enlighet med avdelning III i förordning (EEG) nr 2220/85 för att garantera att åtagandet att importera under importlicensens giltighetstid uppfylls.

Förutom i fall av *force majeure* ska säkerheten vara helt eller delvis förverkad om importen inte äger rum, eller enbart delvis äger rum, under importlicensens giltighetstid.

Importlicensens giltighetstid och det säkerhetsbelopp som ska ställas fastställs i del I i bilaga II till förordning (EG) nr 376/2008.

▼B

5. Importlicenser ska utfärdas utan dröjsmål till alla sökande, oavsett dessas etableringsort inom gemenskapen.

Ursprungslandet ska anges i fält 8 på importlicensen och ordet ”ja” markeras med ett kryss.

▼M4

6. Importlicenserna ska endast gälla för import med ursprung i det angivna landet.

▼M19

7. Medlemsstaterna ska till kommissionen varje onsdag, senast kl. 12.00 (lokal tid i Bryssel) rapportera för vilka kvantiteter äpplen im-

([1]) EUT L 114, 26.4.2008, s. 3.

▼M19

portlicenser har utfärdats under den gångna veckan, inklusive nollimport och nollexport, uppdelat på de olika tredjeländer där äpplena producerats.

Meddelandena till kommissionen enligt det här stycket ska göras i enlighet med kommissionens förordning (EG) 792/2009 ([1]).

▼B

KAPITEL II

Importtullar och ingångsprissystem

Avsnitt 1

Ingångsprissystem

Artikel 135

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta avsnitt anges tillämpningsbestämmelser för artikel 34 i förordning (EG) nr 1182/2007.

2. I detta avsnitt avses med

a) *parti:* de varor som tas upp i en anmälan om övergång till fri omsättning som endast omfattar varor med samma ursprung och med en och samma KN-nummer. och

b) *importör:* deklarant enligt definitionen i artikel 4.18 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ([2]).

Artikel 136

Prisrapportering

1. För varje produkt och för de perioder som anges i del A i bilaga XV ska medlemsstaterna senast kl. 12.00 (lokal tid i Bryssel) påföljande arbetsdag meddela kommissionen följande uppgifter för varje marknadsdag och varje ursprung:

a) De genomsnittliga representativa priserna på produkter som importerats från tredjeländer och sålts på de representativa importmarknader som avses i artikel 137 samt de signifikanta priser som noterats på andra marknader för stora kvantiteter importerade produkter eller, om inga priser på de representativa marknaderna är tillgängliga, signifikanta priser noterade på andra marknader. och

b) De totala kvantiteter som de i a nämnda priserna avser.

Om de totala kvantiteter som nämns i b understiger ett ton ska motsvarande priser inte meddelas kommissionen.

2. De priser som avses i punkt 1 a ska noteras

a) för var och en av de produkter som anges i del A i bilaga XV,

b) för alla tillgängliga sorter och storlekar, och

c) i importörs-/grossistledet eller, om det inte finns några tillgängliga priser i importörs-/grossistledet, i grossist-/detaljhandelsledet.

Priserna ska minskas med följande belopp:

a) En försäljningsmarginal på 15 % för handelscentrum i London, Milano och Rungis samt på 8 % för andra handelscentrum.

([1]) EUT L 228, 1.9.2009, s. 3.
([2]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

b) Kostnaderna för transport och försäkring inom gemenskapens tullområde.

Medlemsstaterna får fastställa standardbelopp för de avdrag för kostnaderna för frakt och försäkring som avses i andra stycket. Upplysningar om dessa standardbelopp och metoderna för att beräkna dem skall rapporteras till kommissionen utan dröjsmål.

3. Om de priser som noterats i enlighet med punkt 2 har noterats i grossist-/detaljhandelsledet, ska de först minskas med 9 % för att beakta grossistens försäljningsmarginal samt med ett belopp som motsvarar 0,7245 ecu per 100 kg för att beakta kostnaderna för hantering och skatter och avgifter i samband med saluföringen.

4. Följande priser ska anses vara representativa:

a) Priserna på produkter av klass I, förutsatt att kvantiteten produkter i den klassen står för minst 50 % av de totalt saluförda kvantiteterna.

b) Priserna på produkter av klass I plus, om produkterna i den klassen står för mindre än 50 % av de totala kvantiteterna, de priser som fastställts för produkter i klass II för de kvantiteter som gör det möjligt att täcka 50 % av de totalt saluförda kvantiteterna.

c) Priserna på produkter i klass II, i det fall att produkter av klass I inte är tillgängliga och det inte beslutas att en justeringskoefficient ska tillämpas på sådana produkter då de, till följd av produktionsvillkoren för produkterna med ifrågavarande ursprung, inte normalt och traditionellt saluförs i klass I på grund av sina kvalitativa egenskaper.

Den justeringskoefficient som avses i c ska tillämpas på priserna efter avdrag med de belopp som anges i punkt 2.

Artikel 137

Representativa marknader

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de sedvanliga marknadsdagarna för de marknader som anges i bilaga XVI och som ska betraktas som representativa marknader.

Artikel 138

Schablonimportvärden

1. För varje produkt och för de perioder som anges i del A i bilaga XV ska kommissionen varje arbetsdag och för varje ursprung fastställa ett schablonimportvärde som motsvarar det viktade genomsnittet av de representativa priser som avses i artikel 136, minus ett standardbelopp på 5 euro/100 kg samt värdetull.

2. Om ett schablonvärde fastställs för de produkter och för de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XV i enlighet med detta avsnitt ska det enhetspris som avses i artikel 152.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 ([1]) inte gälla. Det ska ersättas med det schablonimportvärde som avses i punkt 1.

3. Om inget schablonimportvärde gäller för en produkt med ett visst ursprung ska genomsnittet av de schablonimportvärden som gäller för produkten tillämpas.

4. Under de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XV ska schablonimportvärdena gälla till dess att de ändras. De ska emellertid upphöra att gälla om inget representativt genomsnittspris för sju på varandra följande marknadsdagar har meddelats kommissionen.

([1]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

Om inget schablonimportvärde gäller för en viss produkt då ovanstående stycke tillämpas, ska schablonimportvärdet för denna produkt vara detsamma som det senaste genomsnittliga schablonimportvärdet.

5. Med avvikelse från punkt 1, ska, om ett schablonimportvärde inte har kunnat beräknas, inget schablonimportvärde tillämpas från och med den första dagen i de tillämpningsperioder som anges i del A i bilaga XIV.

6. De representativa priserna i euro ska räknas om med användning av den representativa marknadskurs som beräknats för den aktuella dagen.

7. Kommissionen ska offentliggöra schablonimportvärdena uttryckta i euro på det sätt den finner lämpligt.

Artikel 139

Beräkning av ingångspris

1. Det ingångspris på grundval av vilket de i del A i bilaga XV förtecknade produkterna klassificeras i Gemensamma tulltaxan ska, efter importörens gottfinnande, motsvara ett av följande belopp:

a) Fob-priset på produkterna i ursprungslandet plus kostnaderna för frakt och försäkring till gränsen till gemenskapens tullområde, om detta pris och dessa kostnader är kända vid den tidpunkt då anmälan om produkternas övergång till fri omsättning lämnas. Om ovan nämnda priser, vid den tidpunkt då anmälan om övergång till fri omsättning lämnas, är mer än 8 % högre än det schablonvärde som gäller för produkten i fråga ska importören ställa den säkerhet som avses i artikel 248.1 i förordning (EEG) nr 2454/93. I detta fall ska importtullen motsvara det belopp som importören skulle ha betalat om den aktuella produkten hade klassificerats på grundval av det ifrågavarande schablonvärdet.

b) Det tullvärde som beräknats i enlighet med artikel 30.2 c i förordning (EEG) nr 2913/92 och som tillämpas endast på ifrågavarande importerade produkter. I detta fall ska tullavgiften dras av i enlighet med artikel 138.1. Importören ska också i sådana fall ställa den säkerhet som avses i artikel 248.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 med ett belopp som motsvarar den tull som han skulle ha betalat om produkten hade klassificerats på grundval av schablonimportvärdet för partiet.

c) Schablonimportvärdet, beräknat enligt artikel 138 i denna förordning.

2. Det ingångspris på grundval av vilket de i del B i bilaga XV förtecknade produkterna klassificeras i Gemensamma tulltaxan ska, efter importörens gottfinnande, motsvara ett av följande belopp:

a) Fob-priset på produkterna i ursprungslandet plus kostnaderna för frakt och försäkring till gränsen till gemenskapens tullområde, om detta pris och dessa kostnader är kända vid den tidpunkt då tulldeklarationen lämnas. Om tullmyndigheterna finner att det krävs en säkerhet, enligt bestämmelserna i artikel 248 i förordning (EEG) nr 2454/93, ska importören ställa en säkerhet motsvarande det högsta tillämpliga tullbeloppet för produkten.

b) Det tullvärde som beräknats i enlighet med artikel 30.2 c i förordning (EEG) nr 2913/92 och som tillämpas endast på ifrågavarande importerade produkter. I detta fall ska tullavgiften dras av i enlighet med artikel 138.1. Importören ska också i sådana fall ställa den säkerhet som avses i artikel 248 i förordning (EEG) nr 2454/93 motsvarande det högsta tillämpliga tullbeloppet för produkten.

3. När ingångspriser fastställs på grundval av produkternas fob-pris i ursprungslandet ska tullvärdet fastställas på grundval av den relevanta försäljningen till detta pris.

▼B

När ingångspriset beräknas enligt någon av de metoder som avses i punkt 1 b, 1 c och 2 b ska tullvärdet beräknas med samma underlag som ingångspriset.

4. Importören ska inom en månad från försäljningen av de ifrågavarande produkterna, dock senast fyra månader efter dagen för godkännandet av anmälan om produkternas övergång till fri omsättning, bevisa att partiet avsatts på villkor som bekräftar riktigheten av de priser som avses i punkt 1 a andra stycket eller punkt 2 a eller bestämma det tullvärde som avses i punkt 1 b och punkt 2 a. Underlåtelse att iaktta någon av dessa tidsfrister ska medföra förlust av den ställda säkerheten, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 5.

Den ställda säkerheten ska frisläppas om bevis för att avsättningsvillkoren är uppfyllda företes på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt.

I annat fall ska säkerheten förverkas som betalning av importavgiften.

5. De behöriga myndigheterna får efter en väl motiverad ansökan från importören förlänga den tidsfrist på fyra månader som avses i punkt 4 med högst tre månader.

6. Om de behöriga myndigheterna vid kontroll konstaterar att kraven i denna artikel inte har uppfyllts ska de återkräva den tull som ska erläggas i enlighet med artikel 220 i förordning (EEG) nr 2913/92. Den tullavgift, eller den resterande tullavgift, som ska återkrävas ska inbegripa ränta från och med den dag då varorna övergick till fri omsättning fram till dagen för återbetalning. Den räntesats som ska tillämpas ska vara den gällande räntesatsen för återkrav enligt nationell lagstiftning.

Avsnitt 2

Tilläggsimporttullar

Artikel 140

Tillämpningsområde och definitioner

1. Den tilläggsimporttull som avses i artikel 35.1 i förordning (EG) nr 1182/2007, nedan kallad *tilläggstull*, får tillämpas på de produkter och under de perioder som anges i bilaga XVII på de villkor som föreskrivs i detta avsnitt.

2. Tröskelvolymerna för tilläggstull anges i bilaga XVII.

Artikel 141

Rapportering om produktkvantiteter

1. Medlemsstaterna ska, för var och en av de produkter som anges i bilaga XVII och för de angivna perioderna, rapportera till kommissionen om vilka produktkvantiteter som övergått till fri omsättning, i enlighet med de förfaranden för övervakning av förmånsimport som fastställs i artikel 308 d i förordning (EEG) nr 2454/93.

Uppgifterna ska lämnas varje onsdag senast klockan 12.00 (lokal tid i Bryssel) för de kvantiteter som övergått till fri omsättning under föregående vecka.

2. Deklarationer för övergång till fri omsättning av produkter i detta avsnitt, som tullmyndigheterna, på deklarantens begäran, får ta emot utan att de innehåller vissa av de uppgifter som avses i bilaga 37 till förordning (EEG) nr 2454/93, ska, utöver de uppgifter som avses i artikel 254 i den förordningen, innehålla uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

▼B

Om det förenklade deklarationsförfarande som avses i artikel 260 i förordning (EEG) nr 2454/93 används för övergång till fri omsättning av produkter i detta avsnitt, ska de förenklade deklarationerna, utöver andra nödvändiga uppgifter, innehålla uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Om det lokala klareringsförfarande som avses i artikel 263 i förordning (EEG) nr 2454/93 används för övergång till fri omsättning av produkter som omfattas av detta avsnitt, ska den anmälan till tullmyndigheterna som avses i artikel 266.1 i denna förordning innehålla alla nödvändiga uppgifter för identifiering av varorna samt uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Artikel 266.2 b ska inte tillämpas på import av produkter som omfattas av detta avsnitt.

Artikel 142

Införande av tilläggstull

1. Om det för någon av de produkter och perioder som anges i bilaga XVII konstateras att de kvantiteter som övergått till fri omsättning överskrider tröskelvolymen ska kommissionen införa en tilläggstull, utom i de fall då det inte är troligt att importen skulle leda till störningar på gemenskapsmarknaden eller när effekterna inte skulle stå i proportion till syftet.

2. Tilläggstull ska tas ut för de kvantiteter som övergått till fri omsättning efter den dag då den började tillämpas, under förutsättning att

a) produkternas tullklassificering, som fastställts enligt artikel 139, innebär att de högsta särskilda importtullarna från berört ursprungsland ska tillämpas, och

b) importen genomförs under den period då tilläggstullen tillämpas.

Artikel 143

Tilläggstullens belopp

Tilläggstull som införs enligt artikel 142 ska vara lika med en tredjedel av den tull som tillämpas på produkten enligt Gemensamma tulltaxan.

Vid import med tullförmåner beträffande värdetull ska tilläggstullen dock vara lika med en tredjedel av den särskilda importtullen för produkten, om artikel 142.2 är tillämplig.

Artikel 144

Undantag från tilläggstull

1. Tilläggstullar ska inte tillämpas på

a) varor som importeras inom de tullkvoter som anges i bilaga VII till Kombinerade nomenklaturen, eller

b) varor som är under transport till gemenskapen enligt punkt 2.

2. Med varor under transport till gemenskapen ska avses

a) varor som har förts ut ur ursprungslandet innan beslutet om tilläggstull fattats, och

b) som transporteras tillsammans med en transporthandling som gäller från lastningsorten i ursprungslandet till avlastningsorten inom gemenskapen och som upprättats innan tilläggstullen infördes.

3. Berörda parter ska styrka för tullmyndigheterna att kraven i punkt 2 är uppfyllda.

▼B

Tullmyndigheterna får dock bedöma att varorna har lämnat ursprungslandet innan tilläggstullen infördes om någon av följande handlingar uppvisas:

a) För sjötransporter: ett konossement, av vilket ska framgå att lastning gjorts före datumet i fråga.

b) För järnvägstransporter: en fraktsedel, som godkänts av en järnvägsmyndighet i ursprungslandet före datumet i fråga.

c) För vägtransporter: ett fraktavtal för internationell vägtransport (CMR) eller annan transithandling som upprättats i ursprungslandet före datumet i fråga, om de villkor som fastställts i de bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts beträffande gemenskapstransitering eller gemensam transitering uppfylls.

d) För lufttransporter: flygfraktsedeln, av vilken ska framgå att flygbolaget har tagit emot varorna före datumet i fråga.

AVDELNING V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER, BESTÄMMELSER OM UPPHÄVANDE SAMT ÖVERGÅNGS OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 145

Kontroller

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i den här förordningen eller annan gemenskapslagstiftning ska medlemsstaterna införa kontroller och åtgärder i den mån som de är nödvändiga för att säkerställa en riktig tillämpning av förordning (EG) nr 1182/2007 och den här förordningen. De ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande så att de säkerställer ett adekvat skydd för gemenskapens finansiella intressen.

De ska särskilt säkerställa att

a) alla kriterier för stödberättigande som fastställs genom gemenskapslagstiftning, nationell lagstiftning, nationella rambestämmelser eller nationella strategi kan kontrolleras,

b) de behöriga myndigheter som ansvarar för utförandet av kontrollerna har tillräckligt många anställda med lämplig utbildning och erfarenhet för att utföra kontrollerna på ett effektivt sätt, och

c) det föreskrivs kontroller för att undvika oriktig dubbelfinansiering av åtgärder enligt den här förordningen och andra ordningar för gemenskapsstöd eller nationellt stöd.

Artikel 146

Nationella påföljder

Utan att det påverkar tillämpningen av påföljder i enlighet med den här förordningen eller förordning (EG) nr 1182/2007 ska medlemsstaterna föreskriva påföljder på nationell nivå för oegentligheter avseende de krav som fastställs genom den här förordningen och förordning (EG) nr 1182/2007 som ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande så att de ger adekvat skydd för gemenskapens finansiella intressen.

Artikel 147

Konstruerade situationer

Utan att det påverkar tillämpningen av åtgärderna i den här förordningen eller i förordning (EG) nr 1182/2007 ska inga utbetalningar göras till

▼B

stödmottagare som i syfte att få en förmån som strider mot målen med det ifrågavarande stödsystemet bevisligen har konstruerat de förhållanden som krävs för berättigande till stödet.

Artikel 148

Meddelanden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i den här förordningen ska alla meddelanden från medlemsstaterna till kommissionen enligt den här förordningen överlämnas på det sätt och i det format som anges av kommissionen.

Meddelanden som inte överlämnas på angivet sätt och i angivet format får anses inte ha överlämnats, utan att detta påverkar punkt 3.

2. Utan att det påverkar särskilda bestämmelser i denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de kan iaktta tidsfristerna för de meddelanden som anges i denna förordning.

3. Om en medlemsstat inte överlämnar ett meddelande som krävs enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1182/2007, eller om meddelandet förefaller inte vara korrekt med hänsyn till objektiva fakta som kommissionen förfogar över, får kommissionen, när det gäller frukt- och grönsakssektorn, tillfälligt inställa, delvis eller i sin helhet, de månadsbetalningar som avses i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 ([1]) fram till dess att medlemsstaten överlämnar ett korrekt meddelande.

Artikel 149

Uppenbara fel

Varje meddelande, krav eller begäran till medlemsstaten enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1182/2007, däribland stödansökningar, får ändras när som helst efter det att de har lämnats in om de innehåller uppenbara fel som den behöriga myndigheten identifierat.

Artikel 150

Force majeure och exceptionella omständigheter

Beträffande påföljder som ska införas eller förmåner eller erkännanden som ska återkallas enligt den här förordningen eller förordning (EG) nr 1182/2007 ska undantag göras i sådana fall av force majeure eller exceptionella omständigheter som avses i artikel 40.4 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Fall av force majeure ska dock anmälas, tillsammans med styrkande handlingar, till den behöriga myndigheten inom tio arbetsdagar från det att de personer som drabbats är i stånd till det.

Artikel 151

Upphävanden

Förordningarna (EG) nr 3223/94, (EG) nr 1555/96, (EG) nr 961/1999, (EG) nr 544/2001, (EG) nr 1148/2001, (EG) nr 2590/2001, (EG) nr 1791/2002, (EG) nr 2103/2002, (EG) nr 48/2003, (EG) nr 606/2003, (EG) nr 761/2003, (EG) nr 1432/2003, (EG) nr 1433/2003, (EG) nr 1943/2003, (EG) nr 103/2004, (EG) nr 1557/2004, (EG) nr 179/2006,

([1]) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

▼B

(EG) nr 430/2006, (EG) nr 431/2006, och (EG) nr 1790/2006 ska upphöra att gälla.

De upphävda förordningarna ska dock i tillämpliga fall fortsätta att gälla vid tillämpningen av artikel 55.1 i förordning (EG) nr 1182/2007.

Artikel 152

Övergångsbestämmelser

1. Trots artikel 2 i denna förordning ska vid tillämpningen av artikel 55.1 i förordning (EG) nr 1182/2007, men endast i detta fall, för de produkter som anges i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2201/96 de tidsfrister som gällde före ikraftträdandet av den här förordningen fortsätta att gälla.

2. För verksamhetsprogram som lämnats in 2007 ska bestämmelserna för godkännande vara de som gällde före den dag då den här förordningen trädde i kraft.

Verksamhetsprogram som faller inom ramen för artikel 55.3 a i förordning (EG) nr 1182/2007 får genomföras fram till dess att de har löpt ut, förutsatt att de uppfyller de bestämmelser som gällde före den dag då den här förordningen trädde i kraft.

Med avvikelse från artiklarna 66 och 67 i denna förordning får medlemsstaterna, i syfte att tillämpa artikel 55.3 b och c i förordning (EG) nr 1182/2007, anta alla bestämmelser som krävs för att producentorganisationerna ska kunna ändra sina verksamhetsprogram så snart som möjligt efter ikraftträdandet av den här förordningen.

▼M1

Medlemsstaterna får stadga att utgifter för en eller flera av de åtgärder inom krisförebyggande och krishantering som avser återtag från marknaden, marknadsföring och kommunikation och utbildning, och som genomförs under 2008 av en producentorganisation, ska vara stödberättigande även om verksamhetsprogrammet ännu inte har ändrats så att det omfattar de berörda åtgärderna. För att sådana utgifter ska vara stödberättigande

a) ska medlemsstaten säkerställa att dess nationella strategi som antagits 2008 i enlighet med denna förordning omfattar de berörda åtgärderna,

b) ska verksamhetsprogrammet ändras under 2008 i enlighet med denna förordning så att det omfattar de berörda åtgärderna innan en ansökan om utbetalning av det aktuella stödet lämnas in,

c) ska åtgärderna och alla kontroller av dessa åtgärder uppfylla bestämmelserna i denna förordning.

Medlemsstaterna får föreskriva att en ändring av en åtgärd i ett existerande verksamhetsprogram, som genomförs enligt artikel 55.3 b i förordning (EG) nr 1182/2007, ska omfatta utgifter för verksamheter som genomförs under 2008 även innan denna ändring görs, under förutsättning att kraven i punkterna a–c fjärde stycket är uppfyllda.

▼B

3. Vid tillämpningen av artikel 55.6 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska minimikraven för råvaror som levereras för industriell bearbetning och de kvalitativa minimikraven för färdiga produkter som ska fortsätta att gälla för råvaror som skördas i de medlemsstater som utnyttjar övergångsarrangemangen enligt artikel 68b eller artikel 143bc i förordning (EG) nr 1782/2003 regleras genom de relevanta handelsnormer som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1182/2007 samt bestämmelserna i de kommissionsförordningar som anges i bilaga XVIII.

▼M5

4. Genom undantag från artikel 47.2 i denna förordning kan producentorganisationer som genomför erkännandeplaner som omfattas av

▼M5

artikel 55.4 i förordning (EG) nr 1182/2007 och som inte är uppdelade i sexmånadersperioder ansöka om stöd för sexmånadersperioder. Sådana ansökningar får endast avse sexmånadersperioder som motsvarar de årssegment som började före 2008.

5. Genom undantag från artikel 96 ska vad gäller verksamhetsprogram som genomförts under 2007 extra ekonomiskt stöd till driftsfonder finansieras av EGFJ till 50 % av det ekonomiska stöd som beviljas producentorganisationen.

6. Erkännandeplaner som godkänts enligt förordning (EG) nr 2200/96 och som fortsätter att vara godkända enligt artikel 55.4 i förordning 1182/2007 för producentorganisationer som inte är etablerade i någon av de medlemsstater som anslöt sig till EU den 1 maj 2004 eller därefter, eller i gemenskapens yttre randområden enligt artikel 299.2 i fördraget eller på de mindre Egeiska öarna enligt artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1405/2006 ska finansieras enligt de satser som anges i artikel 7.5 b i förordning (EG) nr 1182/2007.

Erkännandeplaner som godkänts enligt förordning (EG) nr 2200/96 och som utnyttjat artikel 14.7 i den förordningen och som även fortsättningsvis åtnjuter erkännande enligt artikel 55.4 i förordning (EG) nr 1182/2007 ska finansieras till de satser som anges i artikel 7.5 a i förordning (EG) nr 1182/2007.

7. Betalningar av gemenskapsersättning för återtagande och tillhörande kontroller som avser återtag under 2007 men som ännu inte genomförts den 31 december 2007 kan göras efter detta datum i enlighet med avdelning IV i förordning (EG) nr 2200/96 så som den är formulerad vid den tidpunkten.

8. Om det enligt avdelning III kapitel V avsnitt 3 skulle utdömas påföljder för handlingar eller försummelser som tilldragit sig inom ramen för en ansökan om stöd som inlämnats för driftsprogram som genomförs under 2007 eller tidigare, och som ägt rum under den perioden, för vilka den lagstiftning som var i kraft vid den tidpunkten inte skulle ha medfört några påföljder eller skulle ha medfört mindre stränga påföljder, ska dessa mindre stränga påföljder eller, i förekommande fall, inga påföljder, tillämpas.

▼M10

9. Genom undantag från artikel 65.2 tredje stycket i denna förordning kan medlemsstaterna, i väl motiverade fall, fatta beslut om verksamhetsprogrammen och driftsfonderna för 2009 senast den 1 mars 2009. I beslutet om godkännande får det föreskrivas att utgifterna ska vara bidragsberättigande från och med den 1 januari 2009 och framåt.

10. Genom undantag från artikel 99.2 i denna förordning ska medlemsstater som skjutit upp beslutet rörande 2009 års verksamhetsprogram i enlighet med stycket ovan, senast den 31 januari 2009 meddela kommissionen en uppskattning av storleken på driftsfonden för 2009 för samtliga verksamhetsprogram. Både det totala belopp som driftsfonden uppgår till och det totala beloppet för gemenskapens finansiering av driftsfonden ska anges i meddelandet. Dessa belopp ska sedan delas upp ytterligare på åtgärder inom krisförebyggande och krishantering samt övriga åtgärder.

De medlemsstater som avses i det föregående stycket ska senast den 15 mars 2009 meddela kommissionen det slutgiltigt godkända beloppet för driftsfonden 2009 för samtliga verksamhetsprogram, inklusive uppdelningen enligt ovan.

▼M13

11. Genom undantag från artikel 44.1 i denna förordning ska, när det gäller försäljningen under 2007, 2008 och 2009, i värdet av den saluförda produktionen för de producentgrupper som avses i artikel 203a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 också ingå stöd som tagits emot i enlighet med kommissionens förordningar (EG) nr 1621/1999 ([1]), (EG) nr 1622/1999 ([2]), (EG) nr 1535/2003 ([3]) och (EG) nr 2111/2003 ([4]).

När det gäller producentgrupper i medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare och vilkas tolvmånadersperioder för erkännandeplanerna inleddes under 2007 och avslutades under 2008, bör det årliga stöd som avses i artikel 103a.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007 beräknas som summan av värdet av den fakturerade försäljningen under den relevanta delen av 2007, multiplicerat med en procentsats som motsvarar denna andel av tolvmånadersperioden, och värdet av den fakturerade försäljningen under den relevanta delen av 2008, multiplicerat med en procentsats som motsvarar denna andel av tolvmånadersperioden.

12. Genom undantag från artikel 47.1 i denna förordning får de producentgrupper som avses i artikel 203a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 lämna separata ansökningar för sådant stöd som avses i artikel 103a.1 a i den förordningen för bearbetningsstöd som de tagit emot i enlighet med förordningarna (EG) nr 1621/1999, (EG) nr 1622/1999, (EG) nr 1535/2003 och (EG) nr 2111/2003 för regleringsåren 2006/07 och 2007/08 om det inte redan beaktats i tidigare ansökningar.

13. Genom undantag från artikel 53 i denna förordning ska för producentorganisationer som har producerat kryddväxter som är upptagna i del IX av bilaga I till förordning (EG) nr 1234/2007, dvs. saffran samt timjan, basilika, citronmeliss, mynta, oregano, rosmarin och salvia (färska eller kylda) under 2008 och 2009 värdet av den saluförda produktionen av sådana produkter inom verksamhetsprogram som genomförts under dessa år beräknas som det faktiska värdet av den saluförda produktionen under den tolvmånadersperiod då programmet genomfördes.

▼B

Artikel 153

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EGT L 192, 24.7.1999, s. 21.
([2]) EGT L 192, 24.7.1999, s. 33.
([3]) EUT L 218, 30.8.2003, s. 14.
([4]) EUT L 317, 2.12.2003, s. 5.

▼M8

BILAGA I

HANDELSNORMER SOM AVSES I ARTIKEL 2a

DEL A

Allmän handelsnorm

1. **Minimikrav avseende kvalitet**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska produkterna vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Produkterna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

2. **Minimikrav avseende mognad**

Produkterna måste vara tillräckligt utvecklade och uppvisa tillfredsställande mognad.

Produkterna ska ha nått ett sådant utvecklingsstadium och en sådan mognadsgrad att mognadsprocessen kan fortsätta och de kan uppnå en tillfredsställande mognadsgrad.

3. **Tolerans**

En tolerans av 10 procent i vikt eller antal av produkten som inte uppfyller minimikraven avseende kvalitet ska medges i varje parti. Denna tolerans ska dock inte omfatta produkter som är angripna av röta eller har någon annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion.

4. **Ursprungsmärkning av produkter**

Ursprungslandets fullständiga namn. För produkter med ursprung i en medlemsstat ska namnet anges ursprungslandets språk eller ett annat språk som kan förstås av konsumenterna i mottagarlandet. För andra produkter ska namnet anges på ett språk som kan förstås av konsumenterna i mottagarlandet.

DEL B

SÄRSKILDA HANDELSNORMER

DEL 1: *HANDELSNORMER FÖR ÄPPLEN*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för äpplen av sorter av *Malus domestica Borkh.* som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte äpplen avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som äpplen ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska äpplen vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

▼M8

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Frukten ska dessutom vara varsamt plockad.

Äpplena ska ha en sådan utveckling att

— mognadsprocessen kan fortsätta tills frukten når en mognad som krävs med hänsyn tagen till sortegenskaperna, ([1]) ([2])

— de tål transport och hantering,

— de är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Äpplen indelas i följande tre klasser:

i) *Klass "Extra"*

Äpplen i denna klass ska vara av högsta kvalitet. Deras form, storlek och färg ska vara typiska för sorten ([3]) och skaftet ska vara oskadat.

Fruktköttet ska vara helt friskt.

De får inte ha några fel med undantag av mycket små ytliga fel i skalet förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Äpplen i denna klass ska vara av god kvalitet. Deras form, storlek och färg ska vara typiska för sorten. ([3])

Fruktköttet ska vara helt friskt.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— Mindre fel i utvecklingen.

— Mindre färgfel.

— Mindre ytliga fel som ligger inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 2 cm långa

— Övriga fel får täcka en sammanlagd yta på högst 1 cm^2, dock med undantag för skorv (*Venturia inaequalis*) som får täcka en sammanlagd yta på högst 0,25 cm^2.

— Mindre stötskador, som inte är missfärgade, får täcka en sammanlagd yta på högst 1 cm^2.

Skaftet får saknas förutsatt att brystället är snyggt och skalet runtomkring oskadat.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar äpplen som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan. ([3])

Fruktköttet får inte ha några större fel.

Följande fel får förekomma förutsatt att frukten bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

([1]) På grund av de egenskaper som är typiska för sorten Fuji och dess mutationer när det gäller fruktens mognad vid skörden får glasighet (water core) förekomma, förutsatt att den är begränsad till fruktens kärlsträngsregion.

([2]) Fruktens halt av löslig torrsubstans och fastheten hos frukten måste därför vara tillfredsställande.

([3]) Kriterierna för färg och rostbildning samt en icke-uttömmande förteckning över de sorter som berörs av de olika kriterierna anges i bilagan till dessa normer.

▼M8

— Fel i formen.

— Fel i utvecklingen.

— Färgfel.

— Ytliga fel som ligger inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 4 cm långa.

— Övriga fel får täcka en sammanlagd yta på högst 2,5 cm^2, dock med undantag för skorv (*Venturia inaequalis*) som får täcka en sammanlagd yta på högst 1 cm^2.

— Mindre stötskador, som får vara lätt missfärgade, får täcka en sammanlagd yta på högst 1,5 cm^2.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern eller av vikten.

För samtliga sorter och klasser är minimistorleken 60 mm om storleken mäts efter diameter, och 90 g om den mäts efter vikt. Frukt av mindre storlek kan godkännas om produktens brixvärde ligger på minst 10,5 brixgrader och storleken uppgår till minst 50 mm eller 70 g.

För att frukten i en förpackning ska uppfylla kraven på enhetlig storlek får

a) för frukt som sorteras efter diameter, skillnaden i diameter mellan frukterna i en och samma förpackning vara högst

— 5 mm för frukt i klass ”Extra” och för frukt i klass I och II som är förpackad i rader och lager; för äpplen av sorterna Bramley's Seedling (Bramley, Triomphe de Kiel) och Horneburger får skillnaden i diameter dock vara 10 mm, och

— 10 mm för frukt i klass I som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen; för äpplen av sorterna Bramley's Seedling (Bramley, Triomphe de Kiel) och Horneburger får skillnaden i diameter dock vara 20 mm, eller

b) för frukt som sorteras efter vikten, skillnaden i vikt mellan frukterna i en och samma förpackning vara högst

— 20 procent av den genomsnittliga vikten för frukten i förpackningen för frukt i klass ”Extra” och för frukt i klass I och II som är förpackad i rader och lager, och

— 25 procent av den genomsnittliga vikten för frukten i förpackningen för frukt i klass I som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen.

För frukt i klass II som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen har det inte fastställts några bestämmelser om enhetlig storlek.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje förpackning medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 procent i antal eller vikt av äpplen som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

ii) *Klass I*

10 procent i antal eller vikt av äpplen som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

iii) *Klass II*

10 procent i antal eller vikt av äpplen som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven, dock inte produkter med rötangrepp eller andra fel som gör dem olämpliga för konsumtion.

Toleranserna för denna klass får medföra högst 2 procent i antal eller vikt av frukt som har följande fel:

▼M8

— Omfattande angrepp av pricksjuka eller glasighet.

— Mindre skador eller oläkta sprickor.

— Mycket ringa spår av röta.

— Förekomst av levande skadedjur inuti frukten och/eller skador på fruktköttet förorsakade av skadedjur.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser:

För samtliga klasser: Totalt medges 10 procent i antal eller vikt av frukt som inte uppfyller storlekskraven för klassen. Denna tolerans omfattar dock inte frukt med en avvikelse på

— 5 mm eller mer under minimistorleken om storleken bestäms av diametern,

— 10 g eller mer under minimivikten om storleken bestäms av vikten.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla äpplen av samma ursprung, sort, kvalitet, storlek (om frukten är storlekssorterad) och mognad.

För klass ”Extra” gäller kravet på enhetlighet även färgen.

Detaljhandelsförpackningar av äpplen med en nettovikt på högst 5 kg får innehålla blandningar av äpplen av olika sorter, under förutsättning att äpplena är enhetliga när det gäller kvalitet och, för varje enskild sort, när det gäller ursprung, storlek (om frukten är storlekssorterad) och mognadsgrad.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Äpplena ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd. Särskilt detaljhandelsförpackningar med en nettovikt på mer än 3 kg ska vara tillräckligt hårda för att skydda produkten på ett ändamålsenligt sätt.

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkterna. Det är tillåtet att använda material, som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

C. **Presentation**

Äpplen i klass ”Extra” ska vara förpackade i rader och lager.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av innerförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning).

— För innerförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom gemenskapen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller

▼M8

avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Äpplen”, om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Om detaljhandelsförpackningar innehåller en blandning av äpplen av olika sorter ska samtliga sorter i förpackningen anges.

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

— Om detaljhandelsförpackningar innehåller en blandning av äpplen av olika sorter och olika ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av motsvarande sorts namn.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek eller, för frukt förpackad i lager, antal frukter.

Om storleken är angiven ska den uttryckas på följande sätt:

a) För frukt som omfattas av kraven på enhetlighet ska den anges som minsta och största diameter eller som minsta och största vikt.

b) För frukt som inte omfattas av kraven på enhetlighet ska den anges som diametern eller vikten på den minsta frukten i förpackningen, följt av ”och större” eller ”och +” eller ett liknande uttryck, eller, eventuellt, diametern eller vikten på den största frukten i förpackningen.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

▼M8

Tillägg

1. **Färgkriterier, färggrupper och koder**

Färggrupp	A (Röda sorter)	B (Delvis röda sorter)	C (Strimmiga sorter, svagt färgade)	D (Övriga sorter)
	Sammanlagd yta som har den sorttypiska röda färgen.	Sammanlagd yta som har den sorttypiska delvis röda färgen.	Sammanlagd yta som har den sorttypiska svagt röda, rödfärgade eller rödstrimmiga färgen.	
Klass ”Extra”	3/4	1/2	1/3	Inget krav vad beträffar den röda färgen.
Klass I	1/2	1/3	1/10	
Klass II	1/4	1/10	—	

2. **Kriterier för rostbildning**

— *Grupp R*: Sorter för vilka rostbildning på skalet är en typisk egenskap och inte utgör ett fel om den överensstämmer med sortens typiska utseende.

— För de sorter som anges i förteckningen nedan, för vilka bokstaven R inte anges efter namnet, är rostbildning tillåten inom följande gränser:

	Klass ”Extra”	Klass I	Klass II	Tolerans för klass II
i) Bruna fläckar	— inte utanför skafthålan	— något utanför skafthålan eller foderhålan	— utanför skafthålan eller foderhålan	— frukt som inte på ett avgörande sätt försämrar förpackningens utseende och tillstånd
	— inte skrovliga	— inte skrovliga	— något skrovliga	
ii) Rostbildning		Största yta på frukten som får vara täckt		
— tunn, nätliknande rost (som inte kontrasterar för starkt mot fruktens allmänna färg)	— små och isolerade spår av rostbildning som inte förändrar fruktens eller förpackningens allmänna utseende	1/5	1/2	— frukt som inte på ett avgörande sätt försämrar förpackningens utseende och tillstånd
— kraftig	— ingen	1/20	1/3	— frukt som inte på ett avgörande sätt försämrar förpackningens utseende och tillstånd
— total mängd fel (med undantag av de bruna fläckar som är tillåtna enligt ovan). Den tunna och den kraftiga rostbildningen får tillsammans aldrig täcka mer än	—	1/5	1/2	— frukt som inte på ett avgörande sätt försämrar förpackningens utseende och tillstånd

▼M8

3. **Icke-uttömmande förteckning över äppelsorter som delats in efter färg- och rostbildningskriterier**

Frukter av sorter som inte återfinns i förteckningen ska delas in efter sortegenskaper.

Sort	Synonymer	Färggrupp	Rostbildning
African Red		B	
Akane	Tohoku 3	B	
Alborz Seedling		C	
Aldas		B	
Alice		B	
Alkmene	Early Windsor	C	
Alwa		B	
Angold		C	
Apollo	Beauty of Blackmoor	C	
Arkcharm	Arkansas No 18, A 18	C	
Arlet		B	R
Aroma		C	
Rödfärgade varianter av Aroma, t.ex. Aroma Amorosa		B	
Auksis		B	
Belfort	Pella	B	
Belle de Boskoop och mutationer		D	R
Belle fleur double		D	
Berlepsch	Freiherr von Berlepsch	C	
Berlepsch rouge Blushed Golden	Red Berlepsch, Roter Berlepsch	B	
Bohemia		B	
Boskoop rouge	Red Boskoop, Roter Boskoop	B	R
Braeburn		B	
Rödfärgade varianter av Braeburn, t.ex.: Hidala Joburn Lochbuie Red Braeburn Mahana Red Mariri Red Redfield Royal Braeburn		A	
Bramley's Seedling	Bramley, Triomphe de Kiel	D	
Brettacher Sämling		D	
Calville (gruppen …)		D	
Cardinal		B	
Carola	Kalco	C	
Caudle		B	

▼M8

Sort	Synonymer	Färggrupp	Rostbildning
Charden		D	
Charles Ross		D	
Civni		B	
Coromandel Red	Corodel	A	
Cortland		B	
Cox orange pippin och mutationer	Cox Orange	C	R
Rödfärgade varianter av Cox Orange Pippin, t.ex.: Cherry Cox		B	R
Crimson Bramley		D	
Cripps Pink		C	
Cripps Red		C [1]	
Dalinbel		B	
Delblush		D	
Delcorf och mutationer, t.ex.: Dalili Monidel		C	
Delgollune		B	
Delicious ordinaire	Ordinary Delicious	B	
Deljeni		D	
Delikates		B	
Delor		C	
Discovery		C	
Dunn's Seedling		D	R
Dykmanns Zoet		C	
Egremont Russet		D	R
Elan		D	
Elise	Red Delight	A	
Ellison's orange	Ellison	C	
Elstar och mutationer, t.ex.: Daliter Elshof Elstar Armhold Elstar Reinhardt		C	
Rödfärgade varianter av Elstar, t.ex.: Bel-El Daliest Goedhof Red Elstar Valstar		B	

▼M8

Sort	Synonymer	Färggrupp	Rostbildning
Empire		A	
Falstaff		C	
Fiesta	Red Pippin	C	
Florina		B	
Fortune		D	R
Fuji och mutationer		B	
Gala		C	
Rödfärgade varianter av Gala, t.ex.: Annaglo Baigent Galaxy Mitchgla Obrogala Regala Regal Prince Tenroy		A	
Garcia		D	
Gloster		B	
Goldbohemia		D	
Golden Delicious och mutationer		D	
Golden Russet		D	R
Goldrush	Coop 38	D	
Goldstar		D	
Gradigold		D	
Granny Smith		D	
Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner	B	
Gravensteiner	Gravenstein	D	
Greensleeves		D	
Holsteiner Cox och mutationer	Holstein	D	R
Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox	C	R
Honeycrisp		C	
Honeygold		D	
Horneburger		D	
Howgate Wonder	Manga	D	
Idared		B	
Ingrid Marie		B	R
Isbranica	Izbranica	C	
Jacob Fisher		D	
Jacques Lebel		D	

▼M8

Sort	Synonymer	Färggrupp	Rostbildning
Jamba		C	
James Grieve och mutationer		D	
James Grieve rouge	Red James Grieve	B	
Jarka		C	
Jerseymac		B	
Jester		D	
Jonagold ([2]) och mutationer, t.ex.:		C	
Crowngold			
Daligo			
Daliguy	Jonasty		
Dalijean	Jonamel		
Jonagold 2000	Excel		
Jonabel			
Jonabres			
King Jonagold			
New Jonagold	Fukushima		
Novajo	Veulemanns		
Schneica			
Wilmuta			
Jonagored och mutationer, t.ex.:		A	
Decosta			
Jomured	Van de Poel		
Jonagold Boerekamp			
Jomar			
Jonagored Supra			
Jonaveld			
Primo			
Romagold	Surkijn		
Rubinstar			
Red Jonaprince			
Jonalord		C	
Jonathan		B	
Julia		B	
Jupiter		D	
Karmijn de Sonnaville		C	R
Katy	Katja	B	
Kent		D	R
Kidd's orange red		C	R
Kim		B	
Koit		C	

▼M8

Sort	Synonymer	Färggrupp	Rostbildning
Krameri Tuvioun		B	
Kukikovskoje		B	
Lady Williams		B	
Lane's Prince Albert		D	
Laxton's Superb	Laxtons Superb	C	R
Ligol		B	
Lobo		B	
Lodel		A	
Lord Lambourne		C	
Maigold		B	
Mc Intosh		B	
Meelis		B	
Melba		B	
Melodie		B	
Melrose		C	
Meridian		C	
Moonglo		C	
Morgenduft	Imperatore	B	
Mountain Cove		D	
Mutsu		D	
Normanda		C	
Nueva Europa		C	
Nueva Orleans		B	
Odin		B	
Ontario		B	
Orlovskoje Polosatoje		C	
Ozark Gold		D	
Paula Red		B	
Pero de Cirio		D	
Piglos		B	
Pikant		B	
Pikkolo		C	
Pilot		C	
Pimona		C	
Pinova		C	
Pirella		B	
Piros		C	
Rafzubex		A	
Rafzubin		C	
Rajka		B	
Rambour d'hiver		D	
Rambour Franc		B	

▼M8

Sort	Synonymer	Färggrupp	Rostbildning
Reanda		B	
Rebella		C	
Red Delicious och mutationer, t.ex.: Campsur Erovan Evasni Flatrar Fortuna Delicious Otago Red King Red Spur Red York Richared Royal Red Sandidge Shotwell Delicious Stark Delicious Starking Starkrimson Starkspur Topred Trumdor Well Spur		A	
Red Dougherty		A	
Red Rome		A	
Redkroft		A	
Regal		A	
Regina		B	
Reglindis		C	
Reine des Reinettes	Goldparmäne, Gold Parmoné	C	
Reineta Encarnada		B	
Reinette Rouge du Canada		B	
Reinette d'Orléans		D	
Reinette Blanche du Canada	Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanadarenette, Renetta del Canada	D	R
Reinette de France		D	
Reinette de Landsberg		D	
Reinette grise du Canada	Graue Kanadarenette	D	R
Relinda		C	
Remo		B	
Renora		B	

▼M8

Sort	Synonymer	Färggrupp	Rostbildning
Resi		B	
Resista		D	
Retina		B	
Rewena		B	
Roja de Benejama	Verruga, Roja del Valle, Clavelina	A	
Rome Beauty	Belle de Rome, Rome	B	
Rosana	Berner Rosenapfel	B	
Royal Beaut		A	
Rubin		C	
Rubinola		B	
Sciearly		A	
Scifresh		B	
Sciglo		A	
Sciray	GS48	A	
Scired		A	R
Sciros		A	
Selena		B	
Shampion		B	
Sidrunkollane Talioun		D	
Sinap Orlovskij	Orlovski Sinap	D	
Snygold	Earlygold	D	
Sommerregent		C	
Spartan		A	
Splendour		A	
St. Edmunds Pippin		D	R
Stark's Earliest		C	
Staris	Staris	A	
Sturmer Pippin		D	R
Sügisdessert		C	
Sügisjoonik		C	
Summerred		B	
Sunrise		A	
Sunset		D	R
Suntan		D	R
Sweet Caroline		C	
Talvenauding		B	
Tellisaare		B	
Tiina		B	
Topaz		B	
Tydeman's Early Worcester	Tydeman's Early	B	
Veteran		B	

▼M8

Sort	Synonymer	Färggrupp	Rostbildning
Vista Bella	Bellavista	B	
Wealthy		B	
Worcester Pearmain		B	
York		B	
Zarja Alatau	Zarya Alatau	D	

([1]) Minst 20 procent av fruktens yta ska vara rödfärgad i klasserna I och II.
([2]) För sorten Jonagold gäller dock att minst en tiondel av fruktens yta ska vara rödstrimmig på frukt i klass II.

DEL 2: *HANDELSNORMER FÖR CITRUSFRUKT*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för följande ”citrusfrukter” som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte citrusfrukt avsedd för industriell bearbetning:

— Citroner av sorter av *Citrus limonia* (L.) Burm. f.

— Mandariner av sorter av *Citrus reticulata* Blanco, inbegripet satsumor (*Citrus unshiu* Marcow.), clementiner (*Citrus clementina* Hort. ex Tan.), vanliga mandariner (*Citrus deliciosa* Ten.) och tangeriner (*Citrus tangerina* Hort. ex Tan.) av dessa arter och hybrider därav, nedan kallade ”mandariner”.

— Apelsiner av sorter av *Citrus sinensis* (L.) Osb.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som citrusfrukt ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska citrusfrukter vara

— hela,

— fria från större läkta skador och/eller stötskador,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

— fria från begynnande inre uttorkning,

— fria från skador orsakade av låg temperatur eller frost,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Citrusfrukterna ska vara varsamt plockade och ha nått en lämplig utveckling och mognad enligt kriterierna för sorten, plockningstidpunkten och odlingsområdet.

Citrusfrukterna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

Citrusfrukt som uppfyller detta krav på mognad får ha genomgått behandling för att avlägsna den gröna färgen (”avgröning”). Sådan behandling är endast tillåten om de övriga naturliga smakegenskaperna inte ändras.

B. **Bestämmelser angående mognad**

Citrusfrukternas mognad fastställs med hjälp av de parametrar som anges nedan för varje sort:

▼M8

1. Minsta saftinnehåll.

2. Färg.

Efter en normal utveckling ska citrusfrukterna ha en sådan färg att de på bestämmelseorten kan uppnå den färg som är normal för sorten.

i) *Citroner*

— Minsta saftinnehåll:

— Verdelli och Primofiorecitroner:	20 %
— Övriga citroner:	25 %

— Färg: färgen ska vara typisk för sorten. Citroner som är gröna (men inte mörkgröna) är dock tillåtna om de uppfyller minimikraven i fråga om saftinnehåll.

ii) *Mandariner*

— Minsta saftinnehåll:

— Mandariner, med undantag av clementiner:	33 %
— Clementiner:	40 %

— Färg: Minst en tredjedel av fruktens yta ska ha en färg som är typisk för sorten.

iii) *Apelsiner*

Färgen ska vara typisk för sorten. Högst en femtedel av fruktens totala yta får ha ljusgrön färg. Frukterna ska ha följande saftinnehåll:

— Blodapelsiner:	30 %
— Gruppen navelapelsiner:	33 %
— Övriga sorter:	35 %

Apelsiner som produceras i områden med höga lufttemperaturer och hög relativ fuktighet under utvecklingsperioden får dock ha en grön färg på mer än en femtedel av fruktens totala yta, på villkor att de uppfyller följande krav på minsta saftinnehåll:

— Sorterna Mosambi, Sathgudi och Pacitan:	33 %
— Andra sorter:	45 %

C. **Klassificering**

Citrusfrukt inledas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Citrusfrukt i denna klass ska vara av högsta kvalitet. Deras form, yttre utseende, utveckling och färg ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

De får inte ha några fel med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Citrusfrukt i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— Mindre färgfel.

▼M8

— Mindre fel i skalet som uppstått i samband med fruktbildningen, t.ex. silverskorv, rostbildning etc.

— Läkta, mindre fel som uppstått genom yttre påverkan, t.ex. grenskav, hagelskada, stötfläckar etc.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar citrusfrukt som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Följande fel får förekomma förutsatt att de bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Färgfel.

— Skrovligt skal.

— Fel i skalet som uppstått i samband med fruktbildningen, t.ex. silverskorv, rostbildning etc.

— Läkta fel som uppstått genom yttre påverkan, t.ex. grenskav, hagelskada, stötfläckar etc.

— Läkta, ytliga skalförändringar.

— Delvis lätt lossad fruktvägg för apelsiner (tillåtet för mandariner).

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern.

A. **Minimistorlek**

Nedan anges den minsta tillåtna storleken för olika typer av citrusfrukt.

Citroner:	45 mm
Mandariner, med undantag av clementiner:	45 mm
Clementiner:	35 mm
Apelsiner:	53 mm

B. **Storleksindelning**

Frukten indelas efter storlek på följande sätt:

Apelsiner		Citroner		Mandariner	
Storlek	Diameter i mm	Storlek	Diameter i mm	Storlek	Diameter i mm
0	92–110	0	79–90	1-XXX	78 och däröver
1	87–100	1	72–83	1-XX	67–78
2	84–96	2	68–78	1 eller 1-X	63–74
3	81–92	3	63–72	2	58–69
4	77–88	4	58–67	3	54–64
5	73–84	5	53–62	4	50–60
6	70–80	6	48–57	5	46–56
7	67–76	7	45–52	6 ([1])	43–52
8	64–73			7	41–48
9	62–70			8	39–46
10	60–68			9	37–44
11	58–66			10	35–42
12	56–63				
13	53–60				

([1]) Storlekar på mindre än 45 mm i diameter gäller endast clementiner.

▼M8

Citrusfrukt får sorteras efter antalet frukter. I detta fall får, under förutsättning att bestämmelserna om enhetlig storlek enligt avdelning III.C iakttas, frukterna i en och samma förpackning omfatta två angränsande storleksklasser.

C. **Enhetlighet**

Enhetligheten i fråga om storlek ska motsvarar ovanstående storlekstabell, förutom i följande fall:

i) För frukt som är packad i rader och lager, i förpackningar eller i detaljhandelsförpackningar, får skillnaden mellan den minsta och den största frukten i samma förpackning inte överskrida följande maximivärden, inom en och samma storlek, eller, om citrusfrukten är sorterad efter antalet frukter, inom två på varandra följande storlekar:

	Storlek	Största skillnad mellan frukt i samma förpackning (mm)
Citroner	0–7	7
Mandariner	1-XXX–4 5–6 7–10	9 8 7
Apelsiner	0–2 3–6 7–13	11 9 7

ii) För frukt, ej packad i rader och lager, i förpackningar eller i hårda detaljhandelsförpackningar, får skillnaden mellan den minsta och den största frukten i samma förpackning inte vara större än den storleksvariation som är tillåten för motsvarande storlek i storlekstabellen, eller, om citrusfrukten är sorterad efter antalet frukter, skillnaden i mm för en av de två aktuella på varandra följande storlekarna.

iii) För frukt i lös vikt i lådor med stor volym och frukt presenterad i mjuka detaljhandelsförpackningar (nät, påsar etc.), får skillnaden mellan den minsta och den största frukten i samma förpackning inte vara större än det intervall som uppstår om tre på varandra följande storlekar i storlekstabellen slås samman till en enda.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje förpackning medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 procent i antal eller vikt av citrusfrukt som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

ii) *Klass I*

10 procent i antal eller vikt av citrusfrukt som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

iii) *Klass II*

10 procent i antal eller vikt av citrusfrukt som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven, dock inte produkter med rötangrepp, uttalade stötskador eller annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion. Inom denna tolerans får högst 5 procent av frukten ha mindre, oläkta eller torra skador i skalet eller vara mjuk eller skrumpen.

B. **Storlekstoleranser**

Oavsett presentationsform medges för samtliga klasser en tolerans på 10 procent i antal eller vikt av citrusfrukt som uppfyller storlekskraven för närmast över- eller underliggande storlek (eller storlekar vid kombination av tre storlekar) om detta anges på förpackningen.

Toleransen på 10 procent får i samtliga fall endast tillämpas för frukt vars diameter inte understiger följande minimivärden:

▼M8

Citroner:	43 mm
Mandariner, med undantag av clementiner:	43 mm
Clementiner:	34 mm
Apelsiner:	50 mm

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning får endast innehålla citrusfrukt av samma ursprung, sort och/eller handelstyp, kvalitet, storlek och av praktiskt taget samma utveckling och mognad.

För klass ”Extra” gäller kravet på enhetlighet även färgen.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Citrusfrukterna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Om frukten är inslagen ska papperet vara tunt, torrt, nytt och luktfritt. ([1])

Det är förbjudet att använda ämnen som kan ändra citrusfruktens naturliga egenskaper, särskilt dess smak eller lukt ([1])

Förpackningen får inte innehålla främmande beståndsdelar. Frukten får dock presenteras med en kort fastsittande kvist som inte är träig och har några gröna blad.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

C. **Presentation**

Citrusfrukt ska presenteras på följande sätt:

a) Packad i rader i regelbundna lager i förpackningar.

b) Packad på annat sätt än i rader i regelbundna lager i förpackningar, eller löspackad i pallboxar. Detta presentationssätt är endast tillåtet för klass I och II.

c) I detaljhandelsförpackningar med en vikt på mindre än 5 kg, som är avpassade efter

— antalet frukter, eller

— förpackningarnas nettovikt.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av innerförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

([1]) Konserveringsmedel och andra kemiska substanser som kan lämna en främmande lukt på fruktskalen är tillåtna förutsatt att de används i enlighet med gemenskapens bestämmelser på området.

▼M8

— För innerförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom gemenskapen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— Artens namn (om produkten inte är synlig från utsidan). För mandariner är namnet på arten eller sorten dock alltid obligatoriskt.

— Sortens namn i fråga om apelsiner.

— Typens namn enligt följande:

— För citroner, eventuellt uppgifterna ”Verdelli” och ”Primofiore”.

— För clementiner: ”Kärnfria clementiner”, ”Clementiner” (1-10 kärnor) eller i förekommande fall ”Clementiner med kärnor” (mer än 10 kärnor).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek i fråga om frukter som presenteras enligt storlekstabellen eller största och minsta storlek för varje storlek om det är fråga om en sammanslagning av tre på varandra följande storlekar i storlekstabellen.

— Storlek (eller, när frukterna är sorterade efter antalet frukter och omfattar två olika storlekar, minsta och största storlek efter diameter) och antal frukter om de är packade i rader och lager.

— I förekommande fall angivelse av att konserveringsmedel eller andra kemiska ämnen har använts i behandling efter skörd.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 3: *HANDELSNORMER FÖR KIWIFRUKT*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för kiwifrukt av sorter av *Actinidia chinensis* (Planch.) eller *Actinidia deliciosa* (A. Chev., C.F. Liang och A.R. Ferguson) som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte kiwifrukter avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som kiwifrukt ska uppfylla efter iordningställande och packning.

A. **Minimikrav på kvalitet**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska kiwifrukterna vara

— hela (men utan stjälk),

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

▼M8

— tillräckligt fasta, dvs. varken mjuka, skrumpna eller vattniga,

— välformade, dvs. inga dubbla eller multipla frukter,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Kiwifrukterna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Minimikrav på mognad**

Produkterna ska vara tillräckligt utvecklade och mogna för sin typ. För att uppfylla detta krav ska frukten ha nått en mognad

— av minst 6,2 brixgrader eller i genomsnitt 15 procent torrsubstans vid förpackningstillfället i produktionsområdet och vid den efterföljande sändning som utförs av packaren, samt vid export- och importtillfället,

— av minst 9,5 brixgrader i alla övriga saluföringsled.

C. **Klassificering**

Kiwifrukt indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Kiwifrukter i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska vara väl utvecklade och ha den färg och de egenskaper som är typiska för sorten.

De får inte ha några fel med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

Förhållandet mellan fruktens minsta och största tvärsnittsdiameter ska vara minst 0,8.

ii) *Klass I*

Kiwifrukter i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten.

De ska vara fasta och köttet ska vara helt friskt.

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Ett mindre fel i formen (dock inte svullnader eller missbildningar).

— Ett mindre färgfel.

— Ytliga skador på skalet som täcker en yta av högst 1 cm^2.

— Ett mindre ”Hayward-märke” i form av längsgående linjer utan förhöjning.

Förhållandet mellan fruktens minsta och största tvärsnittsdiameter ska vara minst 0,7.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar kiwifrukt som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Frukterna ska vara förhållandevis fasta och köttet får inte ha några allvarliga fel.

Följande fel får förekomma förutsatt att de bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Färgfel.

— Fel i skalet, t.ex. små läkta sår eller ärrad/skrubbad vävnad som täcker högst 2 cm^2.

▼M8

— Flera, mer uttalade ”Hayward-märken” med mindre förhöjning.

— Lätta stötskador.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av fruktens vikt.

Minimivikten för klass ”Extra” är 90 g, för klass I 70 g och för klass II 65 g.

Skillnaden i vikt mellan den största och minsta frukten i en förpackning får vara högst

— 10 g om frukten väger mindre än 85 g,

— 15 g om frukten väger mellan 85 g och 120 g,

— 20 g om frukten väger mellan 120 g och 150 g,

— 40 g om frukten väger 150 g eller mer.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje förpackning medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 procent i antal eller vikt av kiwifrukt som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

ii) *Klass I*

10 procent i antal eller vikt av kiwifrukt som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

iii) *Klass II*

10 procent i antal eller vikt av kiwifrukt som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven, dock inte produkter med rötangrepp eller annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 procent i antal eller vikt av kiwifrukt som inte uppfyller vikt- eller storlekskraven.

Frukterna ska dock vara av en storlek omedelbart under eller över den angivna eller, i fråga om den minsta storleken, inte väga mindre än 85 g i klass ”Extra”, 67 g i klass I och 62 g i klass II.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla kiwifrukt av samma ursprung, sort, kvalitet och storlek.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Kiwifrukterna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material, t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar, förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

C. **Presentation**

I klass ”Extra” ska frukterna vara åtskilda och packade i ett enda lager.

▼M8

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter kan ersättas med följande:

— På alla förpackningar, utom på färdigförpackade produkter: den kod som packaren och/eller avsändaren har fått officiellt utfärdad eller godkänd. Före koden ska det stå ”packare” och/eller ”avsändare” (eller motsvarande förkortning).

— Enbart på färdigförpackade produkter: namn- och adressuppgifter om säljaren som ska vara etablerad i gemenskapen. Dessa uppgifter ska föregås av ”packad för” (eller motsvarande). I detta fall ska märkningen även omfatta en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Kiwifrukt”, ”Actinidia” eller liknande namn om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Sortens namn (frivilligt).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek uttryckt som minsta och största fruktvikt.

— Antal frukter (frivilligt).

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

▼M15

DEL 4: *HANDELSNORMER FÖR HUVUDSALLAT, FRISÉSALLAT OCH ESCAROLESALLAT*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för

— huvudsallat av sorter av

— *Lactuca sativa* L. var. *capitata* L. (huvudsallat inklusive isbergssallat),

— *Lactuca sativa* L. var. *longifolia* Lam. (romansallat),

— *Lactuca sativa* L. var. *crispa* L. (plocksallat),

— korsningar av dessa sorter, och

— frisésallat av sorter av *Cichorium endivia* L. var. *crispa* Lam., samt

— escarolesallat av sorter av *Cichorium endivia* L. var. *latifolium* Lam.,

som är avsedda att levereras färska till konsumenten.

Normerna gäller dock inte sallat avsedd för industriell bearbetning eller sallat i form av lösa blad, huvudsallat med rotklump eller plocksallat i kruka.

▼M15

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som sallaten ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska sallaten vara

— hel,

— frisk, dvs. den får inte vara angripen av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör den olämplig för konsumtion,

— ren och putsad, dvs. praktiskt taget utan blad nedsmutsade med jord eller andra odlingssubstrat och praktiskt taget fri från synliga främmande beståndsdelar,

— färsk till utseendet,

— praktiskt taget fri från skadedjur,

— praktiskt taget fri från skador orsakade av skadedjur,

— saftspänd,

— utan stocklöpare,

— fri från onormal yttre fuktighet,

— fri från främmande lukt och/eller smak.

På huvudsallat tillåts en rödaktig missfärgning som beror på låg temperatur vid odlingen om denna inte ger en betydande förändring av sallatens utseende.

Rötterna ska vara avskurna omedelbart under det yttersta bladet.

Sallaten ska vara tillräckligt utvecklad och mogen för sin typ. Sallaten ska ha en sådan utveckling och mognad att den

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Sallat indelas i följande två klasser:

i) *Klass I*

Sallat i denna klass ska vara av god kvalitet. Den ska ha de egenskaper som är typiska för sorten eller handelstypen, särskilt i fråga om färg.

Den ska vara

— välformad,

— knuten (med beaktande av odlingssätt och produkttyp),

— fri från skador eller fel som försämrar ätbarheten,

— utan frostskador.

Huvudsallat ska ha ett välformat hjärta. På huvudsallat från täckt kultur får dock hjärtat vara litet.

Romansallat ska ha ett hjärta som får vara litet till storleken.

Frisésallat och escarolesallat ska vara gul i mitten.

ii) *Klass II*

Denna klass omfattar sallat som inte uppfyller kraven för klass I men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Sallaten ska vara

— förhållandevis välformad,

— fri från skador eller fel som allvarligt försämrar ätbarheten.

▼M15

Följande fel får förekomma, förutsatt att produkten bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— En lättare missfärgning.

— Lättare skador orsakade av skadedjur.

Huvudsallat ska ha ett hjärta som får vara litet till storleken. För huvudsallat från täckt kultur får hjärta saknas.

Romansallat behöver inte ha ett hjärta.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av styckevikten.

A. **Minimivikt**

Följande krav gäller angående minimivikten för klass I och II:

	Frilandsodlad	Odlad som täckt kultur
Huvudsallat (med undantag av isbergssallat) och romansallat (med undantag av 'Little Gem')	150 g	100 g
Isbergssallat	300 g	200 g
Plocksallat och 'Little Gem'	100 g	100 g
Frisésallat och escarolesallat	200 g	150 g

B. **Enhetlighet**

a) *Huvudsallat*

För samtliga klasser gäller att skillnaden mellan det lättaste och det tyngsta huvudet i en förpackning inte får vara större än

— 40 g om det lättaste huvudet väger mindre än 150 g per styck,

— 100 g om det lättaste huvudet väger 150–300 g per styck,

— 150 g om det lättaste huvudet väger 300–450 g per styck,

— 300 g om det lättaste huvudet väger mer än 450 g per styck.

b) *Frisésallat och escarolesallat*

För samtliga klasser gäller att skillnaden mellan det lättaste och det tyngsta huvudet i en förpackning inte får vara större än 300 g.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass I*

10 % i antal av huvuden som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna klass får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven. Sallaten får inte vara angripen av röta eller ha andra kvalitetsförsämringar som gör den olämplig för konsumtion.

ii) *Klass II*

10 % i antal av huvuden som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Sallaten får inte vara angripen av röta eller ha andra kvalitetsförsämringar som gör den olämplig för konsumtion.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 % i antal av huvuden som inte uppfyller storlekskraven men vars vikt avviker med högst 10 % från kraven för den aktuella storleken.

▼M15

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje parti ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla sallat av samma ursprung, sort eller handelstyp, kvalitet och storlek.

En blandning av produkter av olika färger, sorter och/eller handelstyper kan dock förpackas tillsammans i en detaljhandelsförpackning ([1]), om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje färg, sort och/eller handelstyp, avseende ursprung.

Den synliga delen av partiets innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Sallaten ska vara förpackad så att den ges ett ändamålsenligt skydd. Den ska vara packad på ett lämpligt sätt med beaktande av storleken och typen av förpackning, dvs. utan för stora mellanrum och inte alltför tätt.

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ([2]) ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packare eller avsändare.

— Namn och adress (t.ex. gatuadress/postnummer/ort och land, om det inte är detsamma som ursprungslandet)

eller

— märke som är officiellt godkänt av den nationella myndigheten ([3]).

B. **Typ av produkt**

— ’Huvudsallat’, ’Bataviasallat’, ’isbergssallat’, ’romansallat’, ’plocksallat’, (eller t.ex. ekbladssallat, lollo bionda, lollo rossa), ’frisésallat’, ’escarolesallat’ eller en liktydig beteckning om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— ’Little gem’, i förekommande fall, eller en liktydig beteckning.

— Uppgiften ’Växthusodlad eller täckt kultur’, eller en annan lämplig beteckning, i förekommande fall.

— Sortens namn (frivilligt).

— Uppgiften ”Salladsblandning”, ”Blandsallat” eller motsvarande beteckning, om detaljhandelsförpackningen innehåller en blandning av olika färger, sorter och/eller handelstyper av produkter. Om produkten inte är synlig från utsidan måste färger, sorter eller handelstyper anges på detaljhandelsförpackningen.

C. **Produktens ursprung**

— Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

([1]) En detaljhandelsförpackning ska vara utformad för att köpas i sin helhet.

([2]) Förpackningsenheter med produkter som färdigförpackats för direktförsäljning till konsumenter ska inte omfattas av dessa bestämmelser om märkning utan ska uppfylla nationella krav. De märkningar som avses ska dock under alla omständigheter visas på transportförpackningar som innehåller sådana förpackningsenheter.

([3]) Enligt nationell lagstiftning i ett antal länder krävs det att namn och adress anges. När en kod används måste hänvisningen ”packare och/eller avsändare” (eller motsvarande förkortningar) anges i anslutning till koden, och koden ska föregås av den (alfanumeriska) ISO 3166-koden för det land som utfärdat erkännandet, om det inte är detsamma som ursprungslandet.

▼M15

— När det gäller detaljhandelsförpackningar som innehåller en blandning av olika färger, sorter och/eller handelstyper och produkterna är av olika ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av uppgiften om färg eller handelstyp.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass

— Storlek angiven som minsta vikt per enhet eller som antal enheter

— Nettovikt (frivilligt)

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Dessa förpackningar får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om dessa förpackningar är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

▼M8

DEL 5: *HANDELSNORMER FÖR PERSIKOR OCH NEKTARINER*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för persikor och nektariner [1] av sorter av *Prunus persica Sieb*. och *Zucc.*, som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte persikor och nektariner avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som persikor och nektariner ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav på kvalitet**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska persikor och nektariner vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Persikorna och nektarinerna ska vara varsamt plockade.

Persikorna och nektarinerna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Minimikrav på mognad**

Persikorna och nektarinerna ska vara tillräckligt utvecklade och mogna.

Persikorna och nektarinerna ska ha nått ett sådant utvecklingsstadium och en sådan mognadsgrad att mognadsprocessen kan fortsätta och de kan uppnå en tillfredsställande mognadsgrad. För att uppfylla detta krav ska fruktköttets brytningsindex vara minst 8 brixgrader mätt mitt i fruktköttet vid den största tvärsnittsdiametern och fastheten, mätt med hjälp av en penetrometer med en spets på 8 mm i diameter (0,5 cm^2) på två ställen vid den största tvärsnittsdiametern ska vara mindre än 6,5 kg.

[1] Normerna gäller alla sorter av *Prunus persica Sieb.* et *Zucc.*, såväl persikor som nektariner och liknande med fast eller lös kärna och med slätt eller ludet skal.

▼M8

C. **Klassificering**

Persikor och nektariner indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Persikor och nektariner i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha en form, utveckling och färg som är typisk för sorten och det område där de odlas. De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Persikor och nektariner i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och det område där de odlas. De får dock ha mindre fel i form, utveckling och färg.

Fruktköttet ska vara helt friskt.

Persikor och nektariner som har rämnat i skaftfästet får inte förekomma.

Små ytliga fel som inte försämrar fruktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen får dock förekomma inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 1 cm långa.

— Övriga fel får täcka en yta av högst 0,5 cm^2.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar persikor och nektariner som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Fruktköttet får inte ha några allvarliga fel. Persikor och nektariner som har rämnat i skaftfästet får endast förekomma inom kvalitetstoleranserna.

Ytliga fel får förekomma förutsatt att frukten bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation och om felen ligger inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 2 cm långa.

— Övriga fel får täcka en yta av högst 1,5 cm^2.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av

— omkretsen, eller

— den största tvärsnittsdiametern.

Persikor och nektariner ska storlekssorteras efter följande skala:

Diameter	Storlek (kod)	Omkrets
Minst 90 mm	AAAA	Minst 28 cm
Minst 80 mm men under 90 mm	AAA	Minst 25 cm men under 28 cm
Minst 73 mm men under 80 mm	AA	Minst 23 cm men under 25 cm
Minst 67 mm men under 73 mm	A	Minst 21 cm men under 23 cm
Minst 61 mm men under 67 mm	B	Minst 19 cm men under 21 cm
Minst 56 mm men under 61 mm	C	Minst 17,5 cm men under 19 cm
Minst 51 mm men under 56 mm	D	Minst 16 cm men under 17,5 cm

Frukt i klass ”Extra” ska ha en storlek av minst 17,5 cm (omkrets) eller 56 mm (diameter).

▼M8

Storlek D (med en diameter på minst 51 mm men under 56 mm och en omkrets på minst 16 cm men under 17,5 cm) är inte tillåten under perioden 1 juli–31 oktober.

Storlekssortering är obligatorisk för alla klasser.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje förpackning medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 procent i antal eller vikt av persikor eller nektariner som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass I, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

ii) *Klass I*

10 procent i antal eller vikt av persikor eller nektariner som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass II, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

iii) *Klass II*

10 procent i antal eller vikt av persikor eller nektariner som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven, dock inte frukt med rötangrepp, tydliga stötskador eller annan kvalitetsförsämring som gör den olämplig för konsumtion.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 procent i antal eller vikt av persikor eller nektariner som avviker med högst 1 cm från den storlek som anges på förpackningen om storleken bestäms av omkretsen och med högst 3 mm om storleken bestäms av diametern. För frukt i den minsta klassen ska dock denna tolerans endast gälla för persikor eller nektariner som är högst 6 mm (omkrets) eller 2 mm (diameter) mindre än den minsta tillåtna storleken.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla persikor eller nektariner av samma ursprung, sort, kvalitet, mognadsgrad och storlek, och för klass ”Extra” ska innehållet även vara enhetligt till färgen.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Persikor och nektariner ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som använts är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

C. **Presentation**

Persikor och nektariner får presenteras på ett av följande sätt:

— I små förpackningar.

— För klass ”Extra” i ett enda lager, varvid varje frukt ska vara åtskild från övriga frukter.

I klass I och II:

— i ett eller två lager, eller

▼M8

— i högst fyra lager om frukten är placerad i styva fack vilka är så anordnade att de inte vilar på frukten i det närmast underliggande lagret.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar, med undantag av färdigförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som har utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet. Före koden ska det stå ”packare” och/eller ”avsändare” eller motsvarande förkortning.

— Enbart för färdigförpackningar: Namn- och adressuppgifter om säljaren som ska vara etablerad i gemenskapen. Dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för” eller motsvarande. I detta fall ska märkningen även omfatta en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Persikor” eller ”Nektariner” om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Fruktköttets färg.

— Sortens namn (frivilligt).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storleken angiven som minsta och största diameter eller minsta och största omkrets eller i enlighet med de koder som anges i avsnitt III ”Bestämmelser angående storlekssortering”.

— Antal frukter (frivilligt).

— Lägsta sockerhalt mätt med refraktometer och uttryckt i brixgrader (frivilligt).

— Maximal fasthet mätt med penetrometer och uttryckt i kg/0,5 cm^2 (frivilligt).

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Förpackningarna får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om förpackningarna är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

▼M15

DEL 6: *HANDELSNORMER FÖR PÄRON*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för päron av sorter av *Pyrus communis* L., som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte päron avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som päron ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

▼M15

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska päron vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— fria från skador orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Päronen ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— kan fortsätta mogna tills frukten når den mognad som krävs med hänsyn tagen till sortegenskaperna,

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Päron indelas i följande tre klasser:

i) *Klass 'Extra'*

Päron i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha den form, storlek och färg som är typiska för sorten och skaftet ska vara oskadat.

Fruktköttet ska vara helt friskt och skalet fritt från skrovlig rostbildning

De får inte ha några fel med undantag av mycket små ytliga fel i skalet förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

Stenbildning får inte förekomma hos päron.

ii) *Klass I*

Päron i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha den form, storlek och färg som är typiska för sorten ([1]).

Fruktköttet ska vara helt friskt och skalet fritt från skrovlig rostbildning

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— Mindre fel i utvecklingen.

— Mindre färgfel.

— Mindre ytliga fel som ligger inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 2 cm långa.

— Övriga fel får täcka en sammanlagd yta på högst 1 cm^2, dock med undantag för skorv (*Venturia pirina* och *V. inaequalis*) som högst får täcka en yta på 0,25 cm^2.

— Mindre stötskador får täcka en yta på högst 1 cm^2.

Skaftet får vara lätt skadat.

Stenbildning får inte förekomma hos päron.

([1]) En icke uttömmande förteckning över sorter med stora frukter och sommarpäron återfinns i bilagan till de här handelsnormerna.

▼M15

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar päron som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Fruktköttet får inte ha några större fel.

Följande fel får förekomma förutsatt att päronen bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Fel i utvecklingen.

— Färgfel.

— Tunn skrovlig rostbildning.

— Ytliga fel som ligger inom följande gränser:

— Långsträckta fel får vara högst 4 cm långa.

— Övriga fel får täcka en sammanlagd yta på högst 2,5 cm^2, dock med undantag för skorv (*Venturia pirina* och *V. inaequalis*) som högst får täcka en yta på 1 cm^2.

— Mindre stötskador får täcka en yta på högst 2 cm^2.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern.

Nedan anges minimikrav på storlek för varje klass.

	’Extra’	Klass I	Klass II
Sorter med stora frukter	60 mm	55 mm	55 mm
Övriga sorter	55 mm	50 mm	45 mm

De sommarpäron som finns upptagna i bilagan till dessa normer behöver inte uppfylla kraven på minsta storlek.

För att frukten i en förpackning ska uppfylla kraven på enhetlig storlek får skillnaden i diameter mellan frukterna i en och samma förpackning vara högst

— 5 mm för frukt i klass ’Extra’ och för frukt i klass I och II som är förpackad i rader och lager;

— 10 mm för frukt i klass ’Extra’ som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen.

För frukt i klass II som är löst packad i förpackningen eller detaljhandelsförpackningen har det inte fastställts några bestämmelser om enhetlig storlek.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ’Extra’*

5 % i antal eller vikt av päron som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av produkter som uppfyller kraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av päron som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven. Päronen får inte vara angripna av röta eller ha andra kvalitetsförsämringar som gör dem olämpliga för konsumtion. Päron som saknar skaft omfattas inte av denna tolerans.

▼M15

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av päron som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Päronen får inte vara angripna av röta eller ha andra kvalitetsförsämringar som gör dem olämpliga för konsumtion.

Toleranserna för denna klass får medföra högst 2 % i antal eller vikt av frukt som har följande fel:

— Mindre skador eller oläkta sprickor.

— Mycket ringa spår av röta.

— Förekomst av levande skadedjur inuti frukten och/eller skador på fruktköttet förorsakade av skadedjur.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser:

a) För frukt som omfattas av kraven på enhetlighet: 10 % i antal eller vikt av frukt som motsvarar den storlek som ligger närmast över eller under den storlek som anges på förpackningen, varvid frukt i den minsta storleksklassen högst får ligga 5 mm under minimistorleken.

b) För frukt som inte omfattas av kraven på enhetlighet: 10 % i antal eller vikt av frukt som är mindre än den minsta tillåtna storleken, dock högst 5 mm mindre.

V. BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION

A. **Enhetlighet**

Varje parti ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla päron av samma ursprung, sort, kvalitet, storlek (om storlekssortering är obligatorisk för produkten i fråga) och mognad.

För klass ’Extra’ gäller kravet på enhetlighet även färgen.

En blandning av päron av olika sorter kan dock förpackas tillsammans i en detaljhandelsförpackning ([1]) om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje sort, avseende ursprung.

Den synliga delen av partiets innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Päronen ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar, förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING

Varje förpackning ([2]) ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packare eller avsändare.

— Namn och adress (t.ex. gatuadress/postnummer/ort och land, om det inte är detsamma som ursprungslandet)

eller

([1]) En detaljhandelsförpackning ska vara utformad för att köpas i sin helhet.

([2]) Förpackningsenheter med produkter som färdigförpackats för direktförsäljning till konsumenter ska inte omfattas av dessa bestämmelser om märkning utan ska uppfylla nationella krav. De märkningar som avses ska dock under alla omständigheter visas på transportförpackningar som innehåller sådana förpackningsenheter.

▼M15

— märke som är officiellt godkänt av den nationella myndigheten ([1]).

B. **Typ av produkt**

— ’Päron’, om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Sortens namn. Om en detaljhandelsförpackning innehåller en blandning av päron av olika sorter ska samtliga sorter i förpackningen anges.

C. **Produktens ursprung**

— Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning. Om en detaljhandelsförpackning innehåller en blandning av päron av olika sorter och ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av motsvarande sorts namn.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass

— Storlek eller, för frukt förpackad i lager, antal frukter. Om storleken är angiven ska den uttryckas på följande sätt:

a) För frukt som omfattas av kraven på enhetlighet ska den anges som minsta och största diameter.

b) För frukt som inte omfattas av kraven på enhetlighet ska den anges som diametern på den minsta frukten i förpackningen, följt av ’och större’, eller en motsvarande benämning, eller, eventuellt, diametern på den största frukten i förpackningen.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Dessa förpackningar får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om dessa förpackningar är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

([1]) Enligt nationell lagstiftning i ett antal länder krävs det att namn och adress anges. När en kod används måste hänvisningen ’packare och/eller avsändare’ (eller motsvarande förkortningar) anges i anslutning till koden, och koden ska föregås av den (alfanumeriska) ISO 3166-koden för det land som utfärdat erkännandet, om det inte är detsamma som ursprungslandet.

▼M15

Tillägg

Storlekskriterier för päron

S = Sorter med stora frukter.

S-P = Sommarpäron, för vilka det inte krävs någon minsta storlek.

Icke uttömmande förteckning över sorter med stora frukter och sommarpäron

Sorter med små frukter och andra sorter som inte upptas i förteckningen får saluföras på villkor att de uppfyller de storlekskrav som fastställs i avsnitt III i normerna.

Några av sorterna i nedanstående förteckning får saluföras under handelsnamn för vilka man ansökt om eller erhållit skydd i ett eller flera länder. I den första och andra kolumnen i tabellen nedan återges inte sådana handelsnamn. Vissa kända märken anges i den tredje kolumnen, men endast för kännedom.

Sort	Synonym	Handelsnamn	Storlek
Abbé Fétel	Abate Fetel		S
Abugo o Siete en Boca			S-P
Aka			S-P
Alka			S
Alsa			S
Amfora			S
Alexandrine Douillard			S
Bergamotten			S-P
Beurré Alexandre Lucas	Lucas		S
Beurré Bosc	Bosc, Beurré d'Apremont, Empereur Alexandre, Kaiser Alexander		S
Beurré Clairgeau			S
Beurré	Hardenpont		S
Beurré Giffard			S-P
Beurré précoce Morettini	Morettini		S-P
Blanca de Aranjuez	Agua de Aranjuez, Espadona, Blanquilla		S-P
Carusella			S-P
Castell	Castell de Verano		S-P
Colorée de Juillet	Bunte Juli		S-P
Comice rouge			S
Concorde			S
Condoula			S-P
Coscia	Ercolini		S-P
Curé	Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana		S
D'Anjou			S
Dita			S
D. Joaquina	Doyenné de Juillet		S-P
Doyenné d'hiver	Winterdechant		S
Doyenné du Comice	Comice, Vereinsdechant		S
Erika			S

▼M15

Sort	Synonym	Handelsnamn	Storlek
Etrusca			S-P
Flamingo			S
Forelle			S
Général Leclerc		Amber Grace™	S
Gentile			S-P
Golden Russet Bosc			S
Grand champion			S
Harrow Delight			S
Jeanne d'Arc			S
Joséphine			S
Kieffer			S
Klapa Mīlule			S
Leonardeta	Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon		S-P
Lombacad		Cascade®	S
Moscatella			S-P
Mramornaja			S
Mustafabey			S-P
Packham's Triumph	Williams d'Automne		S
Passe Crassane	Passa Crassana		S
Perita de San Juan			S-P
Pérola			S-P
Pitmaston	Williams Duchesse		S
Précoce de Trévoux	Trévoux		S-P
Président Drouard			S
Rosemarie			S
Suvenirs			S
Santa Maria	Santa Maria Morettini		S-P
Spadoncina	Agua de Verano, Agua de Agosto		S-P
Taylors Gold			S
Triomphe de Vienne			S
Vasarine Sviestine			S
Williams Bon Chrétien	Bon Chrétien, Bartlett, Williams, Summer Bartlett		S

▼M8

DEL 7: *HANDELSNORMER FÖR JORDGUBBAR*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för jordgubbar av sorten *Fragaria* L, avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte jordgubbar avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som jordgubbar ska uppfylla efter preparering och packning.

▼M8

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska jordgubbar vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha andra fel som gör dem olämpliga som livsmedel,

— rena, dvs. praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— färska till utseendet, men ej tvättade,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

— försedda med blomfoder (undantaget smultron) och eventuellt skaft, som ska vara färska och gröna,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Jordgubbarna ska ha plockats varsamt.

De ska vara tillräckligt utvecklade och mogna för sin typ. Jordgubbarna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Jordgubbar indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Jordgubbar i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha de egenskaper som är typiska för sorten.

De ska ha en glans som är typisk för sorten.

De ska vara fria från jord.

De får inte ha några fel, med undantag av mycket små ytliga fel om dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Jordgubbar i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska ha sorttypisk färg och form.

Om produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen inte påverkas får jordgubbarna ha följande mindre fel:

— Mindre fel i formen.

— En vitaktig fläck som täcker högst en tiondel av bärets yta.

— Lätta ytliga stötskador.

De ska vara praktiskt taget fria från jord.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar jordgubbar som inte uppfyller kraven för de högre klasserna, men som uppfyller de ovan angivna minimikraven.

Jordgubbarna får ha följande mindre fel, om de bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och utseende:

— Fel i formen.

— En vitaktig fläck som täcker högst en femtedel av bärets yta.

— Mindre stötfläckar som inte riskerar att spridas.

— Smärre jordrester.

▼M8

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern.

Följande minimistorlekar gäller för jordgubbar:

— 25 mm i klass ”Extra”.

— 18 mm i klass I och II.

För smultron krävs ingen minsta storlek.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje förpackning tillåts en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den aktuella klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 procent i antal eller vikt av jordgubbar som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass I, eller som i undantagsfall omfattas av toleranserna för den klassen. Därav får andelen skadad frukt utgöra högst 2 procent.

ii) *Klass I*

10 procent i antal eller vikt av jordgubbar som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass II, eller som i undantagsfall omfattas av toleranserna för den klassen. Därav får andelen skadad frukt utgöra högst 2 procent.

iii) *Klass II*

10 procent i antal eller vikt av jordgubbar som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven, dock inte produkter med rötangrepp, framträdande stötskador eller annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga som livsmedel. Därav får andelen skadad frukt utgöra högst 2 procent.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 procent i antal eller vikt av jordgubbar som inte uppfyller storlekskraven.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla jordgubbar av samma ursprung, sort och kvalitet.

Jordgubbar i klass ”Extra” ska – undantaget smultron – vara särskilt enhetliga och regelbundna i fråga om mognad, färg och storlek. I klass I tillåts storleken vara mindre enhetlig.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Jordgubbarna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

Det material som används inuti förpackningen ska vara nytt, rent och så beskaffat att det inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar, förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Jordgubbar i klass ”Extra” ska presenteras särskilt väl.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

▼M8

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av innerförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För innerförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom gemenskapen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkt**

— ”Jordgubbar” (om förpackningens innehåll inte syns från utsidan).

— Sortens namn (frivilligt).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal beteckning.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på kollina ange uppgifterna i första stycket, om dessa kollin innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Dessa kollin får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om dessa kollin är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 8: *HANDELSNORMER FÖR PAPRIKA*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för paprika av sorter av *Capsicum annuum* L., som är avsedd att levereras färsk till konsumenten, dock inte paprika avsedd för industriell bearbetning.

Paprika kan med ledning av formen indelas i följande fyra handelstyper:

— Avlång paprika (konisk).

— Fyrkantig paprika (trubbig).

— Fyrkantig, avsmalnande paprika (spetsig).

— Platt (tomatformad) paprika.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som paprika ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska paprikan vara

— hel,

— frisk, dvs. den får inte vara angripen av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör den olämplig för konsumtion,

— ren, praktiskt taget fri från synliga främmande beståndsdelar,

— färsk till utseendet,

— praktiskt taget fri från skadedjur,

— praktiskt taget fri från skador orsakade av skadedjur,

— välutvecklad,

▼M8

— fri från frostskador,

— utan oläkta skador,

— utan solskador (se dock bestämmelserna i punkten ii under B. Klassificering),

— försedd med skaft,

— fri från onormal yttre fuktighet,

— fri från främmande lukt och/eller smak.

Paprikan ska ha en sådan utveckling och mognad att den

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Paprika indelas i följande två klasser:

i) *Klass I*

Paprika i denna klass ska vara av god kvalitet. Den ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen och den aktuella mognadsgraden i fråga om utveckling, form och färg.

Den ska vara

— fast,

— praktiskt taget fri från skador.

Skaftet får vara lätt skadat eller avskuret om blomfodret är oskadat.

ii) *Klass II*

Denna klass omfattar paprika som inte uppfyller kraven för Klass I men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Följande fel får förekomma förutsatt att paprikan bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i form och utveckling.

— Solskador eller läkta, mindre sår som täcker sammanlagt högst 1 cm^2 av ytan eller är högst 2 cm långa när det gäller långsträckta fel.

— Torra, mindre och ytliga sprickor med en total längd av högst 3 cm.

Paprikan får vara mindre fast, men inte skrumpen.

Skaftet får vara skadat eller avskuret.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av paprikans diameter (bredd) på det bredaste stället. För platt, tomatformad paprika avser ordet ”bredd” den största tvärsnittsdiametern.

Om paprikan är storlekssorterad får skillnaden mellan den största och den minsta frukten i samma förpackning vara högst 20 mm.

Paprikans bredd ska vara minst

— Avlång paprika (konisk): 20 mm.

— Fyrkantig paprika (trubbig) och fyrkantig, avsmalnande paprika (spetsig): 40 mm.

— Platt paprika (tomatformad): 55 mm.

▼M8

Om bestämmelserna om minsta storlek är uppfyllda är storlekssortering inte obligatorisk för klass II.

Bestämmelserna angående storlekssortering ska inte gälla miniprodukter. ([1])

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje förpackning medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass I*

10 procent i antal eller vikt av paprikafrukter som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass II, eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

ii) *Klass II*

10 procent i antal eller vikt av paprikafrukter som varken uppfyller kraven för denna klass eller minimikraven, dock inte produkter med rötangrepp eller annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion.

B. **Storlekstoleranser**

i) *Klass I*

10 procent i antal eller vikt av paprikafrukter som avviker från de angivna storlekarna med högst 5 mm, dock högst 5 procent paprikafrukter som är mindre än den minsta tillåtna storleken.

ii) *Klass II*

— *Storlekssorterad paprika*

10 procent i antal eller vikt av paprikafrukter som avviker från de angivna storlekarna med högst 5 mm, dock högst 5 procent paprikafrukter som är mindre än den minsta tillåtna storleken.

— *Ej storlekssorterad paprika*

5 procent i antal eller vikt av paprikafrukter som är högst 5 mm mindre än den minsta tillåtna storleken.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla paprika av samma ursprung, sort eller handelstyp, kvalitet och storlek (om paprikan är storlekssorterad) och för klass I, av praktiskt taget enhetlig mognad och färg.

Förpackningarna får dock innehålla blandningar av paprikor av olika färg, under förutsättning att kravet på enhetlighet är uppfyllt vad beträffar ursprung, kvalitet, handelstyp och storlek (om storlekssortering är obligatorisk för produkten ifråga).

Konsumentförpackningar med en vikt på högst ett kilo får innehålla blandningar av paprikor av olika färg och/eller handelstyp, under förutsättning att paprikorna är av samma kvalitet och, för varje berörd färg eller handelstyp, av samma ursprung.

Avlång paprika ska ha en förhållandevis enhetlig längd om produkten är storlekssorterad.

Minipaprikafrukter ska vara av någorlunda enhetlig storlek. De får blandas med andra miniprodukter av olika typ och ursprung.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Paprikan ska vara förpackad så att den ges ett ändamålsenligt skydd.

([1]) Med miniprodukt avses paprika som härrör från sorter som framställts med hjälp av särskilda växtförädlings- och/eller odlingsmetoder, dock inte paprika av icke-miniatyrsorter som inte är tillräckligt mogen eller som är mindre än den minsta tillåtna storleken. Alla andra krav i normerna måste vara uppfyllda.

▼M8

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av innerförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För innerförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom gemenskapen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

B. **Typ av produkter**

Om innehållet inte är synligt från utsidan:

— ”Paprikor”.

— Färg.

— Handelstyp (avlång, fyrkantig trubbig, fyrkantig spetsig, platt) eller sortens namn.

Om förpackningen eller konsumentförpackningen innehåller en blandning av paprikor av olika färg och/eller handelstyp:

— ”Blandning av paprikor av olika handelstyp” eller en liknande benämning.

— Om innehållet inte är synligt från utsidan, uppgift om paprikornas färg eller handelstyp och antalet paprikor av varje färg eller handelstyp.

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

När det gäller konsumentförpackningar som innehåller en blandning av paprikor av olika färg eller handelstyp och paprikorna är av olika ursprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av uppgiften om färg eller handelstyp.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

— Storlek angiven som minsta och största diameter (om produkten är storlekssorterad) eller i förekommande fall uppgiften ”ej storlekssorterad”.

— I förekommande fall ”mini-paprikor”, ”baby-paprikor” eller varje annan lämplig benämning på en miniatyrprodukt. Om flera olika miniatyrprodukter har blandats i samma förpackning ska varje produkt anges, liksom dess ursprung.

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

Det är inte nödvändigt att på kollina ange uppgifterna i första stycket, om dessa kollin innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från

▼M8

utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Dessa kollin får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om dessa kollin är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

DEL 9: *HANDELSNORMER FÖR BORDSDRUVOR*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för bordsdruvor av sorter av *Vitis vinifera* L., som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte bordsdruvor avsedda för industriell bearbetning.

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som bordsdruvor ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska klasar och druvor vara

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— praktiskt taget fria från skador orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

Dessutom ska druvorna vara

— hela,

— välformade,

— normalt utvecklade.

Solpigmentering är inte ett fel.

Klasarna ska ha plockats varsamt.

Druvsaften ska ha ett brytningsindex på minst:

— 12 brixgrader för sorterna Alphonse Lavallée, Cardinal och Victoria.

— 13 brixgrader för alla andra sorter med kärnor.

— 14 brixgrader för alla kärnfria sorter.

Dessutom ska alla sorterna ha en tillfredsställande balans i förhållandet surhetsgrad – sockerhalt.

Bordsdruvorna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Bordsdruvor indelas i följande tre klasser:

i) *Klass ”Extra”*

Bordsdruvor i denna klass ska vara av högsta kvalitet. Klasarna ska vara felfria samt ha de egenskaper i fråga om form, utveckling och färg som i odlingsområdet är typiska för sorten. Druvorna ska vara fasta, väl fästade, sitta jämnt fördelade i klasen och vara praktiskt taget täckta av dagghinnan.

ii) *Klass I*

Bordsdruvor i denna klass ska vara av god kvalitet. Klasarna ska ha de egenskaper i fråga om form, utveckling och färg som i odlingsområdet är typiska för sorten. Druvorna ska vara fasta, väl fästade och i så stor utsträckning som möjligt vara täckta av dagghinnan. De får dock sitta mindre jämnt fördelade i klasen än i klass ”Extra”.

▼M8

De får dock ha följande mindre fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen:

— Mindre fel i formen.

— Mindre färgfel.

— Mycket lätta solskador som endast påverkat skalet.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar bordsdruvor som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

Klasarna får ha mindre fel i formen, utvecklingen och färgen om dessa inte försämrar de egenskaper som i odlingsområdet är typiska för sorten.

Druvorna ska vara tillräckligt fasta, tillräckligt väl fästade och i så stor utsträckning som möjligt ha kvar sin dagghinna. De får sitta mindre jämnt fördelade i klasen än i klass I.

Följande fel får förekomma förutsatt att de bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i formen.

— Färgfel.

— Lätta solskador som endast påverkat skalet.

— Lätta stötskador.

— Lätta förändringar i skalet.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av klasarnas vikt.

För växthusodlade bordsdruvor och för stora och små frilandsodlade druvor gäller följande minimikrav för klasarnas vikt:

	Växthusodlade bordsdruvor (om det nämns i märkningen)	Frilandsodlade bordsdruvor	
		Alla sorter utom sorter med små druvor som nämns i tillägget	Sorter med små druvor som nämns i tillägget
Klass Extra	300 g	200 g	150 g
Klass I	250 g	150 g	100 g
Klass II	150 g	100 g	75 g

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje förpackning medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass ”Extra”*

5 procent i vikt av klasar som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass I eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

ii) *Klass I*

10 procent i vikt av klasar som inte uppfyller kraven för klassen men som uppfyller kraven för klass II eller som, i undantagsfall, omfattas av toleranserna för den klassen.

iii) *Klass II*

10 procent i vikt av klasar som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven, dock inte produkter med rötangrepp eller annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion.

▼M8

B. **Storlekstoleranser**

i) *Klass ”Extra” och klass I*

10 procent i vikt av klasar som inte uppfyller storlekskraven för klassen men som uppfyller storlekskraven för närmast underliggande klass.

ii) *Klass II*

10 procent i vikt av klasar som inte uppfyller storlekskraven för klassen men som väger minst 75 g.

iii) *Klass ”Extra”, I och II*

Varje förpackning som är avsedd för direkt försäljning till konsumenten och som inte överskrider en nettovikt på 1 kg får innehålla en klase på minst 75 g för att anpassa vikten, förutsatt att klasen uppfyller övriga krav som gäller för klassen i fråga.

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje förpackning ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla klasar av samma ursprung, sort, kvalitet och mognadsgrad.

Enhetlighet i fråga om sort och ursprung krävs inte för produkter som presenteras i små förpackningar med en nettovikt på högst 1 kg.

I klass ”Extra” ska klasarnas storlek och färg vara praktiskt taget identisk.

När det gäller sorten Chasselas får det i dekorativt syfte finnas druvklasar av en annan färg i varje förpackning.

Den synliga delen av förpackningens innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Bordsdruvorna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

I klass ”Extra” ska klasarna ligga i ett enda lager.

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de sarger och det lim som används är giftfria.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar, men en högst 5 cm lång del av vinrankan får sitta kvar på klasens stjälk som en form av specialexponering.

De etiketter som fästs på varje enskild produkt ska vara sådana att de, när de tas bort, inte lämnar några synliga spår av lim eller skadar skalet.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packarens och/eller avsändarens namn och adress.

Dessa uppgifter får ersättas med följande:

— För alla förpackningar med undantag av innerförpackningar: En kod som identifierar packaren och/eller avsändaren och som utfärdats eller godkänts av en officiell myndighet och som föregås av uppgiften ”packare och/eller avsändare” eller motsvarande förkortning.

— För innerförpackningar: Namn och adress till säljaren som är etablerad inom gemenskapen, varvid dessa uppgifter ska föregås av uppgiften ”packad för:” eller likvärdig uppgift. I detta fall ska det på etiketten även finnas en kod som identifierar packaren och/eller avsändaren. Säljaren ska tillhandahålla all den information om betydelsen av denna kod som kontrollorganen anser vara nödvändig.

▼M8

B. **Typ av produkt**

— ”Bordsdruvor” om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan.

— Sorterna eller, i förekommande fall, sorternas namn.

— ”Växthusodlade”, i förekommande fall.

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass.

E. **Officiellt kontrollmärke *(frivilligt*)**

Det är inte nödvändigt att på kollina ange uppgifterna i första stycket, om dessa kollin innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Dessa kollin får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om dessa kollin är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

▼M8

Tillägg

Uttömmande lista över sorter med små druvor

Sort	Andra namn på sorten
Admirable de Courtiller	Admirable, Csiri Csuri
Albillo	Acerba, Albuela, Blanco Ribera, Cagalon
Angelo Pirovano	I. Pirovano 2
Annamaria	I. Ubizzoni 4
Baltali	
Beba	Beba de los Santos, Eva
Catalanesca	Catalanesa, Catalana, Uva Catalana
Chasselas blanc	Chasselas doré, Fendant, Franceset, Franceseta, Gutedel, Krachgutedel, White van der Laan
Chasselas rouge	Roter Gutedel
Chelva	Chelva de Cebreros, Guareña, Mantuo, Villanueva
Ciminnita	Cipro bianco
Clairette	Blanquette, Malvoisie, Uva de Jijona
Colombana bianca	Verdea, Colombana de Peccioli
Dehlro	
Delizia di Vaprio	I. Pirovano 46 A
Exalta	
Flame Seedless	Red Flame
Gros Vert	Abbondanza, St Jeannet, Trionfo dell'Esposizione, Verdal, Trionfo di Gerusalemme
Jaoumet	Madeleine de St Jacques, Saint Jacques
Madeleine	Angevine, Angevine Oberlin, Madeleine Angevine Oberlin, Republicain
Mireille	
Molinera	Besgano, Castiza, Molinera gorda
Moscato d'Adda	Muscat d'Adda
Moscato d'Amburgo	Black Muscat, Hambro, Hamburg, Hamburski Misket, Muscat d'Hambourg, Moscato Preto
Moscato di Terracina	Moscato di Maccarese
Œillade	Black Malvoisie, Cinsaut, Cinsault, Ottavianello, Sinso
Panse precoce	Bianco di Foster, Foster's white, Sicilien
Perla di Csaba	Càbski Biser, Julski muskat, Muscat Julius, Perle de Csaba
Perlaut	
Perlette	
Pizzutello bianco	Aetonychi aspro, Coretto, Cornichon blanc, Rish Baba, Sperone di gallo, Teta di vacca
Precoce de Malingre	
Primus	I. Pirovano 7
Prunesta	Bermestia nera, Pergola rossa, Pergolese di Tivoli

▼M8

Sort	Andra namn på sorten
Regina dei Vigneti	Königin der Weingärten, Muskat Szölöskertek Kizalyneja, Szölöskertek Kizalyneh, Rasaki ourgarias, Regina Villoz, Reina de las Viñas, Reine des Vignes, I. Mathiasz 140, Queen of the Vineyards
Servant	Servan, Servant di Spagna
Sideritis	Sidiritis
Sultanines	Bidaneh, Kishmich, Kis Mis, Sultan, Sultana, Sultani, Cekirdesksiz, Sultanina bianca, Sultaniye, Thompson Seedless and mutations
Valenci blanc	Valensi, Valency, Panse blanche
Valenci noir	Planta Mula, Rucial de Mula, Valenci negro
Yapincak	

▼M15

DEL 10: *HANDELSNORMER FÖR TOMATER*

I. **DEFINITION AV PRODUKTEN**

Dessa normer gäller för tomater av sorter av *Lycopersicum esculentum Mill.,* som är avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte tomater avsedda för industriell bearbetning.

Tomater indelas i följande fyra handelstyper:

— Runda.

— Bifftomater.

— Ovala eller avlånga.

— Körsbärstomater (inklusive cocktailtomater).

II. **KVALITETSBESTÄMMELSER**

Syftet med normerna är att ange de kvalitetskrav som tomater ska uppfylla efter iordningställande och förpackning.

A. **Minimikrav**

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna för varje klass och de tillåtna toleranserna ska tomater vara

— hela,

— friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,

— rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,

— färska till utseendet,

— praktiskt taget fria från skadedjur,

— fria från skador orsakade av skadedjur,

— fria från onormal yttre fuktighet,

— fria från främmande lukt och/eller smak.

När det gäller tomater på stjälk (kvisttomater) ska stjälkarna vara färska, friska, rena samt fria från blad och synliga främmande beståndsdelar.

Tomaterna ska ha en sådan utveckling och mognad att de

— tål transport och hantering,

— är i tillfredsställande skick vid ankomsten till bestämmelseorten.

B. **Klassificering**

Tomater indelas i följande tre klasser:

▼M15

i) *Klass 'Extra'*

Tomater i denna klass ska vara av högsta kvalitet. De ska ha ett fast kött och de egenskaper som är typiska för sorten i fråga om form, utseende och utveckling.

De ska i förhållande till sitt mognadsstadium ha en sådan färg att de kan uppfylla kraven i punkt A sista stycket.

Tomaterna får inte ha ”gröna nackar” eller andra fel, men det får förekomma mycket små ytliga fel förutsatt att dessa inte försämrar produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet eller presentation i förpackningen.

ii) *Klass I*

Tomater i denna klass ska vara av god kvalitet. De ska vara förhållandevis fasta och ha de egenskaper som är typiska för sorten.

De får inte ha oläkta sprickor eller synliga 'gröna nackar'. Om produktens allmänna utseende, kvalitet, hållbarhet och presentation i förpackningen inte påverkas får tomaterna ha följande mindre fel:

— Mindre fel i formen.

— Mindre färgfel.

— Lätta förändringar i skalet.

— Mycket lätta stötskador.

Bifftomater får dessutom ha

— läkta sprickor som är högst 1 cm långa,

— mindre förändringar i formen,

— en mindre navelbildning, men inte förkorkning,

— en korkbildning efter pistillen på högst 1 cm^2,

— avlånga sömliknande ärr efter blomman med en längd som inte överstiger två tredjedelar av fruktens största diameter.

iii) *Klass II*

Denna klass omfattar tomater som inte uppfyller kraven för de högre klasserna men som uppfyller de minimikrav som anges ovan.

De ska vara förhållandevis fasta (dock något mindre fasta än tomaterna i klass I) och får inte ha oläkta sprickor.

Följande fel får förekomma förutsatt att produkterna bibehåller sina väsentligaste egenskaper i fråga om kvalitet, hållbarhet och presentation:

— Fel i form, utveckling och färg.

— Ytliga fel eller stötfläckar om frukten inte är allvarligt påverkad.

— Läkta sprickor som är högst 3 cm långa för runda tomater, bifftomater och ovala tomater.

Bifftomater får dessutom ha

— större förändringar i formen jämfört med klass I, dock inte missbildningar,

— navelbildning,

— en korkbildning efter pistillen på högst 2 cm^2,

— avlånga sömliknande ärr efter blomman.

III. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE STORLEKSSORTERING**

Storleken bestäms av den största tvärsnittsdiametern, vikten eller antalet.

Följande bestämmelser ska inte gälla kvisttomater, och är frivilliga för klass II.

Krav på enhetlig storlek

▼M15

a) Skillnaden i diameter mellan tomaterna i en och samma förpackning får vara högst:

— 10 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är under 50 mm.

— 15 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är minst 50 mm men under 70 mm.

— 20 mm, om den minsta fruktens diameter (enligt uppgift på förpackningen) är minst 70 mm men under 100 mm.

— För frukt som har en diameter på 100 mm eller mer har det inte fastställts någon begränsning av skillnaden i diameter.

Om storlekskoder tillämpas måste koderna och intervallen i följande tabell användas:

Storlekskod	Diameter i mm
0	≤ 20
1	> 20 ≤ 25
2	> 25 ≤ 30
3	> 30 ≤ 35
4	> 35 ≤ 40
5	> 40 ≤ 47
6	> 47 ≤ 57
7	> 57 ≤ 67
8	> 67 ≤ 82
9	> 82 ≤ 102
10	> 102

b) För tomater som storlekssorteras efter vikt eller antal ska storleksskillnaden uppfylla kraven i led a.

IV. **TOLERANSBESTÄMMELSER**

I varje parti medges en viss mängd produkter som inte uppfyller kvalitets- och storlekskraven för den angivna klassen.

A. **Kvalitetstoleranser**

i) *Klass 'Extra'*

5 % i antal eller vikt av tomater som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass I. Inom denna tolerans får högst 0,5 % bestå av tomater som uppfyller kraven för klass II.

ii) *Klass I*

10 % i antal eller vikt av tomater som inte uppfyller kraven för klassen, men som uppfyller kraven för klass II. Inom denna tolerans får högst 1 % bestå av produkter som varken uppfyller kraven för klass II eller minimikraven. Produkterna får inte vara angripna av röta eller ha andra kvalitetsförsämringar som gör dem olämpliga för konsumtion. När det gäller kvisttomater: 5 % i antal eller vikt av kvisttomater som lossnat från stjälken.

iii) *Klass II*

10 % i antal eller vikt av tomater som varken uppfyller kraven för klassen eller minimikraven. Produkterna får inte vara angripna av röta eller ha andra kvalitetsförsämringar som gör dem olämpliga för konsumtion. När det gäller kvisttomater: 10 % i antal eller vikt av kvisttomater som lossnat från stjälken.

B. **Storlekstoleranser**

För samtliga klasser: 10 % i antal eller vikt av tomater som har den storlek som ligger omedelbart under eller över den angivna.

▼M15

V. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE PRESENTATION**

A. **Enhetlighet**

Varje parti ska ha ett enhetligt innehåll och får endast innehålla tomater av samma ursprung, sort eller handelstyp, kvalitet och storlek (om storlekssortering är obligatorisk för produkten i fråga).

Tomater i klass ’Extra’ och klass I ska ha en praktiskt taget enhetlig mognad och färg. Ovala tomater ska dessutom ha en godtagbar enhetlighet i fråga om längden.

En blandning av tomater av olika färger, sorter och/eller handelstyper kan dock förpackas tillsammans i en detaljhandelsförpackning ([1]), om de är enhetliga avseende kvalitet och, för varje färg, sort och/eller handelstyp, avseende ursprung.

Den synliga delen av partiets innehåll ska vara representativ för hela innehållet.

B. **Förpackning**

Tomaterna ska vara förpackade så att de ges ett ändamålsenligt skydd.

De material som används inuti förpackningen ska vara nya, rena och så beskaffade att de inte kan orsaka yttre eller inre skador på produkten. Det är tillåtet att använda material som t.ex. papper eller stämplar med handelsmässiga upplysningar förutsatt att de färger och det lim som används är giftfria.

Förpackningarna får inte innehålla främmande beståndsdelar.

VI. **BESTÄMMELSER ANGÅENDE MÄRKNING**

Varje förpackning ([2]) ska på en och samma sida och med tydligt, outplånligt och från utsidan synligt tryck vara märkt med följande uppgifter:

A. **Identifiering**

Packare eller avsändare.

— Namn och adress (t.ex. gatuadress/postnummer/ort och land, om det inte är detsamma som ursprungslandet)

eller

— märke som är officiellt godkänt av den nationella myndigheten ([3]).

B. **Typ av produkt**

’Tomater’ eller ’kvisttomater’ och handelstypen om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan. Dessa uppgifter ska alltid anges för körsbärstomater (eller cocktailtomater) och körsbärstomater på stjälk (eller cocktailtomater på stjälk).

— Uppgiften ’Blandade tomater’, eller motsvarande beteckning, om detaljhandelsförpackningen innehåller en blandning av olika färger, sorter och/eller handelstyper av tomater. Om produkten inte är synlig från utsidan måste färger, sorter eller handelstyper anges på detaljhandelsförpackningen.

— Sortens namn (frivilligt).

C. **Produktens ursprung**

Ursprungsland och eventuellt odlingsområde eller nationell, regional eller lokal benämning.

När det gäller detaljhandelsförpackningar som innehåller en blandning av olika färger, sorter och/eller handelstyper och tomaterna är av olika ur-

([1]) En detaljhandelsförpackning ska vara utformad för att köpas i sin helhet.

([2]) Förpackningsenheter med produkter som färdigförpackats för direktförsäljning till konsumenter ska inte omfattas av dessa bestämmelser om märkning utan ska uppfylla nationella krav. De märkningar som avses ska dock under alla omständigheter visas på transportförpackningar som innehåller sådana förpackningsenheter.

([3]) Enligt nationell lagstiftning i ett antal länder krävs det att namn och adress anges. När en kod används måste hänvisningen ’packare och/eller avsändare’ (eller motsvarande förkortningar) anges i anslutning till koden, och koden ska föregås av den (alfanumeriska) ISO 3166-koden för det land som utfärdat erkännandet, om det inte är detsamma som ursprungslandet.

▼M15

sprung ska ursprungslandet anges i omedelbar närhet av uppgiften om färg, sort och/eller handelstyp.

D. **Handelsmässiga upplysningar**

— Klass

— Storlek angiven som minsta och största diameter (om produkten är storlekssorterad).

E. **Officiellt kontrollmärke (frivilligt)**

— Det är inte nödvändigt att på förpackningarna ange uppgifterna i första stycket, om dessa förpackningar innehåller detaljhandelsförpackningar som är väl synliga från utsidan och som samtliga är märkta med uppgifterna i fråga. Dessa förpackningar får inte vara märkta på något sätt som kan verka vilseledande. Om dessa förpackningar är lastade på pallar ska dock uppgifterna anges på en följesedel som ska fästas synligt på åtminstone två sidor av lastpallen.

▼**M8**

BILAGA II

FÖRLAGA SOM AVSES I ARTIKEL 11.1

	Gemenskapens handelsnormer för färsk frukt och färska grönsaker Nr (den godkände aktörens) (Medlemsstat)

▼M8

BILAGA III

INTYG OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED GEMENSKAPENS HADELSNORMER FÖR FÄRSK FRUKT OCH FÄRSKA GRÖNSAKER ENLIGT ARTIKLARNA 11, 12 OCH 12a

<table>
<tr><td>1. Aktör</td><td colspan="3">Intyg om överensstämmelse med gemenskapens handelsnormer för färsk frukt och färska grönsaker

Nr .....

(Detta intyg är uteslutande avsett för kontrollorganen)</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2. Förpackare enligt uppgift på förpackningen (om annan än aktören)</td><td colspan="3">3. Kontrollorgan</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Kontrollställe/ursprungsland (1)</td><td>5. Bestämmelseområde eller -land</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Uppgift om transportmedel</td><td colspan="2">7.

☐intern

☐import

☐export</td></tr>
<tr><td>8. Kollin (antal och typ)

-

-</td><td>9. Typ av produkt (sort, om normen föreskriver detta)</td><td>10. Kvalitetsklass</td><td>11. Sammanlagd nettovikt i kg</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Den försändelse som avses ovan överensstämmer, vid tidpunkten för utfärdandet, med gemenskapens gällande handelsnormer.

.....

Tullkontor: ..... Plats och datum för utfärdande: .....

Giltigt till (datum): .....

Undertecknare (namnförtydligande): .....

Namnteckning Den behöriga myndighetens stämpel</td></tr>
<tr><td colspan="4">13. Anmärkningar</td></tr>
</table>

(1) Vid återexport av produkten ska dess ursprung anges i fält 9.

▼B

BILAGA IV

LÄNDER VARS ÖVERENSSTÄMMELSEKONTROLLER HAR GODKÄNTS ENLIGT ARTIKEL 13

▼M8

_____

▼B

Land	Produkter
Schweiz	Färsk frukt och färska grönsaker, förutom citrusfrukt
Marocko	Färsk frukt och färska grönsaker
Sydafrika	Färsk frukt och färska grönsaker
Israel	Färsk frukt och färska grönsaker
Indien	Färsk frukt och färska grönsaker
Nya Zeeland	Äpplen, päron och kiwifrukt
Senegal	Färsk frukt och färska grönsaker
Kenya	Färsk frukt och färska grönsaker
Turkiet	Färsk frukt och färska grönsaker

▼M8

_____

_____

▼M8

BILAGA VI

Kontrollmetoder som avses i artikel 20.1

Anmärkning: Följande kontrollmetoder grundar sig på bestämmelserna i den handledning för kvalitetskontroll av färsk frukt och färska grönsaker som antagits av OECD:s system för tillämpning av internationella normer för frukt och grönsaker.

1. **DEFINITIONER**

1.1 Kolli

Individuellt förpackad del av ett parti bestående av ett emballage och ett innehåll, som är sådan att hanteringen och transporten av ett visst antal detaljhandelsförpackningar eller produkter i lösvikt eller lager förenklas och att manipulering och transportskador kan undvikas. De containrar som används för väg-, järnvägs-, fartygs- eller flygtransport är inte att betrakta som kollin.

1.2 Detaljhandelsförpackning

Individuellt förpackad del av ett kolli bestående av ett innehåll och ett emballage, som är sådan att den på försäljningsstället utgör en inköpsenhet för slutanvändaren eller konsumenten.

1.2a Färdigförpackning

Färdigförpackningar är detaljhandelsförpackningar som helt eller delvis täcker innehållet på ett sådant sätt att detta inte kan ändras utan att innerförpackningen öppnas eller förändras. Skyddsfilm som täcker enskilda produkter ska inte betraktas som en färdigförpackning.

1.3 Försändelse

Produktkvantitet som föreligger vid kontrollen, avsedd att saluföras av en och samma aktör, och som är beskriven i ett dokument. Försändelsen kan vara sammansatt av en eller flera produkttyper. Den kan också bestå av ett eller flera partier färsk frukt och färska grönsaker.

1.4 Parti

En kvantitet produkter som vid kontrollen anges ha samma egenskaper när det gäller

— förpackarens och/eller avsändarens identitet,

— ursprungsland,

— typ av produkt,

— produktklass,

— storleksklass (om produkten klassificeras efter storlek),

— sort eller handelstyp (enligt föreskrifterna i handelsnormen),

— förpackningssätt och presentation.

Om det vid kontrollen (såsom den definieras i led 1.3) visar sig vara svårt att göra skillnad mellan partierna och/eller det inte är möjligt att presentera produkten i olika partier, får alla partierna i en försändelse i detta särskilda fall anses utgöra ett och samma parti om de har enhetliga egenskaper när det gäller produkttyp, avsändare, ursprungsland, klass och även när det gäller sort eller handelstyp, om detta föreskrivs i handelsnormen.

1.5 Stickprovskontroll

Tillfällig stickprovskontroll av ett visst parti vid överensstämmelsekontroll.

1.6 Primärprov

Förpackning som slumpvis tas från partiet, när det gäller förpackade produkter eller, när det gäller en produkt i lösvikt (lastning direkt in i ett transportmedel eller i en del av detta), en mängd som tagits slumpvis på ett ställe i partiet.

▼M8

1.7 Samlingsprov

Flera primärprov som antas vara representativa för partiet och som har tagits i en sådan omfattning att den sammanlagda mängden är tillräcklig för att en bedömning av det enligt alla kriterier är möjlig.

1.8 Sekundärprov

En likvärdig kvantitet produkter som slumpmässigt tagits från primärprovet.

När det gäller förpackade nötter ska sekundärprovet väga mellan 300 g och 1 kg. Om primärprovet består av förpackningar som innehåller detaljhandelsförpackningar, ska sekundärprovet vara en eller flera detaljhandelsförpackningar som sammanlagt väger minst 300 g.

När det gäller andra förpackade produkter ska sekundärprovet omfatta 30 enheter, om förpackningens nettovikt är 25 kg eller mindre och den inte innehåller några detaljhandelsförpackningar. I vissa fall innebär detta att hela innehållet i förpackningen måste kontrolleras, om primärprovet inte innehåller fler än 30 enheter.

1.9 Sammansatt prov (endast torra och torkade produkter)

Ett sammansatt prov är en blandning på minst 3 kg av alla sekundära prov som tagits från samlingsprovet. Produkter i ett sammansatt prov ska vara homogent blandade.

1.10 Reducerat prov

En mängd av produkten som slumpvis tagits från samlingsprovet eller det sammansatta provet i en omfattning som är begränsad till den minsta men tillräckliga kvantitet som är nödvändig för att en bedömning utifrån vissa enskilda kriterier är möjlig.

Om kontrollmetoden leder till att produkterna förstörs, får det reducerade provet inte omfatta mer än 10 % av samlingsprovet eller, när det gäller nötter med skal, 100 nötter tagna från det sammansatta provet. När det gäller mindre torra eller torkade produkter (dvs. 100 g som omfattar fler än 100 enheter) får ett reducerat prov inte väga mer än 300 g.

För bedömningen av kriterier som avser utvecklingsstadium och/eller mognadsgrad ska stickprovskontrollen upprättas i enlighet med de objektiva metoder som beskrivs i handledningen för objektiva test för att fastställa kvaliteten på frukt och grönsaker samt torra och torkade produkter (http://www.oecd.org/agr/fv).

Flera reducerade prov kan tas från ett samlingsprov eller sammansatt prov för att kontrollera partiets överensstämmelse med olika kriterier.

2. **GENOMFÖRANDE AV ÖVERENSSTÄMMELSEKONTROLLEN**

2.1 Allmänt

En överensstämmelsekontroll ska utföras genom bedömning av prov som slumpmässigt tagits på olika platser i de partier som valts ut för kontroll. Den är baserad på det principiella antagandet att kvaliteten på proverna är representativt för kvaliteten på partiet.

2.2 Kontrollställe

En överensstämmelsekontroll får genomföras under packningen, vid avsändningsstället, under transporten, vid mottagningsstället samt i grossist- och detaljhandelsledet.

▼M8

I fall där kontrollorganet inte genomför överensstämmelsekontrollen i egna lokaler, ska innehavaren tillhandahålla anordningar som gör det möjligt att utföra en överensstämmelsekontroll.

2.3 Identifiering av partierna och/eller helhetsintryck av försändelsen

Partierna ska identifieras på grundval av deras märkning eller andra kriterier, såsom de uppgifter som fastställs i rådets direktiv 89/396/EEG. ([1]) Om en försändelse består av flera partier ska den kontrollansvarige tjänstemannen skaffa sig en helhetsbild av försändelsen med hjälp av de dokument eller förklaringar som åtföljer produkterna. Därefter ska tjänstemannen avgöra i vilken grad partierna överensstämmer med uppgifterna i dessa dokument.

Om produkterna ska lastas eller har varit lastade på ett transportmedel ska uppgifter om detta användas för identifiering av försändelsen.

2.4 Presentation av produkterna

Kontrollören ska ange vilka kollin som ska undersökas. Presentationen ska göras av aktören och omfatta en presentation av samlingsprovet såväl som tillhandahållandet av samtliga uppgifter som krävs för att identifiera försändelsen eller partiet.

Om det krävs reducerade eller sekundära prover ska kontrollören välja ut dem ur samlingsprovet.

2.5 Fysisk kontroll

— Bedömning av förpackning och presentation

Det ska kontrolleras att förpackningen är lämplig och ren enligt kraven i den relevanta handelsnormen. Detta ska när det gäller förpackade produkter göras med hjälp av primärprover, och i alla andra fall på grundval av transportmedlet. Om endast vissa typer av förpackning eller presentation är tillåtna ska kontrollören kontrollera att det är sådana som har använts.

— Kontroll av märkning

Kontrollören ska kontrollera om produkterna är märkta i enlighet med den relevanta handelsnormen. Detta ska inbegripa en kontroll av om märkningen är korrekt och/eller om och i vilken utsträckning den måste ändras.

När det gäller förpackade produkter ska denna kontroll utföras med hjälp av primärprover, och i alla andra fall med hjälp av de handlingar som är fästa vid lastpallen eller transportmedlet.

Frukt och grönsaker som är individuellt förpackade under plastfilm ska inte betraktas som färdigförpackat livsmedel i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG och måste inte nödvändigtvis märkas enligt handelsnormerna. Plastfilmen kan i dessa fall betraktas som ett enkelt skydd för känsliga produkter.

— Överensstämmelsekontroll av produkterna

Kontrollören ska avgöra hur omfattande samlingsprovet ska vara för att denne med hjälp av detta ska kunna bedöma partierna. Kontrollören ska slumpvis välja ut vilka förpackningar som ska kontrolleras eller, när det gäller bulkprodukter, de platser i partiet från vilka individuella prov ska tas.

Det ska säkerställas att avlägsnandet av prover inte försämrar produkternas kvalitet.

Prover från skadade kollin får inte ingå i samlingsprovet. De ska ställas åt sidan och, om så krävs, undersökas och rapporteras separat.

Ett samplingsprov ska omfattande följande minimikvantiteter när ett parti förklaras otillfredsställande eller när risken för att en produkt inte överensstämmer med handelsnormen måste undersökas:

([1]) EGT L 186, 30.6.1989, s. 21.

▼M8

Förpackade produkter	
Antal kollin i varje parti	Antal kollin som ska väljas ut för provtagning (primärprov)
Upp till 100	5
101–300	7
301–500	9
501–1 000	10
Fler än 1 000	minst 15

Bulkprodukter (lastning direkt i ett transportmedel eller i en del av detta)	
Partiets vikt i kg eller antal enheter som ingår i partiet	Delprovens vikt i kg eller antal enheter
Upp till 200	10
201–500	20
501–1 000	30
1 001–5 000	60
Fler än 5 000	minst 100

När det gäller större fukter och grönsaker (som väger mer än 2 kg per enhet) ska primärproven bestå av minst fem enheter. Om partier består av mindre än fem kollin eller väger mindre än 10 kg ska hela partiet kontrolleras.

Om kontrollören efter en kontroll upptäcker att det inte går att fatta något beslut, ska en ny kontroll utföras och resultatet uttryckas som ett medelvärde av de båda kontrollerna.

2.6 Kontroll av produkten

När det gäller förpackade produkter ska primärproven användas för att kontrollera produktens allmänna utseende, presentationen, förpackningarnas renhet och märkningen. I alla andra fall ska dessa kontroller genomföras på grundval av partiet eller transportmedlet.

Produkten ska helt tas ut ur sin förpackning för överensstämmelsekontrollen. Kontrollören får bara göra avkall på detta om provet är baserat på samlingsprover.

Kontrollen av enhetlighet, minimikrav samt kvalitets- och storleksklasser ska göra på grundval av samlingsprovet, eller på grundval av det sammansatta provet med beaktande av de förklarande broschyrer som har publicerats av OECD:s system för tillämpning av internationella normer för frukt och grönsaker (http://www.oecd.org/agr/fv).

Om fel upptäcks ska kontrollören fastställa hur stor procentandel av produkten i antal eller vikt som inte överensstämmer med handelsnormen.

Yttre fel ska kontrolleras med hjälp av samlingsprov eller sammansatta prov. Vissa kriterier som avser utvecklingsstadium och/eller mognadsgrad respektive förekomsten eller frånvaron av inre fel får kontrolleras med hjälp av reducerade prov. En kontroll med hjälp av reducerade prov gäller särskilt då kontrollerna leder till att produkternas handelsvärde förstörs.

Kriterierna avseende utvecklingsstadium och/eller mognadsgrad ska kontrolleras med hjälp av de instrument och metoder som är avsedda för detta ändamål i den relevanta handelsnormen eller i enlighet med handledningen för objektiva test för att fastställa kvaliteten på frukt och grönsaker samt torra och torkade produkter (http://www.oecd.org/agr/fv).

2.7 Rapportering av kontrollresultaten

De handlingar som avses i artikel 12a ska utfärdas i tillämpliga fall.

▼M8

Om fel som leder till icke-överensstämmelse konstateras, ska aktören eller dennes företrädare skriftligen informeras om dessa fel och dessas procentandel samt om skälen till att produkterna inte anses överensstämma med normen. Om produkten kan uppfylla handelsnormen genom en ändring av märkningen ska aktören eller dennes företrädare upplysas om detta.

Om det konstateras att produkten uppvisar fel ska den procentandel av produkten som bedömts inte överensstämma med normen anges.

2.8 Minskning av produktens värde till följd av överensstämmelsekontroll

Efter överensstämmelsekontroller ska samlingsprovet eller det sammansatta provet ställas till aktörens eller dennes representants förfogande.

Kontrollorganet ska inte vara skyldigt att återställa de delar av samlingsprovet eller det sammansatta provet som förstörts vid kontrollen.

▼B

BILAGA VII

STRUKTUR OCH INNEHÅLL FÖR EN NATIONELL STRATEGI FÖR HÅLLBARA VERKSAMHETSPROGRAM ENLIGT ARTIKEL 57.12

1. Den nationella strategins varaktighet

   Anges av medlemsstaten.

2. En analys av läget med såväl starka som svaga sidor inbegripna och utvecklingspotentialen, den strategi som valts med tanke på dem och en motivering av valet av prioriteringar.

   (Artikel 12.2 a och b i förordning (EG) nr 1182/2007)

2.1. *Analys av situationen*

   Beskriv aktuella förhållanden i frukt- och grönsakssektorn med hjälp av kvantifierade data, belysning av starka och svaga sidor, skillnader, brister och behov samt utvecklingspotential på grundval av de utgångsindikatorer som anges i bilaga XIV och andra relevanta indikatorer. Denna beskrivning ska åtminstone avse följande:

   — Resultaten i frukt- och grönsakssektorn, däribland viktiga trender: Sektorns starka och svaga sidor, däribland producentorganisationernas konkurrenskraft och utvecklingspotential.

   — Miljöeffekterna (påverkan/påfrestningar och fördelar) av frukt- och grönsaksproduktionen, däribland viktiga trender.

2.2. *Strategi som valts med tanke på starka och svaga sidor*

   Redogör för de viktigaste områden där insatserna förväntas ge största möjliga mervärde i följande avseenden:

   — När det gäller betydelsen av de mål som fastställts för verksamhetsprogrammen och av de förväntade resultaten och målen när det gäller fastställda (prioriterade) behov samt utsikterna för att uppnå dem.

   — Strategins inre koherens, stärkande samverkan samt avsaknad av motsättningar och inkonsekvenser mellan verksamhetsmålen för de olika utvalda insatserna.

   — Att utvalda åtgärder kompletterar varandra och är konsekventa, även i förhållande till övriga nationella/regionala insatser, särskilt insatser som får EU-stöd och åtgärder för landsbygdsutveckling.

   — Förväntade resultat och effekter i förhållande till utgångsläget och hur de bidrar till att uppnå gemenskapsmålen.

2.3. *Effekter av tidigare verksamhetsprogram (i tillämpliga fall)*

   Beskriv i tillämpliga fall effekterna av verksamhetsprogram som nyligen genomförts. Sammanfatta de tillgängliga resultaten.

3. Verksamhetsprogrammens mål och medel samt gemensamma indikatorer

   (Artikel 12.2 c i förordning (EG) nr 1182/2007.)

   Beskriv de insatser som valts ut som stödberättigande (icke-uttömmande lista) och ange syftet med åtgärderna, mätbara mål och de indikatorer som gör det möjligt att mäta vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå målen, samt i fråga om effektivitet och måluppfyllelse.

3.1. *Krav som gäller alla eller flera slag av insatser*

   Kriterier och administrativa bestämmelser som antagits i syfte att se till att vissa stödberättigande insatser inte samtidigt stöds av andra relevanta instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt i form av landsbygdsutvecklingsstöd.

   Effektiva säkerhetsåtgärder ska ha vidtagits med tillämpning av artikel 9.5 i förordning (EG) nr 1182/2007 för att skydda miljön från möjlig ökad belastning till följd av investeringar som getts stöd enligt verksamhetsprogrammen samt kriterier som, antagits med tillämpning av artikel 12.1 i samma förordning för att säkerställa att investeringar på enskilda företag som ges stöd enligt verksamhetsprogrammen sker i enlighet med de mål som anges i artikel 174 i fördraget och i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram.

▼B

3.2. *Särskilda upplysningar som krävs för åtgärder (ifylles endast för utvalda åtgärder)*

Följande särskilda upplysningar krävs för de avsedda åtgärderna:

3.2.1. *Insatser för produktionsplanering (icke-uttömmandeförteckning)*

3.2.1.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.1.2. Övriga insatser

— Beskrivning av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.2. *Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten (icke-uttömmandeförteckning)*

3.2.2.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.2.2. Övriga insatser

— Beskrivning av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.3. *Säljfrämjande insatser (icke-uttömmandeförteckning)*

3.2.3.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.3.2. Andra slag av insatser, däribland marknadsförings- och kommunikationsinsatser som inte avser krisförebyggande och krishantering

— Beskrivning av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.4. *Forskning och experimentell produktion (icke-uttömmande förteckning)*

3.2.4.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.4.2. Andra slag av åtgärder

— Beskrivning av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

▼B

3.2.5. *Utbildningsinsatser (som inte avser krisförebyggande och krishantering) och insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster (icke-uttömmande förteckning)*

— Beskrivning av slag av insatser som berättigar till stöd (däribland slag av utbildning och/eller frågor som omfattas av rådgivningsverksamheten).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.6. *Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering*

— Beskrivning av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.7. *Miljöinsatser (icke-uttömmande förteckning)*

— Bekräftelse av att de miljöinsatser som berättigar till stöd uppfyller de krav för utbetalningar till miljöinsatser inom jordbruket som anges i första stycket i artikel 9.3 i förordning (EG) nr 1182/2007.

— Bekräftelse av att de miljöinsatser som berättigar till stöd uppfyller de krav för utbetalningar till miljöinsatser inom jordbruket som anges i första stycket i artikel 9.3 i förordning (EG) nr 1182/2007.

3.2.7.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Typ av investering som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.7.2. Andra slag av åtgärder

— Förteckning över miljöinsatser som berättigar till stöd.

— Beskrivning av de slag av insatser som berättigar till stöd, däribland särskilda åtaganden eller därmed förenade åtaganden och en motivering till insatserna på grundval av förväntad miljöpåverkan i förhållande till miljöbetingade behov och prioriteringar.

— Stödbelopp (i tillämpliga fall).

— Kriterier som antagits för beräkning av strödnivåer.

3.2.8. *Andra slag av insatser (icke-uttömmande förteckning)*

3.2.8.1. Förvärv av anläggningstillgångar

— Slag av investeringar som berättigar till stöd (däribland vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Andra former av förvärv som berättigar till stöd, t.ex. hyra eller leasing (uppgift även om vilken typ av anläggningstillgångar som avses).

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

3.2.8.2. Övriga insatser

— Beskrivning av de andra slag av insatser som berättigar till stöd.

— Närmare uppgifter om villkoren för att få stöd.

4. Utseende av behöriga myndigheter och ansvariga organ

Medlemsstaten ska utse den nationella myndighet som ska ansvara för förvaltningen, övervakningen och utvärderingen av den nationella strategin.

5. En beskrivning av övervaknings- och utvärderingssystemen

Systemen ska inrättas på grundval av den gemensamma förteckning över resultatindikatorer som anges i bilaga XIV. I tillämpliga fall ska ytterligare indikatorer som återspeglar de nationella och/eller regionala behov, villkor och syften som är specifika för de nationella verksamhetsprogrammen anges i den nationella strategin.

▼B

5.1. *Bedömning av verksamhetsprogrammen och producentorganisationernas rapporteringsskyldighet*

(Artikel 12.2 d och e i förordning (EG) nr 1182/2007)

Redogör för kraven och förfarandena när det gäller övervakning och utvärdering av verksamhetsprogrammen, inbegripet producentorganisationernas rapporteringsskyldighet.

5.2. *Övervakning och utvärdering av den nationella strategin*

Redogör för kraven och förfarandena när det gäller övervakning och utvärdering av den nationella strategin.

▼B

BILAGA VIII

FÖRTECKNING ÖVER ÅTGÄRDER OCH UTGIFTER ENLIGT ARTIKEL 61 SOM INTE ÄR STÖDBERÄTTIGANDE INOM RAMEN FÖR VERKSAMHETSPROGRAMMEN

1. Allmänna produktionskostnader, särskilt växtskyddsprodukter, inklusive integrerade bekämpningsmedel och material, gödningsmedel och andra produktionsmedel, kostnader för emballering, lagring eller förpackning, även inom ramen för nya processer, kostnader för emballage, kostnader för insamling och transport (intern eller extern), driftskostnader (särskilt elektricitet, bränsle, underhåll) utom

   — Specifika kostnader för kvalitetshöjande åtgärder. Kostnader för mycel, utsäde och icke-perenna växter (även certifierade produkter) ska inte i något fall vara stödberättigande.

   — Specifika kostnader för ekologiskt material för växtskydd (exempelvis feromoner och predatorer), vare sig det används för ekologisk, integrerad eller konventionell produktion.

   — Specifika kostnader för miljöinsatser, inklusive kostnader som uppstått genom miljövänlig hantering av förpackningar. Miljövänlig hantering av förpackningar ska vara vederbörligen styrkt och uppfylla kriterierna i bilaga II till direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

   — Särskilda kostnader för ekologisk, integrerad eller experimentell produktion. Den behöriga nationella myndigheten ska fastställa kriterier för stödberättigande för experimentell produktion med beaktande av hur nyskapande ett förfarande eller koncept är och med beaktande av eventuella risker.

   — Specifika kostnader för att kontrollera överensstämmelsen med de normer som avses i avdelning II i den här förordningen samt med växtskyddsbestämmelser och gränsvärden för högsta tillåtna restmängder.

   Med specifika kostnader avses ytterligare kostnader, beräknade som skillnaden mellan traditionella kostnader och faktiska kostnader.

   För varje kategori stödberättigande specifika kostnader enligt ovan får medlemsstaterna fastställa vederbörligen motiverade schablonbelopp för jämförelsen mellan ytterligare kostnader och traditionella kostnader.

2. Kostnader för administration och personal med undantag av kostnader för genomförande av driftsfonder och verksamhetsprogram, däribland

   a) Omkostnader som specifikt avser operationsfonden eller verksamhetsprogrammet, däribland förvaltnings- och personalkostnader, kostnader för rapporter och utvärderingar och kostnader för bokföring och redovisningsförvaltning genom utbetalning av ett schablonbelopp motsvarande 2 % av den godkända driftsfonden, dock högst 180 000 euro. Dessa 2 % ska bestå av 1 % i stöd från gemenskapen plus 1 % från producentorganisationen.

      För erkända sammanslutningar av producentorganisationer får schablonbeloppet multipliceras med antalet medlemsorganisationer i sammanslutningen upp till högst 1 250 000 euro.

      Medlemsstaterna får begränsa finansieringen till de verkliga kostnaderna och ska i så fall skall fastställa vilka kostnader som ska vara stödberättigande.

   b) Personalkostnader (inbegripet arbetsgivaravgifter, om dessa bekostas av producentorganisationerna) till följd av åtgärder

      i) för att förbättra eller bibehålla hög kvalitet eller hög nivå på miljöskyddet, eller

      ii) för att höja nivån på marknadsföringen.

      Sådana åtgärder ska i huvudsak genomföras av kvalificerad personal. Om producentorganisationen i sådana fall använder sig av personal från den egna organisationen eller anslutna producenter ska den arbetade tiden noteras.

      Om en medlemsstat önskar föreskriva ett alternativ till att begränsa finansieringen till de verkliga kostnaderna för samtliga stödberättigande kostnader för personal enligt ovan, skall den, i förväg och vederbörligen

▼B

motiverat, fastställa schablonbelopp motsvarande högst 20 % av den godkända driftsfonden. Denna procentsats får ökas i väl motiverade fall.

För att kunna ansöka om dessa schablonbelopp ska producentorganisationerna uppvisa ett för medlemsstaten tillfredsställande bevis för genomförandet av åtgärden.

c) Kostnader för administration och rättsliga frågor vid sammanslagningar och förvärv av producentorganisationer liksom i samband med bildande av gränsöverskridande producentorganisationer eller gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer, genomförbarhetsstudier och förslag som beställts av producentorganisationer i samband med detta.

3. Inkomst- och prisstöd som inte avser krisförebyggande och krishantering.

4. Försäkringskostnader som inte avser krisförebyggande och krishantering

5. Återbetalning av lån som tagits för en åtgärd, annan än de åtgärder som avses i artikel 75, som genomförts innan verksamhetsprogrammet inleddes.

6. Förvärv av obebyggd mark (som utgör mer än 10 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för ifrågavarande åtgärd. I vederbörligen motiverade undantagsfall får en högre procentsats fastställas för miljöskyddsåtgärder) såvida förvärvet inte är nödvändigt i syfte att göra en investering som omfattas av verksamhetsprogrammet.

7. Kostnader för sammanträden och utbildningsprogram, däribland dagtraktamenten och rese- och boendekostnader, såvida de inte uppstår inom ramen för verksamhetsprogrammet (när så är lämpligt i form av schablonbelopp).

8. Åtgärder eller kostnader som gäller kvantiteter som producerats av producentorganisationens medlemmar utanför gemenskapen.

9. Åtgärder som kan leda till snedvrida konkurrensen inom övriga ekonomiska verksamheter som producentorganisationen deltar i.

10. Begagnad utrustning som har köpts med gemenskapsstöd eller nationellt stöd de sju senaste åren.

11. Investeringar i transportmedel som producentorganisationen avser att använda för saluföring och distribution, med undantag för extra anordningar för kyltransport och transport i kontrollerad atmosfär.

12. Förhyrning i stället för köp såvida det inte är ekonomiskt försvarbart på ett för medlemsstaterna tillfredsställande sätt.

13. Driftskostnader för förhyrda produkter.

14. Utgifter knutna till leasingkontrakt (skatter, ränta, försäkringskostnader m.m.) och driftskostnader, med undantag av själva leasingen inom ramen för föremålets nettomarknadsvärde och enligt de villkor som anges i artikel 55.1 första stycket led b i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 ([1]).

15. Marknadsföring av enskilda varumärken eller märken med geografiska beteckningar, förutom

— varumärken eller märken för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och dotterbolag enligt artikel 52.7,

— generisk marknadsföring och marknadsföring av kvalitetsmärken. Geografiska beteckningar är bara tillåtna

a) om det rör sig om en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som omfattas av rådets förordning (EG) nr 510/2006 ([2]), eller

b) om, i samtliga fall då a inte tillämpas, de geografiska beteckningarna är underordnade huvudbudskapet.

▼M10

Marknadsföringsmaterial för generisk marknadsföring och marknadsföring av kvalitetsmärken ska bära Europeiska gemenskapens emblem (endast när det gäller visuella medier) och innehålla följande text: ”Kampanj som finansieras med stöd av Europeiska gemenskapen”. Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och dotterbolag enligt artikel 52.7 ska

([1]) EUT L 368, 23.12.2006, s. 15. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 434/2007 (EUT L 104, 21.4.2007, s. 8).

([2]) EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

▼M10

inte använda Europeiska gemenskapens emblem i marknadsföringen av sina märken eller varumärken.

▼B

16. Underleverantörs- eller entreprenadkontrakt rörande insatser eller utgifter som anges som icke stödberättigande i den här förteckningen.

17. Mervärdesskatt, förutom mervärdesskatt som inte kan återbetalas till stödmottagaren i enlighet med artikel 71.3 a i förordning (EG) nr 1698/2005.

18. Låneräntor, dock inte om bidraget lämnas i form av återbetalningspliktigt direktstöd.

19. Fastighetsköp med hjälp av gemenskapsstöd eller nationellt stöd de senaste tio åren.

20. Investeringar i företagsaktier, om investeringen är finansiell, utom investeringar som direkt bidrar till uppnåendet av målen i verksamhetsprogrammet.

21. Kostnader som andra parter än producentorganisationen eller dess medlemmar har ådragit sig.

22. Investeringar eller liknande åtgärder som inte sker på anläggningar som tillhör producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, dotterföretaget enligt artikel 52.7 eller organisationsmedlemmar.

23. Åtgärder som producentorganisationen har lagt ut på entreprenad utanför gemenskapen.

▼B

BILAGA IX

MINIMIKRAV FÖR ÅTERTAGNA PRODUKTER ENLIGT ARTIKEL 77(2)

1. Produkterna ska vara:
   - hela,
   - friska (de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion),
   - rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,
   - praktiskt taget fria från skadedjur och skador orsakade av skadedjur,
   - fria från onormal yttre fuktighet,
   - fria från främmande lukt och/eller smak.
2. Produkterna måste med hänsyn till sorten vara tillräckligt utvecklade och mogna.
3. Produkterna ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

▼B

BILAGA X

MAXIMIBELOPP FÖR STÖD TILL ÅTERTAG FRÅN MARKNADEN ENLIGT ARTIKEL 80.1

Produkt	Maximistöd (EUR/100 kg)
Blomkål	10,52
Tomater	7,25
Äpplen	13,22
Druvor	12,03
Aprikoser	21,26
Nektariner	19,56
Persikor	16,49
Päron	12,59
Auberginer	5,96
Meloner	6,00
Vattenmeloner	6,00
Apelsiner	21,00
Mandariner	19,50
Clementiner	19,50
Satsumas	19,50
Citroner	19,50

▼B

BILAGA XI

TRANSPORTKOSTNADER VID GRATIS UTDELNING ENLIGT ARTIKEL 82.1

Avstånd mellan platsen för återtaget och leveransplatsen	Transportkostnader (EUR/t)
Mindre än 25 km	15,5
25–199 km	32,3
200–349 km	45,2
350–499 km	64,5
500–749 km	83,9
750– km	102

Tillägg för kyltransport: 7,7 EUR/t.

▼B

BILAGA XII

UPPGIFT PÅ FÖRPACKNINGAR MED PRODUKTER AVSEDDA FÖR GRATIS UTDELNING ENLIGT ARTIKEL 83.2

— Продукт, предназначен за безплатна дистрибуция (Регламент (ЕО) № 1580/2007)

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (CE) nº 1580/2007]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (ES) č. 1580/2007]

— Produkt til gratis uddeling (forordning (EF) nr. 1580/2007)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EG) Nr. 1580/2007)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EÜ) nr 1580/2007]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1580/2007]

— Product for free distribution (Regulation (EC) No 1580/2007)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (CE) nº 1580/2007]

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (CE) n. 1580/2007]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (EK) Nr. 1580/2007]

— Produktas skirtas nemokamai distribucijai [Reglamentas (EB) Nr. 1580/2007]

— Térítésmentes terjesztésre szánt termék (1580/2007. sz. EK rendelet)

— Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (KE) nru. 1580/2007]

— Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EG) nr. 1580/2007)

— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporzadzenie (WE) nr 1580/2007]

— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (CE) n.º 1580/2007]

— Produs destinat distribuției gratuite [Regulamentul (CE) nr. 1580/2007]

— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (ES) č. 1580/2007]

— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (ES) št. 1580/2007]

— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EY) N:o 1580/2007)

— Produkt för gratisutdelning (förordning (EG) nr 1580/2007)

▼B

BILAGA XIII

UPPGIFTER SOM SKA INGÅ I MEDLEMSSTATERNAS ÅRSRAPPORTER ENLIGT ARTIKEL 93.3

Alla uppgifter ska avse rapportåret. Uppgifter ska ges om kostnader som betalats efter rapportåret. Även uppgifter om utförda kontroller och tillämpade sanktioner ska ges för rapportåret tillsammans med sådana som utförts respektive tillämpats efter det året. För uppgifter som varierar under året ska uppgift för den 31 december under rapportåret lämnas.

DEL A – UPPGIFTER FÖR MARKNADSSTYRNING

1. Administrativ information

▼M10

a) Nationell lagstiftning som antagits i syfte att genomföra avdelning I kapitel IV avsnitt IVa avdelning I och avdelning II kapitel II avsnitt IA i del II i förordning (EG) nr 1234/2007, däribland den nationella strategin för hållbara verksamhetsprogram som genomförts det år som rapporten avser.

▼B

b) Medlemsstaternas kontaktpunkt för meddelanden.

c) Följande information om producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer och producentgrupper:

— Kodnummer.

— Namn och kontaktuppgifter.

— Datum för erkännande (förhandserkännande när det gäller producentgrupper).

— Alla juridiska personer eller klart definierade delar av medverkande juridiska personer och alla medverkande dotterbolag.

— Antal medlemmar (fördelade mellan producerande och icke-producerande medlemmar). Ändringar i medlemskapet under året.

— Produkttäckning och beskrivning av sålda slutprodukter.

— Strukturella förändringar under året, särskilt nyligen erkända eller bildade organ, definitivt och tillfälligt upphävande av erkännanden och samgående med datumuppgifter.

d) Följande information om branschorganisationer:

— Organisationsnamn och kontaktuppgifter.

— Datum för erkännande.

— Produkttäckning.

2. Information om kostnader

a) Producentorganisationer. Följande finansiella information per bidragsmottagare (producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer):

— Driftsfond. Sammanlagt belopp, bidrag från gemenskapen, medlemsstaten (nationellt stöd) och producentorganisationer och medlemmar.

— Beskrivning av storleken på det ekonomiska gemenskapsstödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1182/2007.

— Finansiella uppgifter om verksamhetsprogrammet, fördelat på producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer.

— Värdet av den salufördа produktionen. Sammanlagt och fördelat mellan de olika juridiska personer som ingår i producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer.

— Kostnader för verksamhetsprogrammet, uppdelade på åtgärder och slag av insatser som valts som stödberättigande.

▼M10

— Information om den produktmängd som återtagits, angivet per produkt och månad samt uppdelat på den totala mängd produkter som återta-

▼M10

gits från marknaden och den mängd produkter som avsatts för gratis utdelning, uttryckt i ton.

▼B

— Förteckning över de organ som godkänts för det ändamål som avses enligt artikel 10.4 a och b i förordning (EG) nr 1182/2007.

b) Producentgrupper. Följande finansiella information per stödmottagare:

— Sammanlagt belopp, bidrag från gemenskapen, medlemsstaterna och producentgrupperna och medlemmarna.

— Redogörelse för det ekonomiska gemenskapsstöd som avses i artikel 7.5 i förordning (EG) nr 1182/2007 och bidrag från medlemsstaten, med angivelse av delbeloppen för producentgrupperna under övergångsperiodens första, andra, tredje, fjärde och femte år.

— De investeringsutgifter som krävs för att uppnå erkännande enligt artikel 7.3 b i förordning (EG) nr 1182/2007, fördelade på stöd från gemenskapen, medlemsstaten och producentgruppen.

— Värdet av den saluförda produktionen med delbelopp för producentgrupperna under övergångsperiodens första, andra, tredje, fjärde och femte år.

3. Följande information om genomförandet av den nationella strategin:

— En sammanfattande beskrivning av utvecklingen av genomförandet av verksamhetsprogrammen med uppdelning på varje slag av åtgärd som avses i artikel 21.1 f. Beskrivningen ska bygga på finansiellt och gemensamt resultat och resultatindikatorer och ge en sammanfattning av uppgifterna i de årliga lägesrapporterna från producentorganisationerna beträffande verksamhetsprogrammen.

— Om medlemsstaten tillämpar led c i artikel 43 andra stycket i förordning (EG) nr 1182/2007 ska den redogöra för det statliga stödet.

— En sammanfattning av resultaten av halvtidsutvärderingarna av verksamhetsprogrammen som överlämnats av producentorganisationerna, däribland i tillämpliga fall kvalitativa bedömningar av resultaten och effekterna av miljöinsatser i syfte att förhindra jorderosion, minskad och/eller förbättrad användning av växtskyddsprodukter, skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald eller miljövård.

— En sammanfattning av de större problem som uppstått vid genomförandet och hanteringen av den nationella strategin, vidtagna åtgärder och i tillämpliga fall information om huruvida den nationella strategin har uppdaterats och anledningen till uppdateringen. Ett exemplar av den uppdaterade strategin ska bifogas årsrapporten.

— En sammanfattning av de analyser som gjorts i enlighet med artikel 112.1 andra stycket.

Under 2012 ska årsrapporten även omfatta den utvärderingsrapport för 2012 som avses i artikel 128.4.

4. Förteckning över godkända företag i första bearbetningsledet och uppsamlare med uppdelning på produkter för medlemsstater som utnyttjar övergångsarrangemangen enligt artikel 68b eller artikel 143bc i förordning (EG) nr 1782/2003.

DEL B – INFORMATION FÖR RÄKENSKAPSAVSLUTNING

5. Följande information om kontroller och påföljder:

— Kontroller utförda av medlemsstaterna: Uppgifter om besökta organ och datumen för besöken.

— Antal besök.

— Resultaten av kontrollerna.

— Tillämpade påföljder.

▼B

BILAGA XIV

FÖRTECKNING ÖVER GEMENSAMMA RESULTATINDIKATORER ENLIGT ARTIKEL 126.3

Systemet med gemensamma resultatindikatorer för insatser som genomförts av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer samt deras medlemmar inom ramen för ett verksamhetsprogram fångar inte alltid upp samtliga faktorer som kan förekomma och påverka produktion, resultat och effekter av ett verksamhetsprogram. I detta sammanhang bör den information som resultatindikatorerna ger tolkas mot bakgrund av kvantitativ kvalitativ information om andra centrala faktorer som bidragit till framgången eller misslyckandet i genomförandet av verksamhetsprogrammet.

1. GEMENSAMMA INDIKATORER AVSEENDE DET FINANSIELLA GENOMFÖRANDET (INPUT-INDIKATORER) (ÅRLIGA)

Åtgärd	Typ av åtgärd	Input-Indikatorer (Årliga)
Insatser för produktionsplanering	a) Förvärv av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser	Kostnad (euro)
Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten	a) Förvärv av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser	Kostnad (euro)
Säljfrämjande insatser	a) Förvärv av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Marknadsförings- och kommunikationsinsatser (som inte avser krisförebyggande och krishantering) d) Övriga insatser	Kostnad (euro)
Forskning, inklusive experimentell produktion	a) Förvärv av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser	Kostnad (euro)
Utbildning (som inte avser krisförebyggande och krishantering) och/eller insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster	På grundval av det huvudområde som omfattas: a) Ekologisk produktion b) Integrerad produktion eller integrerad skadedjursbekämpning c) Övriga miljöfrågor d) Produktkvalitet, inklusive bekämpningsmedelsrester e) Övriga frågor	Kostnad (euro)

▼B

Åtgärd	Typ av åtgärd	Input-Indikatorer (Årliga)
Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering	a) Återtag från marknaden. b) Grön skörd av eller situationer där frukt och grönsaker inte bärgas. c) Marknadsförings- och kommunikationsinsatser. d) Utbildning. e) Skördeförsäkring. f) Stöd för administrativa utgifter för bildande av aktiefonder.	Kostnad (euro)
Miljöinsatser	a) Förvärv av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser 1) Produktion i) Ekologisk produktion ii) Integrerad Produktion iii) Förbättrad vattenanvändning och/eller vattenförvaltning, inbegripet vattenbesparing och vattenavrinning iv) Markvårdsinsatser (t.ex. arbetsmetoder för att förhindra/minska markerosion, växttäcke, hållbart jordbruk, marktäckning) v) Åtgärder för att skapa eller bevara livsmiljöer som gynnar den biologiska mångfalden (t.ex. våtmarker) eller bevara landskapet, bl.a. genom att bevara historiska inslag (t.ex. stenmurar, terrasser och småskog) vi) Energisparande insatser vii) Insatser för att minska uppkomsten av avfall och förbättra avfallshanteringen viii) Övriga insatser 2) Transport 3) Saluföring	Kostnad (euro)
Övriga insatser	a) Förvärv av anläggningstillgångar b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing c) Övriga insatser	Kostnad (euro)

▼B

2. GEMENSAMMA UTFALLSINDIKATORER (ÅRLIGA)

Åtgärd	Typ av åtgärd	Utfallsindikatorer (Årliga)
Insatser för produktionsplanering	a) Förvärv av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser Totalt värde av investeringarna (euro) ([2])
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser
	c) Övriga insatser	Antal anläggningar som omfattas av insatserna Antal genomförda insatser
Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten	a) Förvärv av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser Totalt värde av investeringarna *(euro)* ([2])
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser
	c) Övriga insatser	Antal anläggningar som omfattas av insatserna Antal genomförda insatser

▼B

Åtgärd	Typ av åtgärd	Utfallsindikatorer (Årliga)
Säljfrämjande insatser	a) Förvärv av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser Totalt värde av investeringarna *(euro)* ([2])
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser
	c) Marknadsförings- och kommunikationsinsatser (som inte avser krisförebyggande och krishantering)	Antal genomförda insatser ([3])
	d) Övriga insatser	Antal anläggningar som omfattas av insatserna Antal genomförda insatser
Forskning, inklusive experimentell produktion	a) Förvärv av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser Totalt värde av investeringarna *(euro)*
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser
	c) Övriga insatser	Antal genomförda insatser Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([4]) Antal hektar som omfattas ([5])

▼B

Åtgärd	Typ av åtgärd	Utfallsindikatorer (Årliga)
Utbildning (som inte avser krisförebyggande och krishantering) och/eller insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster	På grundval av det huvudområde som omfattas: a) Ekologisk produktion b) Integrerad produktion eller integrerad skadedjursbekämpning c) Övriga miljöfrågor d) Spårbarhet e) Produktkvalitet, inklusive bekämpningsmedelsrester f) Övriga frågor	Antal genomförda insatser (6) (7) Antal utbildningsdagar för deltagarna
Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering	a) Återtag från marknaden; b) Grön skörd av eller situationer där frukt och grönsaker inte bärgas; c) Marknadsförings- och kommunikationsinsatser; d) Utbildning; e) Skördeförsäkring; f) Stöd för administrativa utgifter för bildande av aktiefonder.	Antal genomförda insatser (3) (6) (8) (9)
Miljöinsatser	a) Förvärv av anläggningstillgångar (10)	Antal anläggningar som omfattas av insatserna (1) Antal genomförda insatser Totalt värde av investeringarna *(euro)*
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing (11)	Antal anläggningar som omfattas av insatserna (1) Antal genomförda insatser
	c) Övriga insatser 1) Produktion i) Ekologisk produktion ii) Integrerad Produktion iii) Förbättrad vattenanvändning och/eller vattenförvaltning, inbegripet vattenbesparing och vattenavrinning iv) Markvårdsinsatser (t.ex. arbetsmetoder för att förhindra/minska markerosion, växttäcke, hållbart jordbruk, marktäckning)	Antal anläggningar som omfattas av insatserna Antal genomförda insatser Antal hektar som omfattas

▼B

Åtgärd	Typ av åtgärd	Utfallsindikatorer (Årliga)
	v) Åtgärder för att skapa eller bevara livsmiljöer som gynnar den biologiska mångfalden (t.ex. våtmarker) eller bevara landskapet, bl.a. genom att bevara historiska inslag (t.ex. stenmurar, terrasser och småskog) vi) Energisparande insatser vii) Insatser för att minska uppkomsten av avfall och förbättra avfallshanteringen viii) Övriga insatser	
	2) Transport 3) Saluföring	Antal genomförda insatser
Övriga insatser	a) Förvärv av anläggningstillgångar	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser Totalt värde av investeringarna *(euro)* ([2])
	b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing	Antal anläggningar som omfattas av insatserna ([1]) Antal genomförda insatser
	c) Övriga insatser	Antal genomförda insatser

([1]) Endast i de fall då förvärv av anläggningstillgångar genomförs på enskilda anläggningar som tillhör producentorganisationens medlemmar.
([2]) Ifylls endast för det år då investeringen görs.
([3]) Varje dag av en säljfrämjande kampanj räknas som en insats.
([4]) Endast då åtgärderna avser experimentell produktion på areal som tillhör medlemsföretag.
([5]) Endast då åtgärderna avser experimentell produktion på areal som tillhör medlemsföretag och/eller producentorganisationer.
([6]) Varje utbildningsaktivitet räknas som en insats, oavsett dess specifika innehåll och antalet utbildningsdagar för deltagarna.
([7]) Varje aktivitet som syftar till att främja producentorganisationens medlemmars tillgång till rådgivningstjänster räknas som en insats, oavsett källan till rådgivningen (dvs. via en rådgivningstjänst som byggts upp av producentorganisationen eller av externa tjänster), den fråga rådgivningen gäller och antal anläggningar som utnyttjar den tillhandahållna rådgivningen.
([8]) Återtag av samma produkt under olika perioder av året och återtag av olika produkter räknas som olika åtgärder. Varje återtag från marknaden av en viss produkt räknas som en åtgärd.
([9]) Grön skörd och ej bärgad skörd avseende olika produkter räknas som olika åtgärder.
([10]) Även icke-produktiva investeringar som har samband med fullgörandet av åtaganden inom andra miljöinsatser.
([11]) Även andra former av förvärv av anläggningstillgångar som har samband med fullgörandet av åtaganden inom andra miljöinsatser.

▼B

3. GEMENSAMMA RESULTATINDIKATORER

OBS!: Resultatindikatorerna ska meddelas först efter det att resultaten har bedömts.

Åtgärd	Resultatindikatorer (Mätenhet)
Insatser för produktionsplanering	Förändring av volymen saluförd produktion *(ton)* Förändring av värdet av den totala saluförda produktionen *(euro/kg)*
Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten	Förändring av volymen saluförd produktion som uppfyller kraven i ett specifikt ”kvalitetsprogram” *(ton)* (1) Förändring av värdet av den totala saluförda produktionen *(euro/kg)* Beräknad effekt på produktionskostnaderna *(euro/kg)*
Säljfrämjande insatser	Förändring av volymen saluförd produktion *(ton)* Förändring av värdet av den totala saluförda produktionen *(euro/kg)*
Forskning, inklusive experimentell produktion	Antal nya tekniker, processer och/eller produkter som antagits sedan början av verksamhetsprogrammet
Utbildning (som inte avser krisförebyggande och krishantering) och/eller insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster	Antal personer som fullföljde hela utbildningsaktiviteten/ programmet Antal anläggningar som utnyttjar rådgivningstjänster
Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering	
a) Återtag från marknaden	Total volym återtagen produktion *(ton)*
b) Grön skörd av eller situationer där frukt och grönsaker inte bärgas	Total area som berörs av grön eller ej genomförd skörd *(ha)*
c) Marknadsföring och kommunikation	Beräknad förändring av volymen saluförd produktion av produkter som omfattas av marknadsförings- och kommunikationsinsatserna *(ton)*
d) Utbildning	Antal personer som fullföljde hela utbildningsaktiviteten/ -programmet
e) Skördeförsäkring	Sammanlagt värde av den försäkrade risken *(euro)*
f) Stöd för administrativa utgifter för bildande av aktiefonder	Sammanlagt värde av den aktiefond som bildats *(euro)*
Miljöinsatser	
a) Förvärv av anläggningstillgångar (2) b) Andra former av förvärv av anläggningstillgångar, däribland arrende, förhyrning och leasing (3) c) Övriga insatser	Beräknad förändring av den totala användningen av mineralhaltiga gödselmedel per hektar, angivet per typ av gödselmedel (N och P_2O_3) *(ton)* Beräknad förändring av den totala vattenanvändningen per hektar *(m^3*/ha) Beräknad förändring av den årliga energianvändningen, angivet per energikälla eller typ av bränsle (*liter/m^3*/Kwh per ton saluförd produktion)

▼B

Åtgärd	Resultatindikatorer (Mätenhet)
1) Produktion	Beräknad förändring av årsvolymen genererat avfall *(i ton per ton saluförd produktion)* Beräknad förändring av den årliga förpackningsanvändningen *(i ton per ton saluförd produktion)*
2) Transport	eräknad förändring av den årliga energianvändningen, angivet per energikälla eller typ av bränsle *(Liter/m^3*/Kwh per ton saluförd produktion)
3) Saluföring	Beräknad förändring av årsvolymen genererat avfall *(i ton per ton saluförd produktion)* Beräknad förändring av den årliga förpackningsanvändningen *(i ton per ton saluförd produktion)*
Övriga insatser	Förändring av volymen saluförd produktion *(ton)* Förändring av värdet av den totala salufördа produktionen *(euro/kg)* Beräknad effekt på produktionskostnaderna *(euro/kg)*

Anmärkningar: Referensvärdet för förändringar är situationen vid starten av programmet.

([1]) Med ”kvalitetskrav” avses här en rad noggrant angivna skyldigheter i förhållande till produktionsmetoderna a) vars uppfyllelse kontrolleras av ett oberoende kontrollorgan och b) som resulterar i en slutprodukt vars kvalitet i) är avsevärt högre än vad som anges i sedvanliga handelsnormer när det gäller offentliga normer samt växt- och miljönormer och ii) utformas i förhållande till rådande och väntade marknadsmöjligheter. De viktigaste ”kvalitetssystemen” föreslås omfatta följande: a) Certifierad ekologisk produktion b) skyddade geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar, c) certifierad integrerad produktion, d) enskilt kvalitetssystem för certifierade produkter.

([2]) Även icke-produktiva investeringar som har samband med fullgörandet av åtaganden inom andra miljöinsatser.

([3]) Även andra former av förvärv av anläggningstillgångar som har samband med fullgörandet av åtaganden inom andra miljöinsatser.

4. GEMENSAMMA INDIKATORER FÖR MÅLUPPFYLLELSE

OBS!: Indikatorerna för måluppfyllelse ska meddelas först efter det att effekterna har bedömts.

Åtgärd	Övergripande mål	Indikatorer För Måluppfyllelse (Mätenhet)
Insatser för produktionsplanering	Ökad konkurrenskraft Ökat antal medlemmar av producentorganisationen	Förändring av värdet av den saluförda produktionen *(euro)* Förändring av det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningar av producentorganisationer, angivet per produkt (*antal*) (1) Förändring av det sammanlagda område som medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer brukar för produktion av frukt och grönsaker (ha)
Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten		
Säljfrämjande insatser		
Forskning, inklusive experimentell produktion		
Utbildning (som inte avser krisförebyggande och krishantering) och/eller insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster		
Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering		
Miljöinsatser	Bevara och skydda miljön:	
	— Mark	Uppgift saknas
	— Vattenkvalitet	Beräknad förändring av den totala användningen av mineralhaltiga gödselmedel, angivet per typ av gödselmedel (N och P_2O_3) *(ton)*
	— Hållbar användning av vattenresurser	Beräknad förändring av den totala vattenanvändningen *(m^3)*
	— Livsmiljöer och biologisk mångfald	Uppgift saknas
	— Landskap	Uppgift saknas
	— Minskad klimatförändring	Beräknad förändring av den totala energianvändningen, angivet per energikälla eller typ av bränsle *(Liter/m^3*/Kwh)
	— Avfallsminskning	Beräknad förändring av det totala genererade avfallet *(ton)* Beräknad förändring av förpackningsanvändningen *(ton)*
Övriga insatser	Ökad konkurrenskraft Ökat antal medlemmar av producentorganisationen	Förändring av värdet av den saluförda produktionen *(euro)* Förändring av det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningar av producentorganisationer, angivet per produkt (*antal*) (1) Förändring av det sammanlagda område som medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer brukar för produktion av frukt och grönsaker *(ha)*

Anmärkningar: Referensvärdet för förändringar är situationen vid starten av programmet.
(1) ”Aktiva medlemmar” är medlemmar som levererar produkter till producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer.

▼B

5. GEMENSAMMA UTGÅNGSINDIKATORER

OBS: Utgångsindikatorer krävs vid analysen av situationen i början av programperioden. Vissa gemensamma utgångsindikatorer är bara relevanta när det gäller enskilda verksamhetsprogram på producentorganisationsnivå (t.ex. volymen av den produktion som saluförts till ett pris av mindre än 80 % av det genomsnittliga pris som mottagits av producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer). Andra gemensamma utgångsindikatorer är också relevanta för de nationella strategierna på medlemsstatsnivå (t.ex. värdet av den salufördа produktionen).

Som allmän regel bör utgångsindikatorer beräknas som ett treårsgenomsnitt. Om sådana uppgifter inte finns tillgängliga bör åtminstone uppgifter för ett år användas vid beräkningen.

Mål	Utgångsindikatorer för målen	
	Indikator	Definition *(och mätning)*
Overall mål		
Ökad konkurrenskraft	Värdet av den salufördа produktionen	Värdet av den salufördа produktionen för producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer *(euro)*
Ökat antal medlemmar av producentorganisationen	Antal frukt- och grönsaksproducenter som är medlemmar av den berörda producentorganisationen/ sammanslutningen av producentorganisationer	Antal frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar ([1]) av producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer
	Sammanlagt område som medlemmar av den berörda producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer brukar för produktion av frukt och grönsaker	Sammanlagt område som medlemmar av den berörda producentorganisationen/ sammanslutningen av producentorganisationer brukar för produktion av frukt och grönsaker (ha)
Bevara och skydda miljön	Uppgift saknas	
Särskilda mål		
Ökad koncentrering av utbudet	Volymen saluförd produktion	Total volym saluförd produktion *(ton)*
Främjande av saluföring av de produkter som produceras av medlemmarna		
Säkerställa att produktionens kvalitet och kvantitet motsvarar efterfrågan		Den volym av den salufördа produktionen som uppfyller kraven för ett specifikt ”kvalitetssystem” ([2]) av de huvudsakliga slagen av berörda kvalitetssystem *(ton)*
Optimering av produktionskostnader	Uppgift saknas	
Ökning av produkternas marknadsvärde	Genomsnittligt enhetsvärdet för den salufördа produktionen	Värdet av den salufördа produktionen/Volymen saluförd produktion *(euro/kg)*

▼B

Mål	Utgångsindikatorer för målen	
	Indikator	Definition *(och mätning)*
Stabilisering av producentpriserna	Fluktuationer i marknadspriserna	Volym produktion som saluförts till mindre än 80 % av det genomsnittliga pris som mottagits av producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer (*ton*) ([3])
Ökad kunskap och mänsklig potential	Antal personer som har deltagit i utbildningsaktiviteter	Antal personer som fullföljt en utbildningsaktivitet eller ett –program under de senaste tre åren *(antal)*
	Antal anläggningar som utnyttjar rådgivningstjänster	Antal anläggningar/medlemmar av producentorganisationer/sammanslutningar av producentorganisationer som utnyttjar rådgivningstjänster *(number)*
Utveckling av tekniska och ekonomiska resultat och främjande av innovation	Uppgift saknas	
Särskilda mål på miljöområdet		
Bidra till markvård	Område med risk för markerosion där åtgärder mot detta vidtas	Område med frukt- och grönsaksproduktion med risk för markerosion ([4]) där motverkande åtgärder vidtas *(ha)*
Bidra till bevarad och förbättrad vattenkvalitet	Område med minskad/förbättrad användning av gödselmedel	Område med frukt- och grönsaksproduktion där användningen av gödselmedel minskas eller förbättras *(ha)*
Bidra till en hållbar användning av vattenresurser	Område där åtgärder för att spara vatten genomförs	Område med frukt- och grönsaksproduktion där åtgärder för att spara vatten genomförs *(ha)*
Bidra till skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald	Ekologisk produktion	Område som används för ekologisk produktion av frukt och/eller grönsaker *(ha)*
	Integrerad Produktion	Område som används för integrerad produktion av frukt och/eller grönsaker *(ha)*
	Andra insatser för att bidra till skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald	Område som berörs av andra insatser för att bidra till skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald *(ha)*
Bidra till naturvård	Uppgift saknas	
Bidra till minskad klimatförändring – Produktion	Växthusuppvärmning – energieffektivitet	Beräknad årlig energikonsumtion för växthusuppvärmning uppdelad på energikällor (*ton/liter/m^3/Kwh per ton saluförd produktion*)

▼B

Mål	Utgångsindikatorer för målen	
	Indikator	Definition *(och mätning)*
Bidra till minskad klimatförändring – Transport Bidra till bevarad och förbättrad luftkvalitet – Transport	Transport – energieffektivitet	Beräknad årlig energikonsumtion för interna transporter ([5]) uppdelad på energislag (*ton/liter/m^3/K-Wh per ton saluförd produktion*)
Minska avfallsmängden	Uppgift saknas	

Anmärkningar: Referensvärdet för förändringar är situationen vid starten av programmet.

([1]) ”Aktiva medlemmar” är medlemmar som levererar produkter till producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer.

([2]) Med ”kvalitetskrav” avses här en rad noggrant angivna skyldigheter i förhållande till produktionsmetoderna a) vars uppfyllelse kontrolleras av ett oberoende kontrollorgan och b) som resulterar i en slutprodukt vars kvalitet i) är avsevärt högre än vad som anges i sedvanliga handelsnormer när det gäller offentliga normer samt växt- och miljönormer och ii) utformas i förhållande till rådande och väntade marknadsmöjligheter. Grundtyperna av ”kvalitetssystem” ska omfatta följande: a) Certifierad ekologisk produktion. b) Skyddade geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar. c) Certifierad integrerad produktion. d) Enskilda kvalitetssystem för certifierade produkter.

([3]) Beräknas årligen för de huvudsakliga produkterna (uttryckt i värde av saluförd produktion).

([4]) ”Med risk för markerosion” avser åkermark som sluttar mer än 10 %, oavsett om den omfattats av åtgärder för att motverka markerosion (t.ex. jordtäckning, växelbruk osv.).
Om nödvändig information finns att tillgå får medlemsstaterna i stället använda följande definition: ”Med risk för markerosion” avser åkermark med en förutsedd jordmånsförlust som sker snabbare än den naturliga jordmånsbildningen, oavsett om åtgärder för att motverka markerosion (t.ex. jordtäckning, växelbruk, osv.) har vidtagits.

([5]) ”Interna transporter” avser transporter från medlemmarnas anläggningar till producentorganisationen/sammanslutningen av producentorganisationer.

▼B

BILAGA XV

INGÅNGSPRISSYSTEM SOM ANGES I AVDELNING IV KAPITEL II AVSNITT 1

Utan att tillämpningen av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen påverkas ska varuslaget endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för den ordning som fastställs i avdelning IV kapitel II avsnitt 1 avgörs i denna bilaga genom KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då den här förordningen antogs. När KN-numret föregås av ”ex” ska tillämpningsområdet för tilläggstullen fastställas på grundval av såväl KN-numrets och varuslagets omfattning som motsvarande tillämpningsperiod.

DEL A

KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod
ex 0702 00 00	Tomater	Från och med den 1 januari till och med den 31 december
ex 0707 00 05	Gurkor ([1])	Från och med den 1 januari till och med den 31 december
ex 0709 90 80	Kronärtskockor	Från och med den 1 november till och med den 30 juni
0709 90 70	Zucchini	Från och med den 1 januari till och med den 31 december
ex 0805 10 20	Apelsiner, färska	Från och med den 1 december till och med den 31 maj
ex 0805 10 10	Clementiner	Från och med den 1 november till och med slutet av februari
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), wilkings och liknande citrushybrider	Från och med den 1 november till och med slutet av februari
ex 0805 50 10	Citroner (Citrus *limon*, Citrus *limonum*)	Från och med den 1 juni till och med den 31 maj
ex 0806 10 10	Bordsdruvor	Från och med den 21 juli till och med den 20 november
ex 0808 10 80	Äpplen	Från och med den 1 juli till och med den 30 juni
ex 0808 20 50	Päron	Från och med den 1 juli till och med den 30 april
ex 0809 10 00	Aprikoser	Från och med den 1 juni till och med den 31 juli
ex 0809 20 95	Körsbär, förutom surkörsbär	Från och med den 21 maj till och med den 10 augusti
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Persikor, inbegripet nektariner	Från och med den 11 juni till och med den 30 september
ex 0809 40 05	Plommon	Från och med den 11 juni till och med den 30 september

([1]) Andra än de gurkor som avses i del B i den här bilagan.

DEL B

KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod
ex 0707 00 05	Gurkor avsedda för industriell bearbetning	Från och med den 1 maj till och med den 31 oktober
ex 0809 20 05	Surkörsbär (*Prunus cerasus*)	Från och med den 21 maj till och med den 10 augusti

▼B

BILAGA XVI

REPRESENTATIVA MARKNADER SOM AVSES I ARTIKEL 137

Medlemsstat(er)	Representativa marknader
Belgien och Luxemburg:	Bryssel
Bulgarien	Sofia
Tjeckien	Prag
Danmark	Köpenhamn
Tyskland	Hamburg, München, Frankfurt, Köln, Berlin,
Estland	Tallinn
Irland	Dublin
Grekland	Aten, Thessaloniki,
Spanien	Madrid, Barcelona, Sevilla, Bilbao, Zaragoza, Valencia.
Frankrike	Paris-Rungis, Marseille, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Toulouse.
Italien	Milano
Cypern	Nicosia
Lettland	Riga
Litauen	Vilnius
Ungern	Budapest
Malta	Attard
Nederländerna	Rotterdam
Österrike	Wien-Inzersdorf,
Polen	Ozarów Mazowiecki-Bronisze, Poznan
Portugal	Lissabon, Porto
Rumänien	Bukarest, Constanța
Slovenien	Ljubljana
Slovakien	Bratislava
Finland	Helsingfors
Sverige	Helsingborg, Stockholm
Förenade kungariket	London

▼**M20**

BILAGA XVII

TILLÄGGSIMPORTTULLAR: AVDELNING IV KAPITEL II AVSNITT 2

Utan att tillämpningen av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen påverkas ska varubeskrivningen endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för tilläggstullen i denna bilaga avgörs genom KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då den här förordningen antogs.

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod	Tröskelvolymer (i ton)
78.0015	0702 00 00	Tomater	Från och med den 1 oktober till och med den 31 maj	415 907
78.0020			Från och med den 1 juni till och med den 30 september	40 107
78.0065	0707 00 05	Gurkor	Från och med den 1 maj till och med den 31 oktober	11 879
78.0075			Från och med den 1 november till och med den 30 april	18 611
78.0085	0709 90 80	Kronärtskockor	Från och med den 1 november till och med den 30 juni	8 866
78.0100	0709 90 70	Zucchini	Från och med den 1 januari till och med den 31 december	55 369
78.0110	0805 10 20	Apelsiner	Från och med den 1 december till och med den 31 maj	355 386
78.0120	0805 20 10	Clementiner	Från och med den 1 november till och med slutet av februari	529 006
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), wilkings och liknande citrushybrider	Från och med den 1 november till och med slutet av februari	96 377
78.0155	0805 50 10	Citroner	Från och med den 1 juni till och med den 31 december	334 680
78.0160			Från och med den 1 januari till och med den 31 maj	62 311
78.0170	0806 10 10	Bordsdruvor	Från och med den 21 juli till och med den 20 november	89 140
78.0175	0808 10 80	Äpplen	Från och med den 1 januari till och med den 31 augusti	829 840
78.0180			Från och med den 1 september till och med den 31 december	884 648
78.0220	0808 20 50	Päron	Från och med den 1 januari till och med den 30 april	224 927
78.0235			Från och med den 1 juli till och med den 31 december	38 957
78.0250	0809 10 00	Aprikoser	Från och med den 1 juni till och med den 31 juli	5 785
78.0265	0809 20 95	Körsbär, utom surkörsbär	Från och med den 21 maj till och med den 10 augusti	90 511
78.0270	0809 30	Persikor, inbegripet nektariner	Från och med den 11 juni till och med den 30 september	131 459
78.0280	0809 40 05	Plommon	Från och med den 11 juni till och med den 30 september	129 925

▼B

BILAGA XVIII

FÖRORDNINGAR SOM AVSES I ARTIKEL 152.3

Kommissionens förordning (EEG) nr 1764/86 av den 27 maj 1986 om minimikvalitetskrav för produkter som framställts av tomater och som berättigar till produktionsstöd ([1])

Kommissionens förordning (EEG) nr 2320/89 av den 28 juli 1989 om minimikvalitetskrav vad gäller persikor i sockerlag och persikor i naturlig fruktsaft vid tillämpningen av systemet med produktionsstöd ([2])

Artikel 2 och del A och B i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 464/1999 av den 3 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 med avseende på stödsystemet för katrinplommon ([3])

Artikel 1.1 och 1.2 och bilagorna II och III till kommissionens förordning (EG) nr 1573/1999 av den 19 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller krav för torkade fikon som berättigar till systemet med produktionsstöd ([4])

Bilagorna I och II till kommissionens förordning (EG) nr 1621/1999 av den 22 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stöd för odling av druvor avsedda för framställning av vissa torkade druvsorter ([5])

Kommissionens förordning (EG) nr 1666/1999 av den 28 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller minimikrav för saluföring av vissa torkade druvsorter ([6])

Kommissionens förordning (EG) nr 1010/2001 av den 23 maj 2001 om lägsta kvalitetskrav på fruktblandningar inom systemet för produktionsstöd ([7])

Artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 217/2002 av den 5 februari 2002 om fastställande av de kriterier som råvaror måste uppfylla för att berättiga till stöd inom ramen för ordningen för produktionsstöd i förordning (EG) nr 2201/96 ([8])

Artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1535/2003 av den 29 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stödordningen för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ([9])

Artikel 16 och bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2111/2003 av den 1 december 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2202/96 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter ([10])

Kommissionens förordning (EG) nr 1559/2006 av den 18 oktober 2006 om minimikvalitetskrav för Williams- och Rochapäron i sockerlag och/eller i naturlig fruktsaft inom ramen för ordningen för produktionsstöd ([11])

([1]) EGT L 153, 7.6.1986, s. 1.
([2]) EGT L 220, 29.7.1989, s. 54.
([3]) EGT L 56, 4.3.1999, s. 8.
([4]) EGT L 187, 20.7.1999, s. 27.
([5]) EGT L 192, 24.7.1999, s. 21.
([6]) EGT L 197, 29.7.1999, s. 32.
([7]) EGT L 140, 24.5.2001, s. 31.
([8]) EGT L 35, 6.2.2002, s. 11.
([9]) EUT L 218, 30.8.2003, s. 14.
([10]) EUT L 317, 2.12.2003, s. 5.
([11]) EUT L 288, 19.10.2006, s. 22.